

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ
FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ
Institut mezioborových studií Brno

Sociální charakteristiky pachatelů trestné činnosti

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí diplomové práce:

Prof. PhDr. Pavel Mühlpachr, Ph.D.

Vypracoval:

Bc. Ivo Čech

Brno 2012

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma **Sociální charakteristiky pachatelů trestné činnosti** zpracoval samostatně a použil jsem literaturu uvedenou v seznamu použitých pramenů a literatury, který je součástí této diplomové práce.

Elektronická a tištěná verze diplomové práce jsou totožné.

V Brně dne 1. září 2012

.....
podpis

Poděkování

Děkuji panu **prof. PhDr. Pavlu Mühlpachrovi, Ph.D.** za velmi užitečnou metodickou pomoc, kterou mi poskytl při zpracování mé diplomové práce.

Také bych chtěl poděkovat své rodině za morální podporu a pomoc, která mi byla poskytnuta při zpracování mé diplomové práce, a které si nesmírně vážím.

Bc. Ivo Čech

OBSAH

Úvod.....	1
1 Vymezení sociální patologie.....	3
1.1 Charakteristika sociálně patologických jevů.....	5
1.2 Vývoj názorů na sociální patologii	7
1.3. Sociální patologie versus sociální deviace.....	8
1.4 Typologie sociálně patologických jevů	10
2 Kriminalita	19
2.1 Vymezení hlavních pojmů	20
2.2 Charakteristika pachatele	23
2.3 Následky trestné činnosti	24
3 Rizikové skupiny	26
3.1 Děti – dětská kriminalita.....	27
3.2 Mladiství	31
3.3 Nezaměstnaní	34
3.4 Recidivisté.....	36
4 Prevence kriminality	39
4.1 Typologie prevence.....	39
4.2 Prevence kriminality v působnosti policie ČR.....	40
4.3 Prevence kriminality v působnosti Městské Policie	41
4.4 Preventivní programy.....	42
5 Empirické šetření	45
5.1 Výzkumný projekt	45
5.2 Univariační analýza.....	47
5.3 Bivariační analýza.....	93
5.4 Návrhy a opatření.....	146
Závěr	148
RESUME	149
RESUME	149
ANOTACE	150
ANOTATION	151
LITERATURA A PRAMENY	152
Literatura.....	152
Internetové adresy	154
Zákony	155
Jiné podklady	155
SEZNAM PŘÍLOH.....	155
Seznam tabulek	156
Seznam grafů	163

Úvod

Trestná činnost je jedním z negativních jevů současné moderní společnosti. Je pochopitelné, že jeden z nejefektivnějších způsobů, jak omezit trestnou činnost a její následky, spočívá v její prevenci. To ovšem předpokládá rozpoznat faktory, které ovlivňují páchaní trestných činů jedincem. Předpokládá to poznat, jak tyto faktory působí, jak vznikají, jak je dále ovlivňovat. Mezi těmito faktory velmi významnou roli sehrává sociální situace člověka.

Proto jsem se rozhodl tyto faktory podrobněji zkoumat. Sociální situaci člověka je možno popsat pomocí sociálních charakteristik, kterých je celá řada. Mohou sem patřit například rok narození, věk v době spáchání trestného činu, pohlaví, rodinný stav, dosažené vzdělání, pracovní zařazení, charakter rodinného prostředí v době dětství, charakter rodinného prostředí v současnosti, charakter bydlení atd. Proto se v této práci zabývám popisem těchto sociálních charakteristik, možnostmi jejich kvalitativního či kvantitativního posuzování, hledáním předpokládaných vztahů či způsobů působení těchto charakteristik na trestnou činnost, a to pokud možno i s rozlišením charakteru páchané trestné činnosti ve vztahu k těmto sociálním charakteristikám.

Toto není možné bez vymezení některých pojmů, jako je sociální patologie, sociální deviace a bez typologie sociálně patologických jevů. Přitom ovšem je třeba mít na mysli, že i některé jevy, které bychom neoznačili jako sociálně patologické, mohou mít významný vliv na páchaní trestných činů.

V souvislosti s tímto zkoumáním je samozřejmě nutné vymezení pojmů, jako je kriminalita a s ní souvisejících pojmů, ale také vzít v úvahu typologii kriminálního chování. Je zřejmé, že definice trestného činu podle platné právní úpravy nemusí být v hraničních případech zcela relevantní popisu kriminálního chování.

Cílem práce je nejenom teoretický rozbor těchto vztahů, nýbrž výsledky těchto teoretických úvah používám k formulaci návrhu výzkumu, jehož cílem je na dostatečně širokém vzorku zkoumané reality empiricky prokázat, jak tyto faktory působí. Při plánování tohoto je nezbytný kompromis mezi maximalistickým pojetím, kde by do experimentu byly zařazeny všechny sociální charakteristiky, které se jeví při apriorním rozboru jako významné, a mezi tím, co je prakticky možné bez vynaložení neúměrných nákladů či rizik. V mém konkrétním případě se hledání tohoto kompromisu bude týkat tedy nejen volby sociálních charakteristik zařazených do sledování, ale také rozsahu

výzkumu. Při realizaci výzkumu jsme totiž odkázáni na informace, které vznikly jako vedlejší produkt běžné činnosti vyšetřovatelů.

Cílem práce ve výzkumu bude z empirických dat vyvodit jak souhrnné údaje a charakteristiky, obvykle číselně či grafem vyjádřitelné, tak i slovně vyjádřenou interpretaci těchto výsledků. V práci se rovněž pokouším zhodnotit vypovídací schopnost celého experimentu, a to jak z hlediska rozsahu, tak z hlediska vhodnosti výběru zkoumaných sociálních charakteristik.

Z takto interpretovaných výsledků se rovněž pokusím vyjádřit doporučení směřující k tomu, jak v rámci celé společnosti některé z uvedených sociálních parametrů pozitivně ovlivňovat. Tím tato práce nabývá plnohodnotného praktického významu a celospolečenské prospěšnosti.

Jakýmsi heslem pro tuto moji práci by mohlo být: „Bude-li zdravá celá společnost, nebudou páčány trestné činy.“

Boj proti kriminalitě, tedy trestným činům, je zanesen v Ústavě ČR. „Státní zastupitelství zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení, vykonává i další úkoly, stanoví-li tak zákon. Soudní moc vykonávají jménem republiky nezávislé soudy.“¹

Kriminalita ve společnosti patří mezi sociálně patologické jevy, pro které je patrná společenská škodlivost. Jako sociálně patologický jev zahrnuje aspekty společenské i osobnostní, sociologické, psychologické, psychiatrické, pedagogické, trestně právní. Nejpřesněji vystihuje podstatu kriminality „legální juristické pojetí, dle něhož lze posuzovat pod tímto souhrn jednání, které trestní právo posuzuje jako trestné činy. Toto konstatování se tedy omezuje na konání, které naplnilo znaky skutkové podstaty trestného činu.“²

¹ Ústava ČR ze dne 16.12.1992, ústavní zákon 1/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 347/1977 Sb. 300/200 Sb. 448/2001 Sb.

² Novotný, O., Zapletal, J. a kol. Kriminologie Praha: Epolex Bohemia, 2001, 15 s. ISBN 80-07357-026-2.

1 Vymezení sociální patologie

„V posledních letech můžeme zaznamenat značný nárůst jevů, které označujeme jako sociálně patologické.“³ Výrazem sociální patologie rozumíme buď vědní disciplínu zabývající se sociální patologií, nebo samotný pojem sociální patologie. Výraz patologie je převzatý z lékařství a znamená v podstatě jakýsi chorobný stav (od slova pathos, bolest či choroba). Přívlastek sociální však přenáší tento lékařský pojem do oblasti společenských vztahů a jevů. Přitom jde o takové jevy ve společnosti, které jsou negativní, škodlivé, tedy přeneseně řečeno chorobné. Jde o jevy, které porušují normy společnosti, ať jde o normy právní, morální či obecně sociální.

Pojem sociální patologie zavedl Herbert Spencer a vychází tedy z podobnosti mezi biologickou strukturou – živým organismem a sociální strukturou – lidskou společností. Tak jako určité stavy a jevy v biologické struktuře jsou škodlivé, chorobné, tak určité stavy a jevy poukazují na „nemoc“ společnosti projevující se jevy, které jsou společností pokládány za škodlivé, nezdravé, nežádoucí, tedy patologické. „Od svých počátků až přibližně do poloviny 60. let 20. století byla sociální patologie součástí sociologie a významným způsobem se zasloužila o zkoumání závažných negativních jevů“⁴. „Sociálně patologické jevy provázejí každého z nás téměř po celý život. Jsou součástí společenství, stejně jako jiné projevy chování, různých sociálních skupin ať už chceme či nikoliv. Dnešní společnost moderní a konzumní s sebou přináší mnoho negativních vlivů, které působí především na mladé lidi.“⁵

Systémové zkoumání organismů i společnosti metodami matematického modelování umožňují například tzv. grafové struktury, kde vždy nad základní množinou jakýchsi atomárních prvků se definují jejich vzájemné vztahy, ať již vyjadřující vztahy mezi dvojicemi prvků, tak vztahy mezi více prvky, jako například příslušnost do nějaké nadřazené struktury. Takovým grafovým strukturám se velmi vhodně říká

³ Fischer. S., Škoda Jiří., Sociální patologie-analýza příčin a možností ovlivňování závažných sociálně patologických jevů 1, vyd. Grada Praha 2009, 13 s. ISBN 978-80-247-2781-3

⁴ Sochůrek.Jan.,. Úvod do sociální patologie 1. vyd Liberec. 2009, 7 s. ISBN 978-80-7372-448-1.

⁵ Pokorný, V., Telcová, J., Tomko. Prevence sociálně patologických jevů, manuál a praxe, Brno-ústav psychologického poradenství a diagnostiky r.s. 2003, 56 s. ISBN 80-86568-040

„společnosti“. Takový vztah existuje například mezi molekulami a buňkou (jakési nejnižší patro biologie), dále mezi buňkami a tkání, tkáněmi a orgánem, a konečně orgány a živým organizmem. Samozřejmě zde mohou vznikat i další relace vyjadřující funkční provázanost jednotlivých úrovní systému. Abnormalita či chybná funkce některých prvků těchto biologických systémů se klasifikuje jako patologie. Podobně lidská společnost může být chápána jako jakési další patro biologické struktury chovající se podle podobných principů. I zde tedy stav, ve kterém dochází k chybné funkci tohoto „společenského organismu“, k abnormalitám, k vnitřnímu poškozování, označíme jako patologii, v tomto případě sociální. Je ovšem zřejmé, že struktury společenské obsahují mnohem větší škálu vztahů a zdaleka ne všechny věci lze shrnout do několika málo hierarchických struktur jako v případě zkoumání organismu. Ve společnosti je jedinec součástí různých typů společností, obvykle je vymezena jeho příslušnost do rodiny, do pracovního kolektivu, ale rovněž do zájmových struktur, náboženských uskupení, k národu či ke státu.

Skutečnosti uvedené v předchozím odstavci přehledně poukazují jak na podobnost mezi jevy v biologickém systému (v organismu) a systému sociálním (ve společnosti), ale i na některé odlišnosti. K těm nepochybně patří mnohem složitější struktura vztahů ve společnosti spolu s jejich otevřeností a dynamikou pro vznikání vztahů nových. Uvědomění si těchto podstatných rozdílů mezi organizmem a společností je nezbytné pro to, aby se zkoumání společenských jevů nezploštilo do mechanického přenášení biologických principů do společnosti. Tím se lze vyhnout biologickému pojetí.

Právě z obav před biologismem někteří autoři namísto pojmu sociální patologie používají pojem sociální deviace či sociální dezorganizace. Zdá se však, že tyto náhradní pojmy jednak mohou znamenat již něco jiného nebo mohou vést k jiným chybám v pojetí zkoumání společenských jevů – v případě pojmu sociální deviace by například mohly vést k mechanickému stanovení jakýchsi normálů a stanovování odchylek, resp. úchylek.

Pochopitelně sociální patologie jako vědní obor při svém zkoumání rozlišuje mezi jevy sociálně patologickými, tedy jednoznačně škodlivými, a jevy, které bychom mohli označit pojmem sociální deviace, tedy úchylka od normálu, která nemusí vždy být škodlivá, tedy patologická. Je tedy nezbytný určitý přesah zkoumané problematiky právě pro možnost správné klasifikace společenských jevů. „Sociální pedagogika

v nejširším slova smyslu je stará jako lidstvo sama, neboť její kořeny vrůstají až do antického Řecka.“⁶

Když zde pojednáváme o sociální patologii jako o vědní disciplíně, je nutno zdůraznit, že nejde o samostatný vědní obor. Podobně jako patologie v lékařství se neobejde bez dalších vědních disciplín, jako je fyzika, chemie, biochemie, biologie a další, sociální patologie staví na sociologii, etopedii, ale neobejde se ani bez psychologie a medicíny. Z jiného úhlu pohledu by bylo možno sociální patologii považovat za jedno z odvětví sociologie. Předmětem zkoumání, jak již bylo i výše uvedeno, jsou především patologické jevy ve společnosti, ale také zákonitosti jejich výskytu, zejména příčiny jejich vzniku.

1.1 Charakteristika sociálně patologických jevů

Zde se krátce zamyslíme nad výrazem sociální patologie nikoli ve smyslu vědní disciplíny, ale ve smyslu jevů sociálně patologických. Vyjdeme-li z pochopení rozdílu mezi pojmy sociální patologie a sociální deviace, můžeme říci, že sociálně patologickým jevem je jednání sociálně deviantní, které se jeví v dané společnosti jako nepřijatelné, zejména proto, že společnosti jako celku nebo jednotlivcům způsobuje škodu. Jedná se vždy o porušování norem a práva. „Právo je systém obecně závazných pravidel chování vydávaných státními orgány ve zvláštní formě a vynutitelných státní mocí.“⁷ Může se jednat také o porušení norem etických (mravních), právních, nebo jiných sociálních norem. Porušení (odchýlení se) je nutno chápat ve společenském kontextu, a to i v případě, že daná norma se jeví jako zcela jednoznačná, jako je tomu v případě právních norem, kde je taxativně uvedeno, co je či není přijatelné. Je to proto, že zde platí jakýsi toleranční limit, čili co až jsme ochotni tolerovat, i když de facto jde o porušení nějakého ustanovení. Typickou otázkou je: „Měl by řidič dostat pokutu, když v obci jede rychlostí 51 km/hod?“ Pochopitelně o to více problematické se může zdát posouzení deviantního jednání, kde je porušena etická norma. Typickými otázkami jsou: „Je nesprávné lhát?“ nebo „Je nesprávná občasná nevěra manželů?“ Relativizace

⁶ Múhlpachr, P., a kol. Sociální pedagogika 2. vydal Institut mezioborových studií Brno 2011 Bony Press.

⁷ Hungr, P., Úvod do teorie práva, 1 vyd. Nakladatelství STING s.r.o. 2010 15 s. ISBN 978-80-8642-86-3

etických norem (odmítnutí jejich kodifikovaných forem) často vede k nejasnému odlišení toho, co je nebo není deviantní, respektive patologické.

Na druhé straně se dá říci, že některé projevy sociální patologie jsou naprosto zřejmé. Jedním z nich je nepochybně kriminalita. Ta je dnes posuzována podle právních norem, zejména trestního zákoníku. Růst kriminality společnosti škodí a zároveň poukazuje na to, že ve společnosti něco není v pořádku (je nemocná).

Jinou formou sociální patologie je například toxikomanie, kam bychom mohli vedle užívání drog zařadit také nadměrné užívání alkoholu a vzhledem k současným trendům možná i kouření. Toxikomanie má své pravidelné důsledky: způsobuje rozpad rodin, zvyšující se počet dětí, kterým chybí aspoň jeden rodič, často vede ke snížení pracovní výkonnosti, jindy uzavírá členy společnosti do určitých komunit. Samozřejmě mnohdy vede i ke kriminalitě. Nicméně posuzování tohoto jevu je nutné opět v kontextu celé společnosti, tedy chápat rozšířenou toxikomanií jako projev nemoci společnosti. Je nutno zkoumat, které faktory působí tak, že se někdo uchyluje k toxikomanií. Je třeba zkoumat, jak se lze z takové situace vymanit (a to je už problém na rozhraní sociologie, psychologie a psychiatrie, tedy medicíny).

Vandalismus je jinou formou sociální patologie. Často jde současně i o kriminální jednání (postižitelné trestní zákoníkem). a opět je třeba zkoumat příčiny. Vandalismu se jedinec zřídka dopouští sám, častěji je to ve skupině, tedy jakési podmnožině společnosti.

Velkým a zřejmě nedostatečně statisticky postižitelnými jevy jsou šikana a domácí násilí. Pochopitelně i zde některé případy mohou být posuzovány podle trestního zákoníku, jiné zřejmě ne. Rozšíření tohoto problému souvisí nejen s povahou jedince, ale s celkovým stavem společnosti, kde se oslabuje úcta k jedinci, ve filmech přibývá naturalistických scén líčících násilí, což vede k posouvání hranice toho, co je dnes společensky přijatelné v oblasti násilí.

Jestliže některé sociálně patologické jevy (trestná činnost, toxikomanie) mívají za následek rozpad rodin (nestabilní rodinné poměry), je zřejmé, že při výchově v takto postižených rodinách může častěji docházet k deviacím s prognózou sociálně patologických jevů u dětí vychovaných v těchto poměrech (nejde však o nutný důsledek).

Rozbor a klasifikace sociálně patologických jevů tedy pomáhá rozkrývat souvislosti mezi jednotlivými sociálně patologickými jevy či sociálně deviantními jevy a chápat zákonitosti jejich šíření (opět paralela k infekci v medicíně). „Každý stát, chce-

li se chovat zodpovědně z hlediska budoucího vývoje kriminality v zemi, musí jednak věnovat trvalou a soustředěnou pozornost formám a projevům sociálně patologických jevů u dětí a mladistvých, jednak musí hájit jejich práva a oprávněné zájmy v nejširším slova smyslu. Tato pozornost nesmí být pouze rázu represivního či restriktivního, ale musí mít spíše podobu chápající pedagogicko-psychologické analýzy, jež vyústuje do vhodných preventivních či resocializačních zásahů.“⁸

1.2 Vývoj názorů na sociální patologii

(citace z „10“, tj Sociální patologie – Slavomír Fischer a Jiří Škoda, Grada 2009)

Názory na sociální patologii mají za sebou již více než stoletý vývoj. Pojem zavedl Herbert. Spencer (27. 4. 1820 – 8. 12. 1903). Snad právě proto, že tento mnohostranný filozof a sociolog byl nadšeným evolucionistou blízkým Darwinovi, a tedy přenášel mnohé biologické a fyzikální principy včetně evolučních procesů do společenských procesů, řadí jej mnozí autoři k proudu organistickému (nebo též biologistickému), přestože Spencer rozdíl mezi systémy biologickými a sociologickými bral v úvahu.

K problematice sociální patologie dále přispěl významný sociolog Émile Durkheim (15. 4. 1858 – 15. 11. 1917). Jeho pojetí sociologie navazuje na tradici osvícenskou i konzervativní. Buduje sociologii jako exaktní vědu. Zabývá se úlohou vědy a dělby práce ve společnosti, důležitým tématem je pochopitelně také morálka. Z jeho pojetí sociologie je zřejmý jeho pohled na sociální patologii jako na jevy odchylovající se od určitých norem platných v dané společnosti. Pochopitelně to znamená stanovit, co jsou ony normy, ale také, jaký zde platí toleranční limit, tedy jaké porušení norem je či není akceptovatelné.

Další vývoj názorů na tuto problematiku měl za následek vytvoření dalších pojmů, kterými se někdy pojem sociální patologie nahrazuje, a to sociální deviace (zde je zřejmý odklon od onoho biologistického pojetí, na druhé straně jde o pojem širší) a sociální dezorganizace (zde je kladen důraz na hledání příčin patologických jevů ve společnosti spíše než na samy patologické jevy).

⁸ Novotný, O., Zapletal, J., a kol. *Kriminologie*. 2. přeprac. vyd. Praha: ASPI Publishing, 2004. s. 377. ISBN-80-7357-026-2

Úhel pohledu na sociální patologii se samozřejmě liší také podle toho, jakou stránku dané problematiky upřednostníme. Například absolutistický pohled je založen na představě absolutně daných jednoznačných sociálních norem, platných pro všechny členy společnosti. Pohled moralizující rozděluje společnost na ty členy, kteří společenské normy nikdy neporušují a na ty, kteří jsou nemorální, asociální. Při medicínském pohledu je deviantní (odchylující se od normy) chování při širším výskytu chápáno jako projev nemoci společnosti, podobně jako například zvýšená teplota poukazuje na onemocnění organismu. Statistický pohled je založen především na číselném zpracování empirických dat, kde norma je často zaměňována se střední hodnotou (ve smyslu matematické statistiky) a deviantní jednání se posuzuje srovnáním se směrodatnou odchylkou, přičemž se někdy opomíjejí mezilidské vztahy či společenské mínění. Relativistický pohled je v současnosti velmi oblíbený a odráží skutečnost, že v dnešní společnosti se relativizuje téměř vše. Při tomto pohledu je nutno brát v úvahu konkrétní sociálně kulturní prostředí.

Je jediné rozumné, že současné zkoumání sociální patologie se zaměřuje na hledání příčin, a v důsledku toho také hledání způsobů, jak patologickým jevům předcházet.

1.3. Sociální patologie versus sociální deviace

„Vyslovíme-li pojem sociální patologie, nejedná se o samostatný vědní obor. Jde o souhrnné označení nezdravých a nežádoucích společenských jevů.“⁹ Jak je již zřejmé z předchozích článků, pojmy sociální patologie a sociální deviace se někdy staví jakoby proti sobě v pomyslné rozpravě o tomto sociologickém problému. Tyto dva pojmy však ve skutečnosti nemusí být chápány jako pojmy „konkurující si“ navzájem, ale jako pojmy vystihující jistý odlišný pojmový prostor.

Pojem sociální patologie vznikl na základě analogie systému, jímž je lidská společnost, a systému, jímž je živý (lidský) organizmus. Již jsem zmiňoval, že celá řada skutečností je oběma systémům společná, například to, jak určitý negativní jev v konečném důsledku škodí celku. Zároveň jsem zmínil jen některé z odlišností mezi systémem společenským a systémem biologickým. Vyniká zejména skutečnost, že ve společnosti existuje celá řada vazeb vybočujících z jednoduchého hierarchického

⁹ Fischer. S., Škoda Jiří., Sociální patologie-analýza příčin a možností ovlivňování závažných sociálně patologických jevů 1, vyd. Grada Praha 2009, 14 s. ISBN 978-80-247-2781-3

modelu, zatímco v živém organismu s hierarchickým modelem v podstatě vystačíme (buňky, tkáně, orgány, tělo). Při posuzování sociálně patologického jevu se vychází z odchýlení určitého jednání od společenských norem (ať již etických, právních či jiných).

Pojem sociální deviace vznikl zpočátku jako pojem, který měl nahradit pojem sociální patologie, a to zejména z pozice odpůrců onoho biologického (organistického) pojetí. Přitom je ale zřejmé, že výraz deviace (odchylka, úchylka) znamená něco jiného než patologie. Zavedení pojmu sociální deviace tak přispělo k pohledu na celou problematiku, a to právě tím, že se okruh sledovaných jevů rozšířil na jakékoli jevy, které vybočují z normálu. Tento rozšířený pohled umožňuje teprve dodatečně klasifikovat jevy jako pro společnost nežádoucí, nebezpečné, škodlivé. Zde je tedy patrný onen rozdíl mezi oběma pojmy. Zatímco každý sociálně patologický jev je zároveň jevem sociálně deviantním, obráceně již neplatí, že by každý sociálně deviantní jev byl společností škodlivý, a tedy sociálně patologický.

Pokud si tedy uvědomujeme omezení čistě biologického pojetí sociální patologie (v čem by ryze biologický pohled bránil rozvinutí celé vědní disciplíny), nemáme potřebu se proti němu vymezovat zavedením jiných názvů, na druhé straně je velmi užitečné, že vznikl pojem sociální deviace, v němž se zračí snaha objektivně stanovit podstatu sociálně deviantních jevů (tedy odchýlení se od normálu či porušení norem). Důležitým aspektem při vývoji a výchově člověka stojí rodina, která má zajistit řádnou výchovu člověka a tím předcházet patologickému či deviantnímu chování. “V jiném zpracování týchž dat s jiným týmem zjistil Mednick, že adoptování dítěte rodinou s vysokým společenským a ekonomickým postavením poněkud oslabuje projevy dědičné dispozice ke kriminalitě chování. Děti, které byly adoptovány chudými rodinami s nízkým společenským postavením, měly o 40 % větší pravděpodobnost, že se budou chovat kriminálně, než děti adoptované rodinami z druhého konce společenskoekonomického žebříčku. Lepší sociální podmínky během dětství, tedy bez ohledu na dědičnost, snižují kriminalitu adoptovaných dětí.”¹⁰ Nelze než dodat: „Chování člověka ve společnosti, které je obecně přijatelné a žádoucí, nazýváme slušným chováním. Je to systém mezilidských vztahů, které usnadňuje začlenění člověka do společnosti, urychluje poznávací procesy a představuje všeobecně přijatelný

¹⁰ Matoušek, O. Mládež a delikvence, Portál, Praha 2003, vyd. 2., 25 s. ISBN: 80-71780771

způsob sociálního chování.“¹¹ To vše, jak bylo uvedeno, úzce souvisí s odpovědností. „Pod pojmem odpovědnosti lze podřadit představu pozitivního rysu jednajícího subjektu a dá se říci, že fyzické osoby; obecně řekneme-li o někom, že je odpovědný, máme představu určité orientace v aktivní činnosti ve smyslu pozitivního vymezení.“¹²

Sociálně patologické jevy se v záporném smyslu odchylují od všeobecně přijímaných norem společnosti a jejich uznávaných hodnot. Jsou specifické svou trvalostí, velkou masovostí a rozšířeností v podobných sociálních podmínkách. „Sociálně patologické jevy provázejí každého z nás téměř po celý život. Jsou součástí společenství, stejně jako jiné projevy chování, různých sociálních skupin ať už chceme či nikoliv. Dnešní společnost moderní a konzumní s sebou přináší mnoho negativních vlivů, které působí především na mladé lidi“¹³. „K rizikovým faktorům řadíme například program prevence sociálně patologických jevů ve škole, užívání návykových látek vrstevníky.“¹⁴ Užívání neboli také začátek užívání drog na školách vede k počátku kriminality mladistvých, jelikož na obstarání psychotropních a omamných látek je zapotřebí silný finanční zdroj, který se ve většině případů získává páchaním trestné činnosti, přičemž tento jejich trend v užívání si přenesou do dalších let svého života, tedy do doby dospělosti. Zde ve fázi dospělosti se již potom mění i struktura a četnost trestných činů, dochází k páchaní zvláště závažných zločinů, četnost skutků se zvyšuje a tím i agresivita pachatelů. Z mnohých školáků se tak stávají silně drogově závislí lidé, mnohdy výrobci, překupníci a prodejci těchto látek.

1.4 Typologie sociálně patologických jevů

Typologie sociálně patologických jevů je metoda, která se pokouší setřídít vybrané jevy podle vybraných znaků.

¹¹ Smejkal, V. Lexikon společenského chování. 2. vyd. Grada Publishing Praha: 1998, 63 s. ISBN 80-7169-503-3

¹² Dostálová, J., Havránek. J. Základy teorie práva. 1. vyd. Ostrava: 2007, 63 s. ISBN 978-80-87071-21-2

¹³ Pokorný.V.,Telcová, J.,Tomko . Prevence sociálně patologických jevů, manuál a praxe, Brno, Ústav psychologického poradenství a diagnostiky, vyd. 2003 ISBN 80-86568-040

¹⁴ Z. Veselá, mravní nemoci mládeže a jejich prevence BRNO: Konvoj. 1998.204. s. ISBN 80-86615-70-3

„Pro vysvětlení příčin a zdrojů, které vedou ke vzniku a rozvoji patologických jevů, používáme teoretické přístupy, které se snažily a snaží objasnit kriminalitu a výskyt dalších patologických jevů“¹⁵ Existuje tak celá řada sociálně patologických jevů, kdy některé hodnotíme jako více závažné sociálně patologické jednání a některé méně závažné sociálně patologické chování. Porozumět abnormálnímu je možné pouze v případě, pokud máme vymezeno, co je pro společnost a společenský řád normální, nebo naopak pro společnost škodlivé. Ve společnosti proto existuje celá řada norem, které určují, jakým způsobem se člověk může chovat. „Statistické pojetí normy v dané společnosti se vyskytuje běžné a většinou je považováno za normální. Obvykle se tak hodnotí průměr - čím více je daný jev nebo jeho intenzita vzdálen od průměru, tím více je hodnocen jako mimo normu. V tomto pojetí jde samozřejmě jak o pozitivní, tak negativní odchylky.“¹⁶ „Stejný čin tak může být v různých kulturách popisován na intervalu od chování normálního dle zrovna platných norem po chování nezvyklého až po nepřijatelné. Jako příklad lze uvést, že požívání alkoholu je v naší sociokulturní normě a společnosti značně tolerováno. V islámském prostředí jde o závažné porušení jejich norem. Jiné hodnocení může být ve vztahu k činům, které jsou pro společnost trestné. Z toho pohledu má porovnávání řady statistik kriminality a trestných činů menší výpovědní hodnotu, než si celá řada lidí myslí. Tak nám poukáže na četnost, věk, pohlaví ale i výsledky porovnání četnosti z důvodu různého množství hodnocení, posuzování a kritérií, abychom mohli začít zpochybňovat.“¹⁷ „Různé druhy hodnocení platí tak pro různé sociální skupiny a subkultury, pro které by tak měly obecně platit normy chování a různá pravidla většiny stejně. Statisticky matematicky průkazné různé rozdíly v četnosti patologického a deviantního chování ale můžeme naprosto a spolehlivě pozorovat u různých druhů a skupin populace. Tak je tomu v případě rozdělování a třídění sledovaného vzorku do skupina na určitém základě faktorů, které

¹⁵ Fischer, S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publishing, a.s., 2009, 29 s. ISBN 978-80-247-2781-3

¹⁶ Sochůrek, J. Úvod do sociální patologie. 1. vyd. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2009, 40 s. ISBN 978-80-7372-448-1

¹⁷ Fischer, S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publishing, a.s., 2009, 28 s. ISBN 978-80-247-2781-3

jsou brány v úvahu jako predikáty různých a do značné míry se tak zvyšuje pravděpodobnost jejich rozvoje.“¹⁸

Typologie některých hlavních sociálně patologických jevů

Agresivita a násilí

Mezi nejzávažnější sociálně patologické jevy uvádíme agresivitu a násilí. „Agresivita a násilí prostupují společností. Násilí, války a kriminalita dosáhly takových rozměrů, že je zkoumání příčin a možnosti eliminace agresivních forem chování stále v popředí zvýšeného zájmu. Prezenci našli prostřednictvím masmédií, internetu a dalších technologií. Takové jevy, jako je terorismus, pak souvisí dokonce až s otázkou přežití. Problém lidské agresivity je otázkou psychologickou, sociologickou a také politickou.“¹⁹ Agresivita je určitá tendence k provedení útočného jednání, která směřuje proti okolí nebo druhé osobě či druhým osobám. Jeho příčinou může být u člověka frustrace, a to jako důsledek nějaké deprivace. Agresivita může být dále rozdělena do podskupin, a to podle provedení útoku. Může jít o agresivitu verbální, kdy dochází k nadávkám nebo psychickému ponižování. Jedná se o verbální agresi. Dále může jít o agresivitu, která se obejde bez vnějšího projevu a nachází se pouze v myšlení agresora. Destrukce je potom jednání, kdy osoba agresora poškozují či ničí předměty jiného subjektu a nebo svoje předměty. Fyzické napadení druhé osoby nebo druhých osob, které může vyústit k poranění, a to na úrovni přestupku nebo trestného činu. „Projevy a následky agrese v nás nebo kolem nás dovedeme popsat docela dobře. Vidí a zná je každý, víme, jak asi agrese probíhá, ale její kořeny jsou nám skryty, možná někde hlouběji, v naší biologické výbavě.“²⁰ Za odlišný typ násilí pak můžeme považovat domácí násilí, které je mnohdy latentní, a to proto, že se odehrává za zdmi bytů a domů v rodinách mezi příbuznými. Je to násilí mezi osobami blízkými, mezi manžely navzájem, násilí rodičů na dětech, ale také na starší populaci seniorů. Jde

¹⁸ Fischer, S., Škoda, J. Speciální pedagogika. Edukace a rozvoj osob se somatickým, psychickým a sociálním znevýhodněním. Praha Triton, 2008 28 s.

¹⁹ Fischer, S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publishing, a.s., 2009, 45s. ISBN 978-80-247-2781-3

²⁰ Josef, A., Badal, Y. Násilí. Grada Publishing, a.s., 2009, 37s ISBN 80-85395-41-X

obvykle o násilí psychického charakteru, které může přejít k násilí fyzickému. „Domácí násilí, k němuž dochází mezi manželi, nebo lidmi, kteří spolu žijí.“²¹

Alkoholismus

Alkoholismus je požívání různých alkoholických nápojů v nadměrné míře, které vede k opilosti a vzniku závislosti na alkoholu. Alkoholismus má jak společenské, tak osobní důsledky. Nadměrné požívání alkoholických nápojů vede až do alkoholické toxikománie. Je potřebné rozlišovat pouze příležitostný konzum alkoholu právě od pravidelného konzumování většího množství alkoholu. V konečném důsledku pak rozlišovat návykové konzumování alkoholu od konečného alkoholismu. Notorický alkoholismus se již projevuje jako choroba. Negativním trendem naší postmoderní společnosti posledních let se stává nadměrné požívání alkoholu u mládeže, jelikož tento alkohol mládeži nahrazuje sportovní a jiné osobní i společenské vyžití. U mládeže alkohol posiluje sebevědomí a stává se často zdrojem deviantního chování. Negativní následky nadměrného požívání alkoholických nápojů vede k poškození zdraví a ke kriminální činnosti. Podávání alkoholu mladistvým je v naší zemi trestné.

Dealerství drog

Dealerství drog se týká překupování či prodeje všech omamných psychotropních a návykových látek. „Drogu chápeme stejně, jak ji už tisíce let před námi označovali Hippokrates a Galénos, jako látku, jež namísto aby byla tělem přemožena, je schopna tělo přemoci a vyvolat i při dávce směšné značné organické a duševní změny.“²² Nebezpečí užívání omamných a psychotropních látek je zejména u mladší generace, kdy užíváním těchto látek dochází k poškozování jak fyzického, tak i psychického zdraví. Překupníci a prodejci drog využívají své schopnosti rozvíjet svoje obchody za účelem zvyšování svých zisků. Jedná se o velice nebezpečnou kriminální činnost většinou organizovaného charakteru a mnohdy jde za hranice státu jako mezinárodní obchod s těmito látkami. Negativní vlastnosti prodejců drog jsou zejména finanční egoismus, cynismus a bezohlednost vůči mladé generaci a zejména dětem. Otevřením hranic v rámci EU se dealerství drog stalo přístupnější mezinárodnímu zločinu.

²¹ Conwayová, H. Domácí násilí. 1. vyd. Praha 2008, 27s. ISBN 978-80-00-01550-7

²² Escohotado, A. Stručné dějiny drog. 1. vyd. Praha: 1966, 105 s. ISBN-80-7207-512-8

Etnické problémy

Mezilidské problémy, které gradují v různou závažnost mezilidských vztahů mezi určitými sociálními skupinami. Například Šluknov, napětí mezi místními obyvateli a romskou komunitou. Odloučení těchto sociálních skupin nesouvisí jen s asociálním chováním Romů, ale mnohdy jde o rozhodnutí místních politiků. Právě tyto komunity by měly být integrovány do společnosti, a ne odloučeny na periferii měst. „Být odloučen znamená být bezmocný, neschopný aktivně uchopit svět.“²³ Etnické problémy se mohou týkat i dalších sociálních skupin, jedná se o občany, kteří k nám přicházejí z bývalých zemí SSSR, Rumunska, Jugoslávie. Složitě řešení pro státní instituce, pro městské a okresní úřady, cizineckou policii.

Rasismus

Etnické problémy s negativním významem. Nerovnost lidských plemen. Zesměšňování národním etnikem a kulturním společenstvím. Vyšší rasa se tak brání vůči méněcenné rase. Rasistické chování jedince či skupiny vůči jiným rasám či národům (židé), zejména v průběhu 2. světové války, přetrvává do dnešní doby, např. USA – Kukluksklan, etnické čistky v bývalé SFRJ. V České republice jsou „projevy extremismu převážně koncentrovány do vzájemných napadání skinheadů a Romů nebo skinheadů a anarchistů.“²⁴

Fandovství agresivní

Agresivní vlajkonoši různé věkové populace jak domácí, tak i zahraniční. Asociální chování těchto osob na stadionech, které často přerůstá v páchání různé trestné činnosti. Ničení a poškozování vybavení stadionu, ublížení na zdraví a rvačky, napadání pořadatelské služby a policie. Organizované společné rvačky dvou táborů na předem sjednaném místě. Častý jev agresivního fandovství lze pozorovat zejména při fotbalových utkáních po celé Evropě.

Gamblerství

Závislost hráče – vášnivého hráče na hracích a výherních automatech v různých hernách, restauracích. U hráče se vytváří při tomto hraní podobná závislost, jako je závislost na drogách. Závislost hráče irituje k rychlému získání finančních prostředků. Patologická hrací závislost na výherních automatech vede k rozvoji dalších sociálně

²³ From, E. Umění milovat. Grada Publishing, a.s., 2009, 57 s ISBN-80-85637-26-X

²⁴ Černíková, Vratislava. Kriminalita dětí a kriminalita mladistvých, kterým byla uložena ochranná opatření. 1. vyd. Praha 2002, 47 s.

patologických jevů, jako jsou krádeže pro další hru, lhaní rodičům a ostatním členům rodiny, zadlužování se a k páchání majetkové trestné činnosti. Výherní hrací automaty jsou nastaveny pro prohry hráčů, a ne pro rychlé peníze či rychlého a postupného získávání vysokých finančních zisků.

Fašismus

Jedná se zejména o propagaci hitlerovského fašismu pomocí různých fašistických rituálů, při setkání v uzavřených restauracích s doprovodnými hudebními skupinami stejného vyznání, propagace fašismu různými tiskovými materiály, oblečením-nášivkami, tetováním a pozdravy. V současné době se integrují různé skupiny propagující fašismus spojením přes sociální sítě po celé Evropě. U nás nový trend, kdy se do těchto skupin často integrují dívky.

Kleptomanie

Označení pro slovo, kdy se pachatel opakovaně a periodicky dopouští krádeží různých předmětů, a to často i takových předmětů, které nepotřebuje. Pachatel z psychiatrického hlediska má nutkání zcizit nějakou věc, kdy v momentu odcizení tento pocit vnitřní tenze odpadne. Může se jednat i o duševní chorobu nebo o zkratkovité jednání, projev sexuálního deviantního chování. I když u kleptomanie jsou krádeže ve většině případů nemotivované, pachatel tímto může naplnit skutkovou podstatu trestných činů či přečinů a být odsouzen.

Krádeže zjištěné

Jedná se o krádeže, kde nedosahuje škoda částku 5.000,-Kč, například krádeže čokolády v samoobsluze, krádeže věcí v místě bydliště, krádeže věcí kamarádů či spolužáků.

Krádeže impulzivní

Impulzivní jednání pachatele za účelem se zviditelnit. Krádež a projížďka automobilem s kamarády nebo přítelkyní z důvodu ukázat se, a ne z důvodu později vozidlo někde prodat. I na takové jednání ovšem pamatuje trestní zákoník jako na neoprávněné užívání cizí věci.

Kverulantství

Opakovaná s stálá nespokojenost, žalování, stěžování, intrikování, malicherná kritičnost.

Lhavost

Šíření patologického nepravdivého obsahu, úmyslem je zastření a zastírání pravdy. Lhavost jako pedagogický projev u dětí – dětské psychiky se může rozvinout

a stát se tak velkým nástrojem sociálně patologického jednání. Lhavost v sociálně patologické rovině může vést ke kriminálnímu jednání, k rychlému získání majetku, finančních prostředků či jiných výhod.

Napadení

Fyzické nebo verbální napadení jiných osob jako například učitelky, policisty, zdravotníků a dalších osob, kdy osoba pachatele se pohybuje ve skutkových podstatách přestupků či trestných činů, a to podle závažnosti následků, kterým svým jednáním osoba způsobila.

Narkomanie

Užívání drog a jiných omamných a psychotropních látek. Užíváním těchto látek dochází k vytvoření závislosti s negativními následky. V současné populaci počet subjektů užívající omamné a psychotropní látky neustále roste a to zejména u mladé generace. "Sklon k drogám, značný počet subjektů, které lze považovat za osobnosti inklinující k drogám."²⁵

Nuda

Současný životní styl zejména mladé generace, bez sportu a jiných koníčků. Sklon nahradit nudu příjemným rizikovým zážitkem či počítačovou virtuální realitou nebo pomocí různých sociálních sítí navazování spojení s lidmi, které ani neznají.

Nedovolené obchodování

Zejména mladí prodejci a trhovci, pokoutní prodavači. Prodává se zboží nejasného původu, velice často zdravotně závadné, plagiátorské zboží. U nás velká komunita Vietnamců prodávající plagiátorské zboží – poškozování ochranné známky zboží.

Sektářství

Členové náboženských sekt různými způsoby omezují svobodu myšlení spoluobčanů, obtěžují, někdy mohou vyhrožovat zatracením.

Sexuální deviace

Různé sexuální úchytky jako je například exhibicionismus.

²⁵ Bergeret, J. Toxikomanie a osobnost. Grada Publishing, a.s., 2009, 14 s. ISBN 80-7187-003-X

Sprejerství

Sprejerství má patologické následky jako vandalství. Sprejerství má za následek poškozování fasád budov, vagonů, vozidel, zdí různými výtvary za pomoci barev v tlakových nádobách.

Šikana

Šikana byla kdysi velice rozšířena mezi vojáky základní služby. Účelem šikany je úmyslné zlomyslné obtěžování, sužování, týrání, pronásledování. Může docházet i k menším fyzickým útokům proti poškozené osobě. V dnešní době k šikaně dochází zejména mezi žáky základních a středních škol. Za určitých podmínek šikana může naplňovat některé skutkové podstaty trestných činů, jako je omezování osobní svobody, zbavení osobní svobody a dalších.

Pornografie

Ochota nezletilých dívek pro natáčení či focení pornofilmů na různé druhy paměťových nosičů. Dále ochota chlapců se k pornočasopisům dostat i za cenu spáchání trestného činu vloupání do novinového stánku.

Xenofobie

Určité nepřátelství k cizímu, nebo k cizím, strach před ním a nedůvěra k němu. Jako příklad lze uvést nepřátelství k Romům, Vietnamcům.

Záškoláctví

Může vzniknout z různých příčin. Problémy v rodině, šikana ve škole, následek nudy, ale může být příčinou i závažných poruch chování, narkomanie, alkoholismus, trestná činnost.

Vandalství

Úmyslné poškozování a ničení majetku jak v soukromém vlastnictví, tak i státním vlastnictví. Naplňuje tak skutkovou podstatu přestupku nebo trestného činu, podle toho, jaká byla poškozením vyčíslena výše škody.

Dílčí závěr

Všechny uvedené typy sociálně patologických jevů mají společného jmenovatele, kterým je porušování norem. „Normy jsou sociální pravidla jednání. Právní normy působí sociálně tím, že jejich plnění lze vynutit, kdežto mravní normy žijí tím, že jsou převážně přijímány v sociálních útvarech.“²⁶ Nelze také opomenout, že

²⁶ Anzenbacher, A. Úvod do etiky. 1. vyd. Praha: Portál, 1995, 17 s. ISBN 80-7113-111-3

většina spáchaných sociálně patologických jevů je pod vlivem snadno dostupného alkoholu, kdy v jeho spotřebě je naše republika na jednom z prvních míst naší planety. „Souhrnně lze pak konstatovat, že nadměrná konzumace alkoholu vede k protispolečenskému zaměření osobnosti spojenému se ztrátou odpovědnosti a k celkové sociální a kulturní degradaci, negativní vliv alkoholu se projevuje v mezilidských vztazích a narušení občanského soužití.“²⁷ Na druhé straně „Každý občan může činit to, co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“²⁸

²⁷ Kuchta, J., Válková, H. a kol. Základy kriminologie a trestní politiky. 1. vyd. Praha: C.H.Beck 2005. 429 s.

²⁸ Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

2 Kriminalita

Kriminalitu můžeme definovat jako výskyt chování, které je v dané společnosti trestné. Jedná se o souhrn trestných činů, které se v konkrétní společnosti vyskytly a vyskytují. Jedná se o činy a chování sankcionované podle trestního zákoníku, a to jak zjevné, tak latentní. Kriminalita patří mezi sociálně patologické jevy, pro které je patrná společenská škodlivost. Kriminalita jako sociálně patologický jev zahrnuje aspekty osobnostní i společenské, sociologické, psychologické, psychiatrické, pedagogické, trestně právní. Nejpřesněji vystihuje podstatu kriminality „legální juristické pojetí, dle něhož lze posuzovat pod tímto souhrn jednání, které trestní právo posuzuje jako trestné činy. Toto konstatování se tedy omezuje na konání, které naplnilo znaky skutkové podstaty trestného činu.“²⁹ „Kriminalita je jevem, který narušuje harmonický vývoj společnosti, je tedy pro společnost dysfunkční a společensky škodlivá. Kriminalita narušuje základní pravidla společenského řádu a lidského soužití. Působí společnosti i státu značné materiální a morální škody, způsobuje jednotlivým obětem škody fyzické, psychické a společenské, vyvolává ve společnosti atmosféru strachu, nejistoty a nedůvěry.“³⁰ „Kriminální chování můžeme označit jako projev poruchy sociálně adaptačních schopností a dovedností. Odchylku od společenské normy lze relativně jasně definovat jako neschopnost plnit základní požadavky a očekávání společnosti.“³¹ Kriminalita je stará jako lidstvo samo. Je od nepaměti spjata s lidskou společností a souvisí s biologickou podstatou člověka. Vytvořila se přes všechny společenské řády v závislosti na stupni rozvoje výrobních prostředků a tím i na množství materiálních hodnot, které společnost vytvořila a které bylo možno získat trestnou činností.

Co je a co není předmětem trestné činnosti se v průběhu dějin lidské společnosti měnilo v závislosti na čase, prostoru, místu, charakteru společenského zřízení, na vztahu člověka k výrobním prostředkům a na vztahu vládnoucí společenské třídy k ostatním

29 Novotný, O., Zapletal, J. a kol. Kriminologie. Praha,: Eurolex Bohemia 2009, 15 s. ISBN 80-07357-026-2

30 Novotný, O., Zapletal, J. a kol. Kriminologie 2. přeprac. vyd. Praha: ASPI Publishing, 2004, 21 s. ISBN 80-07357-026-2

31 Slavomír, F., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publishing, a.s., 2009, 156 s. ISBN 978-80-247-2781-3

členům společnosti. Ve všech společenských řádech se nacházeli jedinci, případně organizované skupiny, které si potřeby pro svoje přežití zajišťovali trestnou činností. Tito jedinci se nacházeli napříč celou populací, jak mezi chudými, tak mezi bohatými. Vymezení trestné činnosti spolu s vymezením trestů za tuto činnost procházelo vývojem v závislosti na etnickém, náboženském, hospodářském a kulturním stavu společnosti. Kritéria trestné činnosti se postupně formulovala až do podoby dnešních právních norem.

2.1 Vymezení hlavních pojmů

Trestný čin

„Trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. k trestní odpovědnosti za trestný čin je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti.“³² Trestné činy se dělí na přečiny a zločiny. Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí sazby do pěti let. Zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny: zvlášť závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Trestný čin je novodobé označení pro jednání, kterým pachatel zásadním způsobem poškozují nebo ohrožují státní mocí chráněné zájmy a které proto stát trestá vězením a nebo jiným způsobem. Pojem trestný čin je morálně indiferentnější náhradou na původně eticko-právní výrazy zločin a přečin. Méně závažný delikt se nazývá přestupek. „Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o správní delikt postižený podle zvláštních právních předpisů a nebo trestných činů.“³³

Trestní odpovědnost

„Základy trestní odpovědnosti: zásada zákonitosti a zásada subsidiarity trestní represe – jen trestní zákon vymezuje trestné činy a stanoví trestní sankce, které lze za jejich spáchání uložit, trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní

32 Trestní zákoník, zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákon

33 Zákon č. 200/1990 o přestupcích ve znění pozdějších předpisů

spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Úmysl

Trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že jen způsobí, byl s tím srozuměn. Srozumění se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.³⁴

Nedbalost

Trestný čin je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo b) nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům věděl měl a mohl. Trestný čin je spáchán z hrubé nedbalosti jestliže přístup pachatele k požadavku náležité opatrnosti svědčí o zřejmé bezohlednosti pachatele k zájmům chráněným trestním zákonem.³⁵

Příprava a pokus trestného činu

„Jednání, které záleží v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvlášť závažného zločinu, zejména v jeho organizování, opatřování nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů k jeho spáchání, ve spolčení, srocení, v návodu nebo pomoci k takovému zločinu, je přípravou jen tehdy, jestliže to trestní zákon u příslušného trestného činu výslovně stanoví a pokud nedošlo k pokusu ani dokonání zvlášť závažného zločinu. Příprava je trestná podle trestní sazby stanovené na zvlášť závažný zločin, k němuž směřovala, jestliže trestný zákon nestanoví něco jiného. Trestní odpovědnost za přípravu k zvlášť závažnému zločinu zaniká, jestliže pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k spáchání zvlášť závažného zločinu a odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknuté přípravy nebo učinil o přípravě k zvlášť závažnému zločinu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknuté přípravy,

34 Trestní zákoník, zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákon

35 Trestní zákoník, zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákon

mohlo být ještě odstraněno: oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému. Je-li na činu zúčastněno více osob nebrání zániku trestní odpovědnosti za přípravu pachatele, který takto jednal, je-li čin dokonán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu, nebo přes jeho včasné oznámení.

Pokus

Jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo. Pokus trestného činu je trestný podle trestní sazby stanovené na dokonání trestný čin. Trestní odpovědnost za pokus trestného činu zaniká, jestliže pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k dokonání trestného činu a odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého pokusu trestného činu, nebo učinil o pokusu trestného činu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého pokusu trestného činu, mohlo být ještě odstraněno.

Oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu. Je-li na činu zúčastněno více osob, nebrání zániku trestní odpovědnosti za pokus pachatele, který takto jednal, je-li čin dokonán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu, nebo přes jeho včasné oznámení.³⁶

Pachatel

Pachatelem trestného činu je, kdy svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty trestného činu nebo jeho pokusu či přípravy, je-li trestná. Pachatelem trestného činu je i ten, kdo k provedení činu užil jiné osoby, která není trestně odpovědná pro nedostatek věku, nepříčetnost, omyl, anebo proto, že jednala v nutné obraně, krajní nouzi či za jiné okolnosti vylučující protiprávnost, anebo sama nejednala nebo nejednala zaviněně. Pachatelem trestného činu je i ten, kdo k provedení činu užil takové osoby, která nejednala ve zvláštním úmyslu či z pohnutky předpokládané zákonem: v těchto případech není vyloučená trestní odpovědnost takové osoby za jiný trestný čin, který tímto jednáním spáchala.

Spolupachatel

Byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama (spolupachatelé).

³⁶Trestní zákoník, zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákon

Účastník

„Účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu je, kdy úmyslně:

- spáchání trestného činu zosnoval nebo řídil (organizátor)
- vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin (návodce), nebo
- umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstranění překážek, vylákání poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu (pomocník).

Na trestní odpovědnost a trestnost účastníka se užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže trestný zákon nestanoví něco jiného. Trestní odpovědnost účastníka zaniká, jestliže dobrovolně upustil od dalšího účastenství na trestném činu a odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého účastenství, nebo učinil o účastenství na trestném činu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého účastenství, mohlo být ještě odstraněno: oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu. Je-li na činu zúčastněno více osob, nebrání zániku trestní odpovědnosti účastníka, který takto jednal, je-li čin spáchán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu, nebo přes jeho včasné oznámení.“³⁷

2.2 Charakteristika pachatele

„Nebezpečnost trestného činu pro společnost je charakterizována osobou pachatele.“³⁸

Mezi individuální znaky pachatele spoluutvářejí stupeň nebezpečnosti jeho trestného činu pro společnost, kam patří osobní charakteristika pachatele. Může se projevit i jako přitěžující okolnosti (spáchání trestného činu ze zvlášť zavržení hodné pohnutky. Důvodem zvýšené nebezpečnosti činu pro společnost je zejména zvýšené nebezpečí opakování činu, nejde li o náhodné vybočení pachatele z řádného života, ale spíše o výraz jeho osobních charakterových vlastností. Osobní charakteristiku pachatele proto lze charakterizovat jako moment zvyšující stupeň nebezpečnosti činu pro

³⁷ Trestní zákoník, zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákon

³⁸ Solnař. V., Fenyk. J. Základy trestní odpovědnosti. 1. vyd. Grafotechna Print s.r.o, Praha 2003, 105 s . ISBN 80-86199-74-6

společnost, jen pokud tento osobní profil spolupůsobil k tomu, že trestný čin spáchal. Osobní charakteristika však může zvyšovat stupeň nebezpečnosti činu pro společnost i tehdy, nedosahuje-li tohoto stupně. Může se projevovat v parazitních sklonech pachatele, u jeho poškozování v bezohledném vztahu k majetku jiných osob. Kde však tento vztah schází, nemůže ani osobní charakter mít vliv na stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Též charakteristika osoby pachatele určuje typovou nebezpečnost činu pro společnost, pokud pachatel náležel do určitého okruhu osob (například veřejný činitel u trestných činů veřejných činitelů, voják u trestných činů vojenských). U trestního práva nelze přehlížet, že charakteristika pachatelů trestných činů z hlediska jejich diferenciaci do určitých skupin vyplývá jednak z posudků kriminologických, jednak je spíše a hlavně úkolem a jejich ukládání. „Z biologických aspektů vycházely teorie psychiatra E. Kretschmera předpokládající úzkou vazbu mezi tělesným typem a osobnostními charakteristikami pachatelů, včetně jejich dědičné podmíněnosti a delikventním jednání.“³⁹

Charakteristika pachatele spoluurčuje všechny okolnosti i stupně nebezpečnosti trestného činu pro společnost.

2.3 Následky trestné činnosti

Následky trestné činnosti jsou škody způsobené oběti či subjektu pachatelem či pachatelů trestné činnosti.

Jedná se o finanční újmu, která spočívá ke ztrátě či poškození majetku, náklady na léčení či ušlý zisk, dále pak fyzickou újmu, kdy dochází ke zranění oběti od lehčích zranění až po těžké zranění nebo smrt a emociální újmu, která je jen těžko objektivně postižitelná. Emocionální újma souvisí s osobností poškozeného. Psychická újma může vzniknout i v případě, kdy oběť trestného činu neutrpěla majetkovou nebo finanční újmu. V tomto případě se může jednat například o pracovníky přepadených pošt, obsluhu nočních klubů a podobně.

Vývoj nápadu trestné činnosti a jejich dopadu na poškozené subjekty a jejich následků na 1.000 obyvatel uvádí níže uvedená tabulka.

³⁹ Solnař. V., Fenyk. J. Základy trestní odpovědnosti. 1. vyd. Grafotechna Print s.r.o, Praha 2003, 214 s . ISBN 80-86199-74-6

Tab. č. 1

„STATISTICKÉ ÚDAJE TRESTNÉ ČINNOSTI v ČESKÉ REPUBLICE“⁴⁰

Rok	Celkový počet trestných činů	Hospodářská kriminalita	Obecná kriminalita	Trestné činy na 1000 obyvatel	Objasněné trestné činy
2001	358362	35173	298823	35	170973
2002	372001	40062	304084	36	151171
2003	357241	31250	300513	35	135112
2004	351090	33203	292913	34	133926
2005	343687	43738	277276	35	134924
2009	335851	39314	262992	33	138852
2007	357391	37981	168301	35	138852
2008	343799	32474	257763	33,0	127906
2009	332829	29774	249975	31,7	127604
2010	313387	28371	249038	29,8	117685

⁴⁰ <http://www.policie.cz/policie-cr-web-informační-servis-statistiky.aspx>

3 Rizikové skupiny

V současné době u nás existuje celá řada rizikových skupin, které se do značné míry podílí ke vzniku sociálně patologických jevů a k nárůstu kriminálního chování. Dochází k rozvoji těchto skupin, zvyšování jejich četnosti i integraci. Svým způsobem k těmto jevům dochází v souvislosti se životním stylem naší společnosti, nedostatečnou výchovou v rodinách i školním prostředí, nedostatečným využitím volnočasových aktivit a negativní vliv mediálního prostředí. Rizikové skupiny z hlediska sociálně patologických jevů bych rozdělil do níže uvedených kategorií podle rizikových skupin: děti, mladiství, nezaměstnaní, recidivisté.

Základem k eliminaci rizikových skupin musí sloužit zejména rodina, výchovné prostředí v rodině a když selže nebo selhává tento rodinný systém, pak musí sehrát svoji úlohu stát a jeho instituce. „Rodina zůstává tedy stále nejdůležitějším faktorem, který ovlivňuje celkový psychosociální vývoj člověka. Formování osobnosti je přímým odrazem kvality rodiny.“⁴¹ Pokud selhává rodina ve výchově nebo vlivu na jedince nastupuje stát se svoji sociální politikou. „Ta představuje cílevědomou činnost státu prostřednictvím institucí usilující o vytváření podmínek, které brání vytváření sociální nerovností a vytváří podmínky pro harmonický vývoj jedince i celé společnosti.“⁴² Uvedené opatření má tímto vést ke změně negativního jednání subjektů a zamezení sociálně patologických jevů. „Chování člověka ve společnosti, které je obecně přijatelné a žádoucí, nazýváme slušným chováním. Je to systém mezilidských vztahů, které usnadňuje začlenění člověka do společnosti, urychluje poznávací procesy a představuje všeobecně přijatelný způsob sociálního chování.“⁴³

⁴¹ Fischer, S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publishing, a.s. 2009, 159 s. ISBN 978-80-247-2781-3

⁴² Mühlpachr, P. a kol. Sociální pedagogika 2. Vydal Institut mezioborových studií Brno, 2011

⁴³ Smejkal. V., Lexikon společenského chování. 2. vyd. Grada Publishing Praha: 1998, 63 s. ISBN 80-7169-503-3

3.1 Děti – dětská kriminalita

Sociálně právní ochrana dětí je zaručena v České republice „zákonem číslo 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.“⁴⁴

Sociálně právní ochrana dítěte znamená ochranu práva na příznivý vývoj, řádnou výchovu a ochranu zájmů dítěte. Cílem je zájem a blaho dítěte. Ochranu dětí zajišťují příslušné orgány a obce. Tyto zajišťují opatření směřující především k ochraně dětí před tělesným nebo duševním zanedbáváním. „Smyslem intervence státu je ochrana dítěte jako slabšího vůči dalším osobám a okolním negativním jevům.“⁴⁵ Pojem dítě je zejména používáný úmluvou OSN, která je závazná pro ČR, chápe dětmi osoby nezletilé, dále „Úmluvou o právech dítěte zákon číslo 104/1991 Sb., Mezinárodní úmluva o základních právech dítěte (rodinné zázemí, zdravotní péče, náboženství, vzdělání a podobně). Garantuje zajištění základní ochrany dětí v mezinárodním kontextu“⁴⁶ a „Listinou základních práv a svobod číslo 2/1993 Sb.“⁴⁷ a „Zákonem o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a soudnictví ve věcech mládeže číslo 218/2003 Sb.“⁴⁸ Projednávání protiprávních trestných činů, kterých se dopustili osoby mladší patnácti let se pozoruje, vyhodnocuje a sleduje. Sleduje se proto, aby se na toho, kdo se protiprávního činu dopustil, užilo opatření, které bude účinně přispívat k tomu, aby se nadále osoba dítěte páčání protiprávního jednání zdržela. Dále je zcela nutné, aby si tato osoba našla řádné společenské uplatnění, které bude jednoznačně odpovídat jeho rozumovému vývoji, schopnostem a podle svých možných sil a schopností přispěla k odčinění újmy a škody vzniklé jeho protiprávním činem.

Dětská kriminalita (též dětská delikvence, prekriminalita) je činnost, které se dopouštějí osoby před dosažením trestní odpovědnosti a která, pokud by ji spáchaly osoby starší, byla by považována za trestný čin. Znakem dětské kriminální činnosti, delikvence je skupinovitost, malá promyšlenost a nedokonalá připravenost. Jde o trestné

⁴⁴ Zákon č. 359/1999 Sb. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí ze 9.12.1999, účinnost od 1.4.2000

⁴⁵ Šámal, P. a kol. Zákon o soudnictví ve věcech mládeže:komentář z vydání C.M. Beck 2007 ISBN 978-80-7179-375-5

⁴⁶ Zákon č. 104/1991 Sb. Úmluva o právech dítěte ze dne 20.11.1989, účinnost od 6.2.1991.

⁴⁷ Listina základních práv a svobod, Zákon č. 2/1993 Sb.

⁴⁸ Zákon č. 218/2003 Sb. Zákon o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže ze dne 25. června 2003

činy spáchané převážně neplánovaně a spontánně. Plánování předem připravené akce je méně časté, ale v mnoha případech se vyskytuje a to zejména při páchání sériové trestné činnosti. Nežádoucí aktivity těchto osob - (skupin) jsou směřovány proti soukromému i státnímu majetku. Častým a nežádoucím jevem je jednání protiprávním ve spojení s drogovou závislostí. Často se také můžeme setkávat s násilnými činy. Závažnost trestního chování obvykle lineárně stoupá s věkem pachatelů a má tendenci se prohlubovat. Mírnější porušení právních norem, které je sice nepřiměřeným chováním, ovšem nenabývá určité sociální dimenze (tedy disociální chování), také je do značné míry v rozporu se společenskou morálkou (asociální chování). Vyskytuje se především u dětí mladších. Osoby mladší patnácti let nejsou trestně odpovědné. Spáchá-li však kriminální delikt dítě mezi 12. až 15. rokem věku, za který lze dle platných právních předpisů uložit výjimečný trest, může se takovému jedinci uložit ochranná výchova. Ochrannou výchovu uloží příslušný soud. Ochranná výchova je vykonávána ve výchovných ústavech ČR. Soud pro mládež v určitých případech může rovněž proměnit ochrannou výchovu a to na ústavní výchovu. Také soud může rozhodnout o podmíněném umístění mladistvého mimo takové výchovné zařízení. Při takovém postupu může být mladistvému uložen dohled probačního úředníka nebo jiné výchovné opatření. Vývoj dětské kriminality nezletilých – nezletilí 1-14 let budeme definovat v níže uvedených matematických analýzách a to za poslední období let 2009, 2010, 2011, na území ČR.

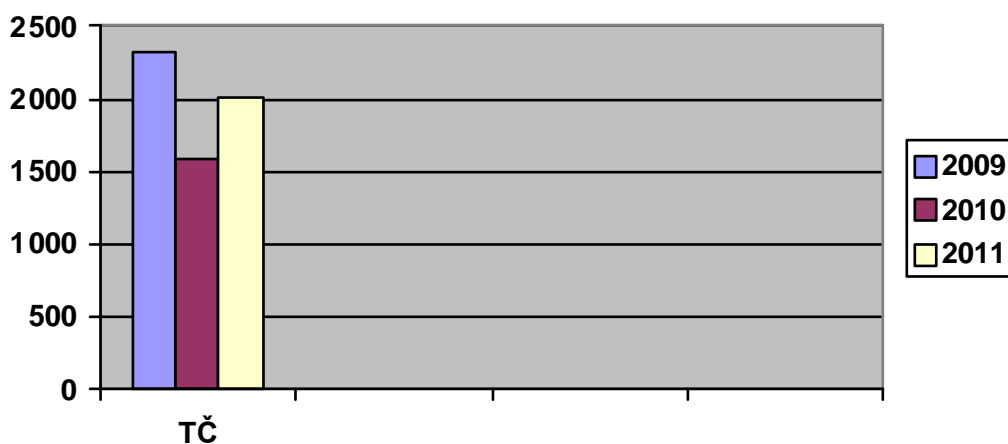
„Tabulka č.“⁴⁹2

Dětská kriminalita

Rok 2009	2333 trestných činů
Rok 2010	1584 trestných činů
Rok 2011	1636 trestných činů

Graf č. 1

Dětská kriminalita.

Dílčí závěr:

Z uvedeného grafu a tabulky bylo zjištěno, že v roce 2009 bylo dětmi spácháno 2.333 kriminálních skutků, přičemž v roce 2010 je zaznamenán pokles na 1.584 skutků, v roce 2011 se opět počet kriminálních deliktů zvýšil na hodnotu 1.636 činů. Z vyhodnocení je patrné, že nedochází k výrazným skokům co se týče počtu spáchaných skutků, spíše se jedná o kulminaci střední hodnoty aritmetického čísla 1.831 skutků.

v rámci našeho Jihomoravského kraje byla provedena matematická analýza spáchaných trestných činů dětskými pachateli a to v časovém intervalu let 2009, 2010, 2011 s níže uvedenými výsledky.

⁴⁹ [www.policie.cz/článek/statistické přehledy](http://www.policie.cz/článek/statistické_přehledy)

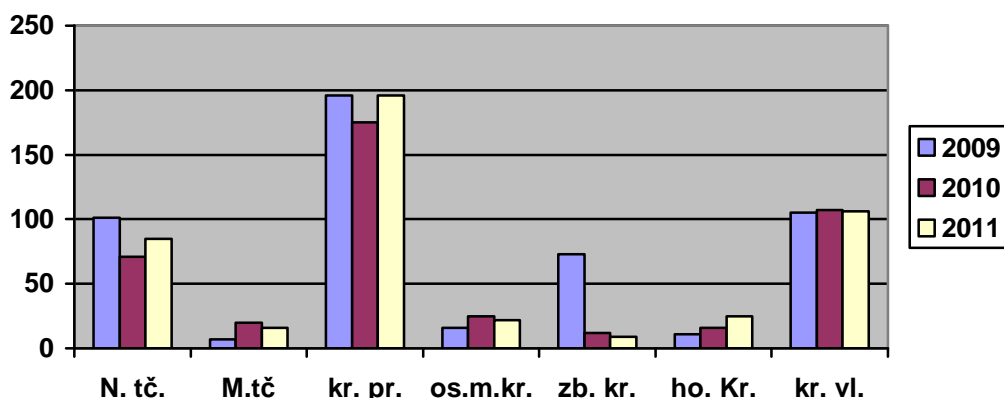
„Tabulka č.⁵⁰ 3

Trestné činy dětské kriminality.

Rok	2009	2010	2011
Násilná kriminalita	101	71	85
Mravnostní kriminalita	7	20	16
Krádeže prosté	196	175	196
Ostatní majetková kriminalita	16	25	22
Ostatní kriminalita	74	60	93
Zbývající kriminalita	73	12	9
Hospodářská kriminalita	11	16	25
Krádeže vloupáním	105	107	106

Graf č. 2

Trestné činy dětské kriminality.

Vysvětlivky N.tč., M.tč., kr. pr., os.m.kr, zb., kr, ho.,kr. – viz: výše uvedená tabulka.

Dílčí závěr:

Z uvedené tabulky a grafu je zřejmé, že v časovém intervalu let 2009, 2010, 2011 se děti nejvíce dopustili krádeží prostých, na druhém místě krádeží vloupáním a na třetím místě jde o násilnou trestnou činnost. Ostatní trestná činnost se vyskytuje dle tabulky a grafu spíše v nízkých hodnotách a z hlediska časového a početního se výrazně nemění. „Vůdčí zásadou zákona je co nejméně trestat a co nejvíce vychovávat

⁵⁰ <http://dwh2.kr.vysočina.cz/Reportserver?%bezpečnost%2fkrim>

a polepšovat. Mimo jiné zákon stanovuje výběr prostředků k nápravě mládeže a součinnost pracovníků sociální péče mládeže.⁵¹ Důležitou roli k nápravě dětí a mládeže musí sehrávat stát prostřednictvím sociální práce. „Sociální práce je dle teoretiků tohoto oboru považována za vědecky fundovanou odbornou disciplínu. Jde o vědní disciplínu, která vychází z obsahového systému teoretických poznatků mnoha společenských věd, zejména psychologie, pedagogiky, sociologie, lékařství, právních a ekonomických věd. Tyto poznatky tvoří základ pro odborné působení sociálních pracovníků a pro způsob práce sociálních institucí, které jsou zaměřeny na pomoc jednotlivcům, skupinám nebo komunitám s cílem dosáhnout jejich optimálního fungování ve společnosti.“⁵²

3.2 Mladiství

Kriminalita mládeže je součástí celkové kriminality a zahrnuje jednání osob do věku 18 let, jehož důsledkem je překročení právních a společenských norem, což je charakteristické pro trestný čin. Osoby ve věku 15-18 let se označují jako mladiství a jsou ze zákona trestně odpovědní s jistým omezením. Kriminalita **mladistvých** se týká věkové kategorie 15-18 let. V tomto období dospívání, které je považováno za kritické, se formují hlavní rysy osobnosti. Vliv vrstevníků je velmi silný, vytváří se party. Vytrhnout takového člověka z party je často velmi nesnadné. Trestná činnost dětí a mladistvých se v mnoha ohledech liší od trestné činnosti ostatních věkových skupin pachatelů, je to dáno duševním a tělesným vývojem, vlastnostmi, zkušenostmi i motivy k páčání trestné činnosti. Mládež páchá trestnou činnost častěji se spolupachateli a ve skupině. Trestná činnost je ve většině případů páchána živelně a pod vlivem momentální situace. Také u mladistvých se v loňském roce 2011 v našem Jihomoravském kraji zvýšil počet spáchaných trestných činů., a to zejména násilných trestných činů a krádeží vloupáním. Vyslovíme li hypotézu, zda za uplynulý rok v rámci Jihomoravského kraje vzrostla trestná činnost mladistvých tak jejím závěrem je, že trestná činnost mladistvých vzrostla, což dokážeme analýzou trestné činnosti v rámci

⁵¹ Štáblová, R., Zoubková. I., a kol. Nekriminalita dětí a kriminalita mladistvých, kterým byla uložena ochranná opatření. 1. vyd. Praha: tiskárna MV, 2002. 69 s.

⁵² Černíková, V., Makariusová, V., a kol. Sociální ochrana. 2. vyd Praha: 1998, 14 s. ISBN- 80-85981-97-1

statistických ukazatelů, o dětské a mladistvé delikventy se stará kurátor. Značnou roli u této věkové skupiny sehraávají drogy.

K získání drog je zapotřebí peníze a tyto se dají obstarat trestnou činností.

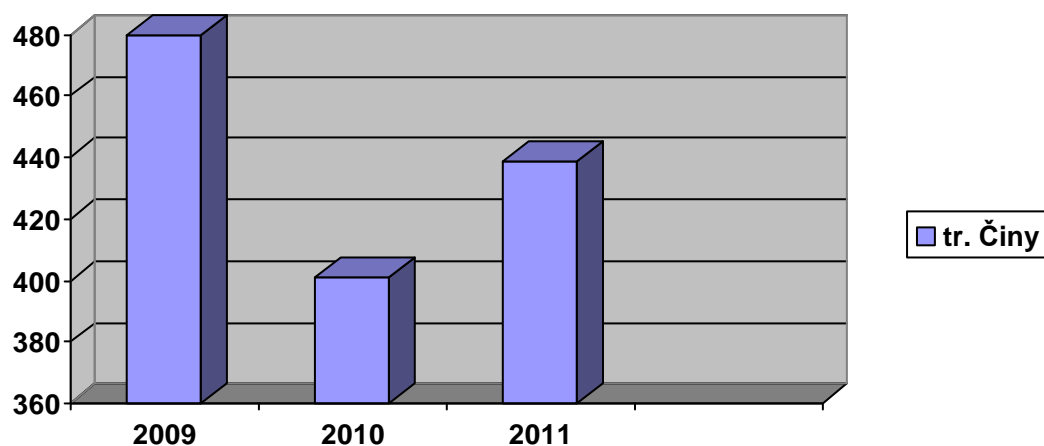
Hlavní úlohu v prevenci proti drogám by měla sebrát rodina mladistvého jedince a škola při výchově. Bohužel, řada rodin je v současnosti disfunkční.

Každé druhé manželství, což činí 50%, je v České republice v současné době rozvedené.

Tato skutečnost bohužel do značné míry přispívá ke kriminalitě dětí a mládeže.

Graf č. 3 ⁵³

„Kriminalita mladistvých celkem.“

Tab. č. 4.

Trestné činy mladistvých.

Rok	2009	2010	2011
Násilná kriminalita	69	58	67
Mravnostní kriminalita	5	13	12
Krádeže vloupáním	91	88	93
Krádeže prosté	165	146	141
Ostatní majetková kriminalita	14	18	19
Ostatní kriminalita	60	52	81
Zbývající kriminalita	66	11	8
Hospodářská kriminalita	10	15	18
Všechna kriminalita	480	401	439

⁵³ <http://dwh2.kr-vysočina.cz/ReportServer?%BEZPECNOST%2fkrim>

V rámci analýzy je zřejmé, že kriminalita mladistvých se zvýšila v roce 2011 o 38 skutků oproti roku 2010., v rámci našeho Jihomoravského kraje.

Charakteristika kriminality dětí a mládeže.

Impulem pro trestnou činnost dětí a mládeže je často nedostatek finančních prostředků, špatné výchovné prostředí v rodině, vliv vrstevníků a part a v řadě případů alkohol, nebo jiných návykových látek, které u této kategorie osob mohou vyvolat nepřiměřenou agresivitu a nepřiměřené reakce. Příprava trestné činnosti je nedokonalá, obvykle schází prvek plánování, častá je i nedostatečná příprava vhodných nástrojů ke spáchání trestného činu. Trestná činnost se projevuje neúměrnou tvrdostí, která se projevuje devastací, ničením předmětů a znehodnocením zařízení. Některé znaky způsobu spáchání trestné činnosti souvisejí s tělesnými znaky pachatele – např. mrštností, obratností, vyšší rychlost pohybu, menší postavou a nižší váhou. Výběr předmětů útoku je určován jiným hodnotovým systémem než u dospělých. Mladí pachatelé často odcizují předměty, které momentálně potřebují, nebo které se jim vzhledem k věku líbí (cigarety, alkohol, léky, elektroniku, motocykly, automobily). Věci získané z trestné činnosti bývají rozdělovány ve skupině. Finanční prostředky se zpravidla utrácejí společně v hernách, restauracích a podobných zařízeních a nebo slouží k nákupu drog. V posledních letech dochází k velkému nárůstu zneužívání drog právě skupinou mladistvých pachatelů, kteří se na drogách stávají závislí a k jejich opatření páchají trestnou činnost sériovou k obstarání finančních prostředků na další nákup drogy. „Drogy, neboli omamné a psychotropní látky jsou fenoménem naší společnosti.“⁵⁴ Nejvíce zneužívané drogy u naší jmenované skupiny jsou drogy relativně levné a snadno dostupné, kdy na prvním místě je Marihuana a na druhém Metamfetamin (pervitin). Častým případem jsou noční návraty mladistvých z diskoték, zábav a jiných zábavních podniků motorovým vozidlem po požití marihuany, které mohou skončit tragicky.“ Marihuana u některých lidí přispívá ke špatnému řízení.“⁵⁵

Dílčí závěr

Vzhledem ke skutečnosti, že kriminalita mládeže je v posledních letech na vzestupné tendenci, je nutné hledat příčiny tohoto negativního patologického jevu, tyto příčiny přímo ovlivňovat a za pomoci účinné prevence snižovat počet trestných činů,

⁵⁴ Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách

⁵⁵ Zimmerová, L., Morgan, J. P. Marihuana-mýty a fakta.1. vyd. Praha Volvox Globator, 2003. s.114-118. ISBN 80-7207-463-6

přestupků a jiných patologických jevů dětí a mládeže. Základní pilíř výchovy dětí a mládeže by měla plnit rodina, škola a školní prostředí. V případech, kdy tyto pilíře nepostačili k řádné výchově dětí a mládeže, dochází k jejich patologickému chování nastupuje resocializační pedagogika k nápravě tohoto jednání. Resocializační pedagogika je zaměřena na dospělé včetně mládeže, pro kategorii dětí se užívá etopedie. Dále může následovat trest. Trest kromě jiného tak plní jednu ze svých funkcí a to preventivní funkcí k tomu, aby již příště k protiprávnímu jednání nedošlo a nedocházelo. Tam, kde ve výchovném procesu dětí a mládeže nepostačila výchova v rodinném prostředí či ve školním prostředí nastupuje stát a jeho instituce k nápravě jedince. U nás ochranná výchova., která se řídí „zákonem č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.“⁵⁶ Dále pak zákonem č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní nebo ochranné výchovy.“⁵⁷

3.3 Nezaměstnaní

Závažným ekonomickým problémem naší společnosti v současné době jsou nezaměstnaní. Určitá část populace v ekonomicky aktivním věku není schopna najít uplatnění na trhu práce. Nezaměstnanost jako taková se vyskytuje pouze v tržních ekonomikách. Vzhledem k vysoké společenské nebezpečnosti nezaměstnanosti je nutné, aby stát různými opatřeními udržel nezaměstnanost v přijatelných mezích. Nebezpečí nezaměstnanosti spočívá zejména v tom, že část obyvatelstva uvrhává do existenčních problémů což má přímý dopad na růst kriminality a počet bezdomovců. Nezaměstnanost je vysoce nebezpečná i z politického a mezinárodního hlediska.

Česká republika která po čtyřiceti letech centrálně plánovaného hospodářství se úspěšně přetransformovala na tržní hospodářství se s problematikou nezaměstnanosti potýká stejně jako všechny ostatní podobné státy světa. Hospodářství České republiky a zejména její průmyslová výroba ve značné míře závisí na zahraničním obchodu a tedy i na hospodářské situaci cizích států. V hospodářství České republiky se bezprostředně promítají světové hospodářské krize s dopadem na výrobu a vývozem zboží do zahraničí. Veškeré tyto jevy které Česká republika v podstatě nemůže ovlivnit se bezprostředně promítají do nezaměstnanosti v České republice. Výše nezaměstnanosti kterou lze v České republice ovlivnit spočívá částečně na hospodářské politice vlády.

⁵⁶ Zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže

⁵⁷ Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní nebo ochranné výchovy

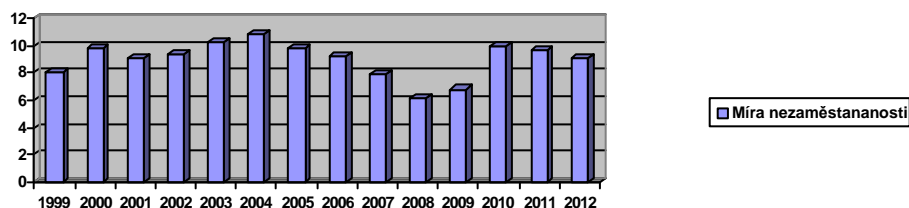
Tab. č. 5

Míra nezaměstnanosti v České republice v procentech

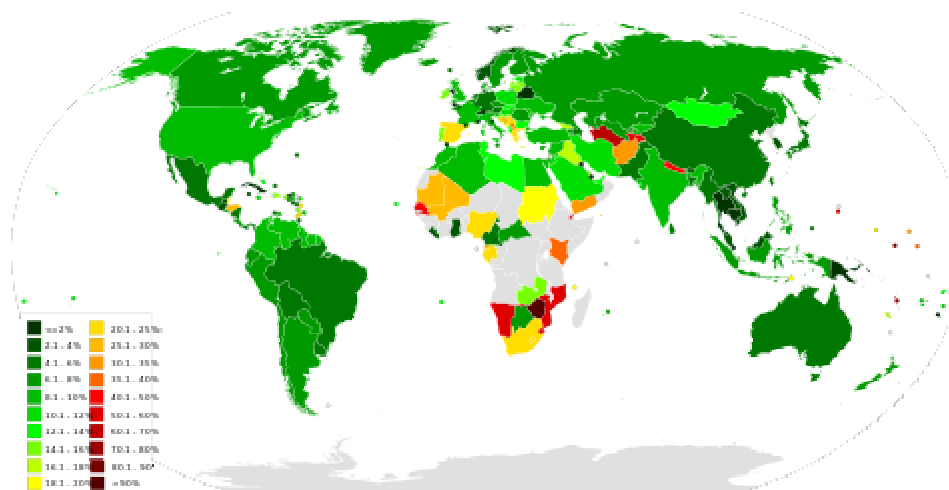
Míra nezaměstnanosti v České republice v procentech							
Datum	01	01	01	01	01	01	01
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Procen	8,1	9,8	9,1	9,4	10,2	10,8	9,8
Datum	01	01	01	01	01	01	01
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Procen	9,2	7,9	6,1	6,8	9,9	9,7	9,1

Graf. č. 4.

Míra nezaměstnanosti v České republice v procentech

Obrázek. č. 1, „Míra nezaměstnanosti ve světě.“⁵⁸

⁵⁸ www.kurzy.cz/makroekonomika/nezamestnanost

Dílčí závěr:

Nezaměstnanost představuje závažný celosvětový ekonomický a společenský problém, kterým se musí zabývat každá zodpovědná vláda. Tvzení některých politiků či dokonce členů vlády, že nezaměstnaní jsou pouze lidé štítící se práce, tělesně postižení a prostitutky se nezakládá na pravdě a ve svém důsledku může toto tvrzení vést k nedozírným negativním následkům. Míra nezaměstnanosti, což je podíl nezaměstnaných ku všem osobám schopných pracovat, se v České republice mezi lety 1999 až 2012 pohybuje v průměru kolem 9%. Z grafu č. 4. je zřejmé, že od roku 1999 až do roku 2004 stoupala míra nezaměstnanosti z 8,1% na 10,8 %. Pak následoval pokles na 6,1% v roce 2008 s následným vzrůstem na 9,1 % v začátku roku 2012. Z uvedených hodnot a jejich průběhu na čase je zřejmé, že jak nezaměstnanost tak i míra nezaměstnanosti v České republice je velice vysoká a že vláda České republiky by měla přijímat opatření směřující k vzrůstu průmyslové výroby, zahraničního obchodu a koupěschopnosti obyvatelstva, což by vedlo k vyšší poptávce po pracovní síle s následným poklesem nezaměstnanosti. Celosvětová míra nezaměstnanosti je znázorněna obrázkem č. 1. Jediným pozitivním znakem nezaměstnanosti je snížení počtu rozvodů.

3.4 Recidivisté

Recidivita a recidivisté je jev, který provází kriminální chování pachatelů trestné činnosti od počátků lidské společnosti. Problematiku recidivity a recidivistů lze zkoumat z různých hledisek, na příklad z hlediska kriminologů, sociologů, psychologů, právníků nebo statistiků. Pro pochopení recidivity pachatelů trestné činnosti je nutné poznat osobnost recidivujícího pachatele, jeho životní podmínky, motivace k této činnosti a sledovat celou jeho životní kriminální dráhu. Kriminální recidivisté jsou mezi pachateli trestných činů tvrdým jádrem, Jsou odolní vůči snahám společnosti zařadit se do normálního života. Kriminalita se postupem času stává jejich přirozenou součástí života. Pojem recidivity se používá u více vědních oborů a vyjadřuje „opakování něčeho co již minulo.“⁵⁹ Bylo by proto vhodnější pro opakovanou trestnou činnost používat výraz kriminální recidivita. Tento přívlastek se však většinou nepoužívá. Recidivitu lze sledovat ve třech rovinách. Za prvé to je v trestně právní rovině, kdy pachatel trestného činu se dopustil dalšího trestného činu poté, co byl již za předchozí

⁵⁹ Petráčková, V., Kraus, J. Akademický slovník cizích slov. Praha: Academia, 1995, s. 650

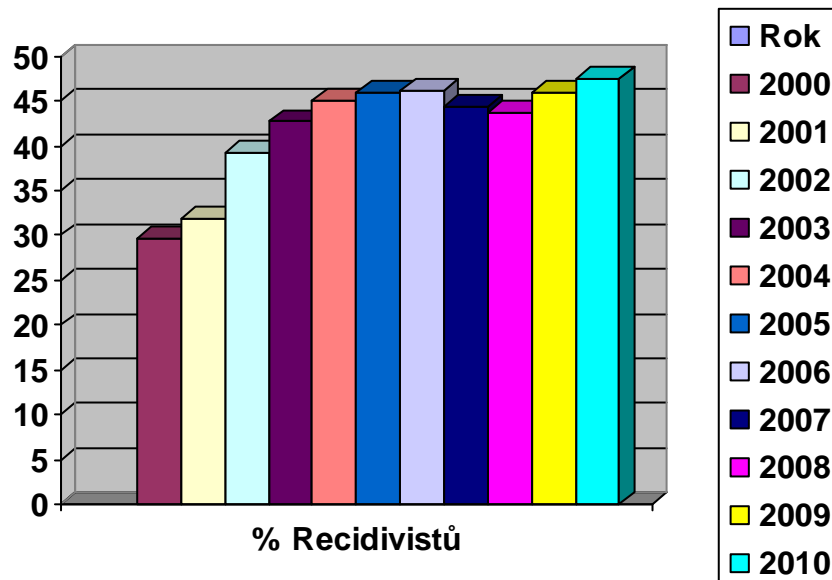
trestný čin pravomocně odsouzen. Za druhé je to kriminalisticko-statistická rovina, ve které se jedná o pachatele opakovaně evidovaných v kriminální statistice. Za třetí to je rovina kriminologická ve které se jedná o opakované asociální jednání a pokračování v kriminální kariéře. „Kriminologické pojetí recidivity bývá vodítkem pro určení stupně nebezpečnosti trestného činu a jeho pachatele pro společnost. Z praktického hlediska pro posuzování nebezpečnosti pachatele je vhodné rozdělit kriminální recidivitu na obecnou kriminální recidivitu do které patří opakovaná trestná činnost jako taková a na speciální kriminální recidivitu, do které patří opakování konkrétního trestného činu. Dále lze dělit kriminální recidivitu podle délky intervalu mezi jednotlivými trestnými činy na trvalou a dočasnou recidivitu. Kriminální recidivita představuje trestnou činnost páchanou opakovaně pachatelem. Kriminální recidivitu dále dělíme na stejnorodou, kdy pachatel se opakovaně dopouští stejného trestného činu a na nestejnorodou, pak pachatel se dopouští různých druhů trestných činů. Nejrizikovějším obdobím pro vznik recidivity je prvních 6 měsíců po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Maximum recidivistů se dopouští nového trestného činu v průběhu 3 let po propuštění z vazby. Kriminální recidivisté jsou skupinou pachatelů trestných činů, kteří mají společně některé základní znaky vedoucí ke kriminálnímu chování, které může vyústit až do kriminální kariéry, kdy se páchání trestné činnosti stává přirozeným chováním těchto osob. Velká část recidivistů pochází sice z úplných rodin, ve kterých však převládá disharmonie a které se většinou v průběhu času rozpadají. Školní vzdělání recidivistů je většinou nízké a jen asi polovina z nich má ukončené základní vzdělání. Většina recidivistů jsou svobodní, někteří z nich žijí ve svazku s partnerem. Bydlí buď u rodičů nebo partnera. o děti, pokud je mají se nezajímají a neplatí na jejich výživu. Většinou nepracují a občasná práce ve formě brigád není zdrojem jejich obživy. Velká část z nich je závislá na psychotropních látkách, na alkoholu a nikotinu. Jejich neutěšené majetkové poměry většinou nesouvisí s pácháním trestné činnosti. Taková kriminální kariéra má většinou dlouhodobý charakter. Motivace k páchání opakované trestné činnosti je většinou finanční, kdy trestnou činností získávají prostředky na obživu, na splácení dluhů, na alkohol, drogy a cigarety. Inteligence recidivistů je většinou průměrná. Převažují však jedinci s cholerickým temperamentem a s vysokou neurotickou tenzí.

Většina recidivistů neuznává normy a strukturu společnosti. Jejich společným znakem je neschopnost a neochota zodpovídat se za následky svých činů. Jsou nezodpovědní a lehkomyšní. „Pod pojmem odpovědnosti lze podřadit představu

pozitivního rysu jednajícího subjektu, máme představu určité orientace v aktivní činnosti ve smyslu pozitivního vymezení.“⁶⁰

Graf č. 5

Podíl recidivistů na počtu stíhaných osob v ČR v %.

⁶⁰ Dostálová, J., Havránek, J. Základy teorie práva. 1. vyd. Ostrava: 2007, 63. ISBN 978-80-87071-24-2

4 Prevence kriminality

Prevence kriminality spočívá v plnění státu a společnosti při ochraně majetku a občanů před kriminalitou. V současné době se stále výrazněji uplatňují snahy, které vedou k preferenci prevence kriminality. „Prevence kriminality představuje pokus eliminovat trestnou činnost ještě před jejím započítáním nebo před jejím pokračováním. Do prevence kriminality tak náležejí veškeré aktivity směřující k předcházení páchaní trestných činů, k snižování jejich výskytu cestou zamezení páchaní nebo neutralizací příčin a podmínek vzniku trestných činů. Patří sem opatření, jejichž cílem je zmenšování rozsahu a závažnosti kriminality, ať již prostřednictvím omezení kriminogenních příležitostí nebo působením na potenciální pachatele a oběti trestných činů.“⁶¹ Prevence kriminality by měla začínat již v rodině při výchově potomků, dále pak další instituce školy a to jak na úrovni základních škol, tak i na úrovni středních škol. V současné době stát plní řadu preventivních opatření za účelem snížení počtu trestných činů a jejich pachatelů. Jedním ze zásadních pilířů v oblasti prevence kriminality jsou různé preventivní programy Policie ČR, městských či obecních policí. Zásadním motem by mělo být, že prevence se vždy vyplatí a to nejen v oblasti kriminality, ale i v našem zdraví, práci a dalším životě.

4.1 Typologie prevence

Typologie prevence vychází z okruhu adresátů preventivních opatření. Typologie prevence postihuje vývojové stádium problému kriminality. Jedná se o prevenci primární, prevenci sekundární a prevenci terciární.

Primární prevence

Primární prevence je strategií prevence kriminality. Snižování kriminálního jednání není výslovně jejím hlavním cílem. Primární prevence se orientuje na celou společnost, občany a instituce. Není tedy předem zaměřená na určitý okruh osob nebo sociální skupiny. Hlavní uplatnění nalézá v oblasti sociální prevence. Optimalizuje životní podmínky občanů, jak v oblasti sociální, tak v oblasti materiální.

⁶¹ Zapletal, J. a kol. Prevence kriminality. 1. vyd. Praha 2000, 8 s. ISBN 80-7367-172-7

Sekundární prevence

Sekundární prevence se orientuje na osoby a skupiny, které jsou kriminálně rizikové. Sekundární prevence se dále zaměřuje na ochranu majetku a materiálních hodnot, které jsou předmětem kriminálně závadových osob či kriminálně závadových skupin. Její úlohou je rozpoznat problémy a včasné identifikovat oblasti s hrozcí kriminalitou a dále včasné rozpoznat potenciální pachatele kriminality s cílem dosáhnout intervence včasným jednáním a to než dojde ke spáchání trestného činu.

Terciární prevence

Terciární prevence se orientuje na ty skupiny a jedince, kteří již v minulosti se dopustili protiprávního jednání a spáchali trestnou činnost. Jde o pomoc státu a společnosti právě pachatelům trestné činnosti a to za účelem, aby ve své budoucnosti vedli řádný život, chovali se sociálně zodpovědně a nepáchali již žádnou trestnou činnost.

„Z uvedeného vyplývá, že v kontinuu od primární k terciární prevenci se mění nejen objekt působení, ale v zájmu účinnosti prevence se musí měnit i formy metody práce.“⁶²

4.2 Prevence kriminality v působnosti policie ČR

Součástí náročné a zodpovědné práce České policie je i činnost v oblasti prevence kriminality. k zajištění tohoto úkolu má Policie České republiky vypracovanou strategii prevence kriminality na léta 2012 až 2015. Úvodem tohoto dokumentu je známý výrok „Je lépe zločinu předcházet než jej trestat“⁶³, přičemž je zdůrazněno, že prevence kriminality se společností i přes vynaložené náklady na tuto činnost, musí vyplatit.

Prevence kriminality v České republice začala fungovat na úrovni vlády v roce 1993, zatím co v demokratických zemích se preventivní politika stala nedílnou součástí kriminální politiky již od počátku osmdesátých let.

Strategie prevence kriminality obsahuje celou škálu opatření, aktivit a přístupů v oblasti prevence kriminality. Byly formulovány další oblasti a subjekty, které s prevencí kriminality souvisejí. Byly přijaty zákony, které s problematikou prevence

⁶² Zapletal. J., a kol. Prevence kriminality. 1. vyd. Praha 2000, 27 s. ISBN 80-7367-172-7

⁶³ Cesare Beccaria (1738-1794) o zločinech a trestech

kriminality souvisejí. Realizace a formování politiky prevence kriminality respektuje mezinárodní doporučení a to hlavně ze strany OSN, vychází z praktických mezinárodních zkušeností a poznatků, jakož i z výzkumných prací v oblasti prevence kriminality.

Hlavními strategickými cíly policie České republiky v oblasti prevence kriminality je boj zejména proti extremismu, kriminalitě nezletilých, drogové kriminalitě, kriminalitě páchané na dětech a ženách. Postihuje především obecnou kriminalitu, která ohrožuje občany.

„Prevence kriminality zahrnuje veškerá opatření ke snižování rizika výskytu trestných činů, jakož i jejich škodlivých důsledků pro jednotlivce a společnost, včetně strachu z kriminality. Prevence kriminality se snaží působit na různorodé příčiny kriminality. Prosazování práva a trestní sankce jsou v této souvislosti ponechávány stranou, navzdory jejich potenciálně preventivním účinkům.“⁶⁴

Do systému prevence kriminality v České republice je zapojena řada resortů se svými podřízenými subjekty. Je to Resort vnitra, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Resort spravedlnosti, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministrovu obrany Úřad vlády, Vyšší územní správní celky a obce. Policie ČR jako podřízený subjekt Resortu vnitra má v systému prevence kriminality nezastupitelné specifické úkoly. Úkolem Policie ČR je chránit bezpečnost osob, majetku, veřejného pořádku a předcházet páchání trestné činnosti. Policie ČR provádí průběžně bezpečnostní analýzy podle situace v jednotlivých územních celcích, identifikuje konkrétní bezpečnostní problémy v každé lokalitě a navrhuje způsob jejich řešení. Nedílnou součástí výkonu služby Policie ČR je spolupráce s orgány veřejné správy, s obcemi a s obecní policií. Udržuje s nimi pravidelnou komunikaci, plánuje společné nasazení sil a prostředků. Sdílením informací, analytických výstupů a bezpečnostních analýz řeší místní bezpečnostní problémy.

4.3 Prevence kriminality v působnosti Městské Policie

Prevenici kriminality ve městě Brně zajišťuje odbor prevence Městské Policie, který sídlí v Brně na Zelném trhu 13.

⁶⁴ 12. Kongres OSN o prevenci kriminality a trestní justici, Salvador, Brazílie 12-19 dubna 2010

„Odbor prevence Městské policie Brno je výkonný a metodický organizační celek s celoměstskou působností, který plní úkoly při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. Přispívá k ochraně osob a majetku v souladu se zákonem 553/1991 Sb., o obecné Policii, v platném znění a to zejména přípravou a realizací projektů prevence kriminality, dopravní nehodovosti a sociálně patologických jevů.“⁶⁵

Prevenici kriminality zajišťuje odbor prevence Městské Policie nejrůznějšími programy, které jsou zaměřeny zejména na veřejnost, mládež, seniory a osoby s handicapem.

Pro veřejnost je zřízeno poradenské centrum MP Brno se sídlem na Křenové ulici č. 4. Toto centrum se zaměřuje na širokou občanskou veřejnost, zajišťuje pro ni nejrůznější bezpečnostní programy a nabízí občanům rozsáhlé spektrum informací. Jsou pořádány různé konference, na příklad o bezpečnosti na internetu, o kyberšikaně, a podobné. Jsou zřizovány zóny vzájemné pomoci, evidence jízdních kol, informační tabule a velmi prospěšný je projekt bezpečná lokalita.

V prevenci kriminality zaměřenou na mládež pořádá městská policie výukové programy určené zejména žákům základních škol a organizacím které pracují s dětmi. Organizuje dopravní výchovu dětí, čímž se významnou měrou podílí na zvyšování bezpečnosti dětí v silničním provozu. Dále pořádá městská policie pro děti různé soutěžní akce jako na příklad STREET DANCE, sportem proti kriminalitě a podobně.

Pro seniory v rámci prevence proti kriminalitě zřídila Městské Policie linku bezpečí, na kterou se mohou starší občané v případě nouze obracet a pro osamocené žijící seniory organizuje projekt Řetízek, který zvyšuje bezpečnost seniorů při kontaktu s cizími lidmi.

Pro osoby s handicapem poskytuje městská policie různé služby, mezi něž patří na příklad speciální telefonické linky či hlasové majáčky pro nevidomé.

4.4 Preventivní programy

K naplnění cílů v boji proti kriminalitě má Policie České republiky ve spolupráci s Ministerstvem vnitra vypracovanou koncepci prevence kriminality, která obsahuje řadu preventivních programů, které zabezpečují celorepublikově boj s kriminalitou v nejrizikovějších oblastech. Preventivní programy na boj s kriminalitou má vypracované i obecní a městská policie.

⁶⁵ www.pmb.cz/odbor-prevence/

Preventivní programy Policie České republiky

- **Sociální preventivní program**

Sociální preventivní program je zaměřen na odstranění kriminálního chování v některých cílových skupinách obyvatelstva.

Cílové skupiny:

- Děti a mladí dospělí. Jedná se o projekty zaměřené na práci s kriminálně rizikovými dětmi a mladými dospělými.
- Rodiny s výskytem kriminálního chování jejich členů. Projekt je zaměřen na podporu těchto rodin a na zajištění spolupráce škol s těmito rodinami.
- Recidivisté. Projekt je zaměřen na materiální a psychosociální podporu těchto osob po návratu z výkonu trestu, a na jejich reintegraci do společnosti.

- **Preventivní program v komunitách**

Tento preventivní program kriminality je zaměřen na obce a lokality ve kterých hrozí zvýšené riziko trestné činnosti z důvodu prostorové segregace, nedostatku soudružnosti v komunitě nebo ekonomických a sociálních problémů.

- **Preventivní program kriminality a extremismu – Úsvit**

Na tomto programu se společně podílí Ministerstvo vnitra, Policie České republiky, obecní policie, místní samospráva a obyvatelé sociálně vyloučených lokalit. Cílem tohoto programu je zvýšení bezpečnosti a zlepšení veřejného pořádku v sociálně vyloučených lokalitách, zapojit obyvatelstvo těchto lokalit do řešení a zlepšování místní situace.

- **Preventivní program kriminality páchané na veřejných prostranstvích a prevence majetkové trestné činnosti**

Tento program má za úkol znesnadnit páchání trestných činů, zvýšit riziko pro pachatele trestného činu že bude dopaden a potrestán a minimalizovat výnosy z trestné činnosti. Program je využívá jak organizační tak i technická opatření v nejrůznějších variantách od mechanických zábran po elektronické zabezpečovací systémy, kamerové systémy, pulty centralizované ochrany, odstraňování nebezpečných zákoutí, hlídkovou činnost policie a apod.

Specifické projekty.

Tyto projekty jsou organizovány Ministerstvem vnitra. Mají systémový charakter a některé z nich nelze realizovat na místní nebo krajské úrovni. Řada z nich je

nová a musí být nejdříve ověřeny před zavedením do praxe. Jedná se o následující projekty: Systém včasné intervence, Národní koordinační mechanismus pátrání po pohřešovaných dětech, Prevence rizik souvisejících s virtuální komunikací, Speciální výslechové místnosti, Prevence domácího násilí, Prevence obchodování s lidmi a Prevence předluženosti jako kriminogenního faktoru.

- **Preventivní programy obecní a městské policie**

Obecní a městská policie která vznikla za účelem zabezpečování místních záležitostí a pořádku zastává i důležitou úlohu v realizaci projektů prevence kriminality na místní úrovni, které má pro tento účel vypracované. Jedná se o projekty zaměřené na veřejnost, mládež, seniory a osoby s handicapem. Tyto projekty přispívají k ochraně osob a majetku, zaměřují se i na prevenci dopravní nehodovosti a prevenci sociálně patologických jevů. Programy prevence kriminality obecní a městské policie se mohou různit podle situace a potřeb jednotlivých obcí a měst a jejich obsah a plné znění lze získat v jednotlivých služebnách na odčlení obor prevence, nebo na internetových stránkách obecní či městské policie jednotlivých obcí či měst.

5 Empirické šetření

5.1 Výzkumný projekt

Účelem výzkumného projektu je shromáždění souboru dat sledované skupiny pachatelů trestných činů v určitém časovém období a v určité lokalitě, které s jejich trestnou činností bezprostředně souvisí. Tyto údaje pak roztřídit dle účelně zvolených kritérií a z takto připravených podkladů vypracovat tabulky a grafy které by dokumentovaly jednotlivé okolnosti mající vliv na pachatele, motivují je k trestné činnosti a poodhalují tak sociální poměry a charakteristiku pachatele trestných činů. Takto zpracovaná data pak následně vyhodnotit a vypracovat k nim závěry, které by měly vést k pochopení páčání trestné činnosti ve sledované skupině pachatelů a na základě takto získaných informací zformulovat návrhy a opatření které by směřovaly k potlačování příčin kriminality.

Soubor dat potřebný pro vypracování tohoto výzkumného programu byl získán z dostupných údajů skupiny sto třiatřiceti náhodně vybraných pachatelů trestných činů v jihozápadní části města Brna. Vzhledem k citlivosti získaných dat není zdroj dat ani místo jejich získání blíže uvedeno.

Ke sledování náhodně vybrané skupině sto třiatřiceti pachatelů trestných činů bylo použito celkem třicet ukazatelů, čímž bylo získáno celkem 3990 údajů. Tyto byly zaneseny v počítačovém programu Excel do tabulky, která sloužila jako výchozí databáze pro zpracování získaných dat. V další fázi prací na výzkumném programu bylo v počítačovém programu Excel provedeno vyhodnocení získaných údajů z hlediska jejich vzájemných souvislostí. Počítačový program Excel byl pro tuto práci zvolen, protože umožňuje soustředit veliké množství údajů do jednoho dokumentu se kterými pak je možno velmi jednoduše různě manipulovat. Vzhledem k tomu že tištěná forma z programu Excel je poměrně nepřehledná a navíc je značně rozsáhlá, nejsou údaje z programu Excel přiloženy k tomuto výzkumnému programu, mohou však být kdykoli na požádání předloženy. Sledovaná skupina pachatelů trestných činů spáchala ve sledovaném období celkem 274 trestných činů. Z hlediska klasifikace trestného činu spáchala sledovaná skupina pachatelů 21 druhů trestných činů. Vzhledem k tomu, že Zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník definuje celkem 278 druhů trestných činů, zahrnuje tento výzkumný program pouze část spektra trestné činnosti. Trestní zákoník

(zákon č. 40/2009 Sb.), zákon ze dne 8. ledna 2009. Tento zákon byl použit při výzkumu v dané práci, protože platil v době spáchání trestných činů zkoumaných pachatelů. Z vyhodnocených údajů trestné činnosti sledované skupiny pachatelů jsou sestaveny tabulky a grafy které jsou v části 5.2 této práce vyhodnoceny univariační analýzou a v části 5,3 bivariační analýzou.

„Pojem univariační analýza.

Slovo: univariační analýza

Význam: testování jedné proměnné (např. jaký je průměrný věk posluchačů prvního ročníku pedagogické fakulty), třídění prvního stupně, jednosměrná analýza dat.“⁶⁶

„Pojem bivariační analýza.

Slovo: bivariační analýza

Význam: testování vztahu mezi dvěma proměnnými a jejich vzájemné závislosti, statistická analýza druhého stupně.“⁶⁷

⁶⁶ Univariační analýza-ABZ.cz.slovník cizích slov

⁶⁷ Bivariační analýza-ABZ.cz.slovník cizích slov

5.2 Univariační analýza

Tab. č. 6

Věk pachatelů trestných činů v době spáchání trestného činu u sledované skupině pachatelů

Věk	Celkem	Muži	Ženy
10	0	0	0
11	3	3	0
12	1	1	0
13	0	0	0
14	0	0	0
15	5	4	1
16	3	3	0
17	3	2	1
18	11	9	2
19	9	9	0
20	8	7	1
21	6	6	0
22	7	6	1
23	1	1	0
24	3	3	0
25	5	5	0
26	3	3	0
27	4	4	0
28	2	1	1
29	3	3	0
30	5	5	0
31	5	5	0
32	3	3	0
33	2	2	0
34	8	8	0
35	3	3	0
36	2	2	0
37	0	0	0
38	3	3	0
39	2	2	0
40	5	5	0
41	2	1	1
42	0	0	0
43	1	0	1
44	1	1	0
45	2	1	1
46	1	1	0
47	0	0	0
48	2	2	0

49	0	0	0
50	1	1	0
51	1	1	0
52	0	0	0
53	0	0	0
54	3	2	1
55	0	0	0
56	0	0	0
57	0	0	0
58	0	0	0
59	2	2	0
60	1	1	0
61	0	0	0
62	0	0	0
63	0	0	0
64	0	0	0
65	0	0	0
66	0	0	0
67	1	1	0
68	0	0	0

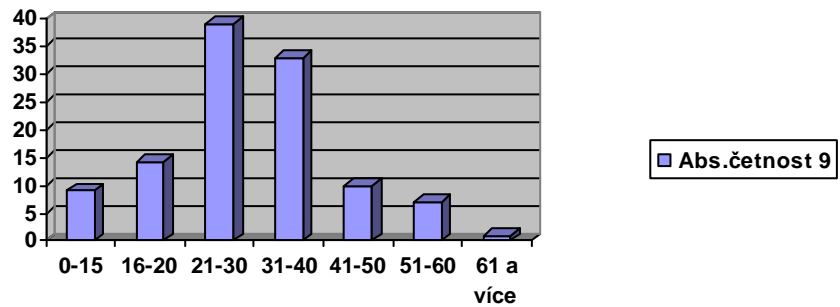
Tab. č. 7

Roztřídění počtu pachatelů trestných činů podle věkových skupin

Roztřídění počtu pachatelů trestných činů podle věkových skupin.		
Věková skupina pachatelů	Absolutní četnost pachatelů	Relativní četnost pachatelů
Celkem	133	1,90
0-15	9	0,60
16-20	34	14,16
21-30	39	3,90
31-40	33	3,33
41-50	10	1,00
51-60	7	0,70
61-více	1	0,10

Graf č. 6

Absolutní četnost pachatelů trestných činů podle věkových skupin

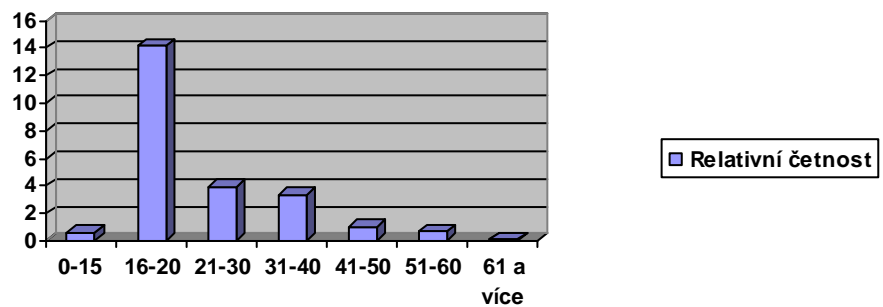
Dílčí závěr

Počet spáchaných trestných činů roste od dětí přes mladistvé a maximum dosahu dospělí od věku dvaceti do třiceti let. Po třiceti letech věku se počet trestných činů s věkem snižuje. Starší lidé páchají trestnou činností již minimálně.

Graf č. 7

Relativní četnost pachatelů trestných činů podle věkových skupin

(četnost počtu pachatelů podělena šířkou časového pásma)

Dílčí závěr

Relativní počet pachatelů trestných činů je zastoupen ve věkovém pásmu mezi šestnácti až dvaceti lety. Se zvyšujícím věkem počet pachatelů klesá.

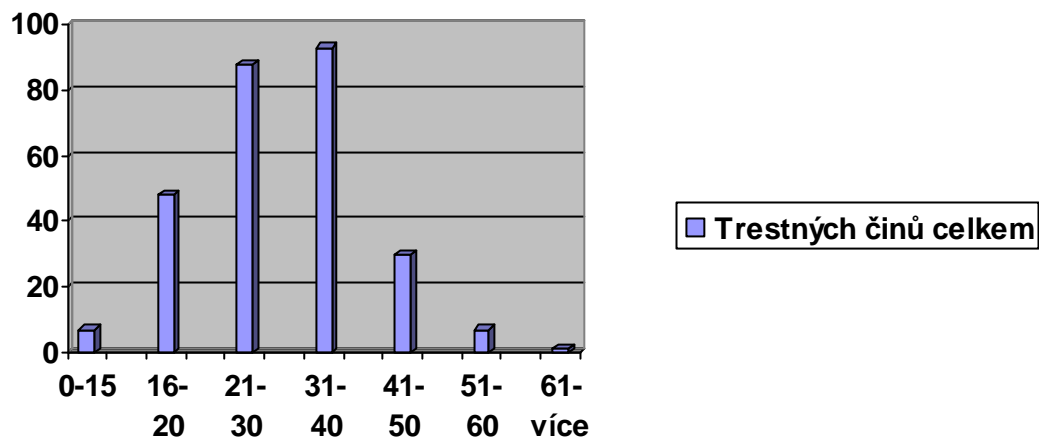
Tab. č. 8

Spáchané trestné činy dle věkových kategorií ve sledované skupině pachatelů v kusech-(ks).

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-více
Popis tr.činu	ks							
TČ celkem	274	7	48	88	93	30	7	1
Řízení bez ŘP	1	0	1	0	0	0	0	0
Výtržnictví	4	0	1	1	2	0	0	0
Krádež celkem	98	7	28	41	11	9	2	0
Krádež a Poškození cizí věci	97	0	5	19	64	7	2	0
Zpronevěra	11	0	0	6	3	2	0	0
Z toho muži	10	0	0	5	3	2	0	0
Z toho ženy	1	0	0	1	0	0	0	0
Vloupání	2	0	0	2	0	0	0	0
Podvod	20	0	0	8	6	4	2	0
Z toho muži	18	0	0	8	6	3	1	0
Z toho ženy	2	0	0	0	0	1	1	0
Jízda pod vl. alkoholu	1	0	0	1	0	0	0	0
Vydírání a porušování dom.svobody	6	0	0	0	5	1	0	0
Neoprávněné užívání cizí věci	1	0	0	0	1	0	0	0
Vydírání	1	0	0	1	0	0	0	0
Podílíctví	8	0	4	1	2	0	0	1
Z toho muži	6	0	2	1	2	0	0	1
Z toho ženy	2	0	2	0	0	0	0	0
Násilí proti skup.obyvatel.	8	0	0	7	0	0	1	0
Neopr.užívání platební karty	1	0	1	0	0	0	0	0
Ohrož.výchovy mládeže	2	0	2	0	0	0	0	0
Hanobení lids.ostatků	5	0	0	0	0	5	0	0
Spolupachatelství	3	0	3	0	0	0	0	0
Ohrožení pod vl.om.látky	2	0	0	0	0	2	0	0
Loupež	2	0	2	0	0	0	0	0
Maření výkonu úř.rozhodnutí	1	0	0	1	0	0	0	0

Graf č. 8

Počet spáchaných trestných činů ve sledované skupině pachatelů ve vztahu na věk pachatelů v absolutních číslech.

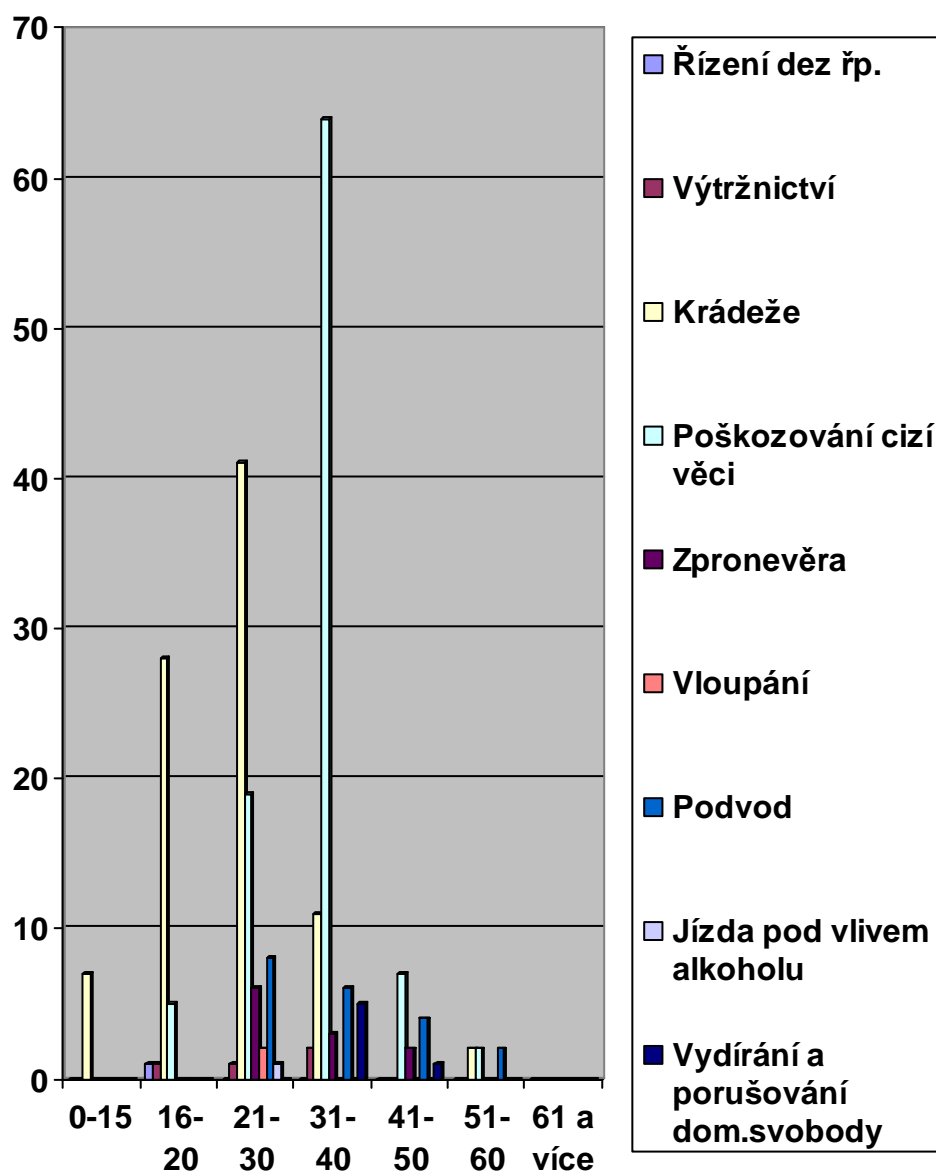

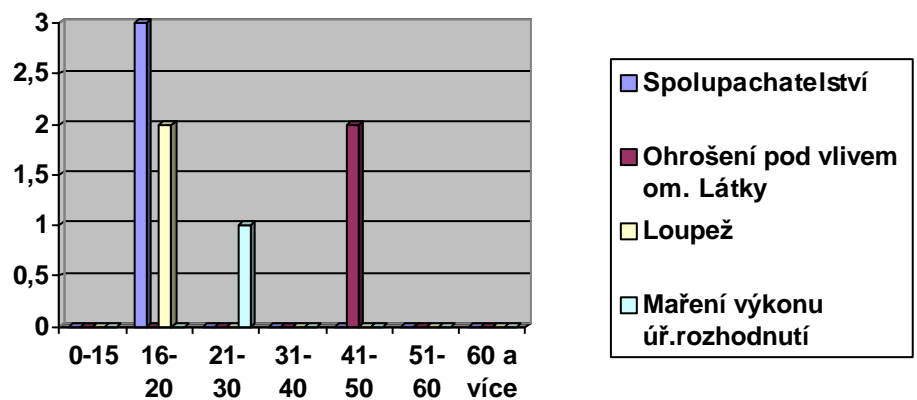
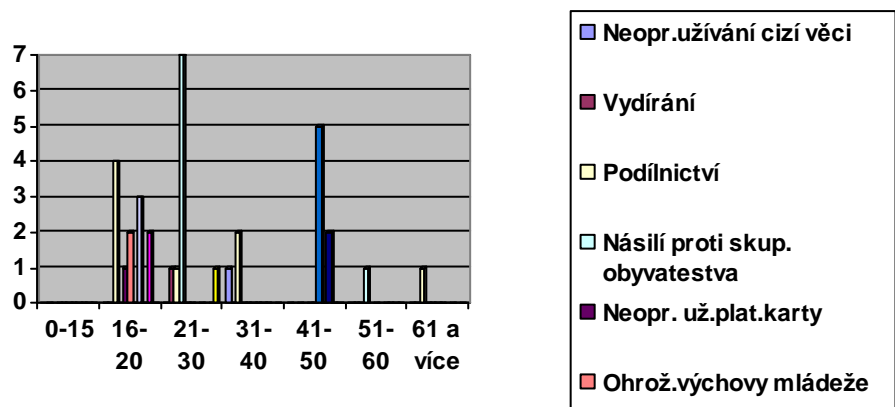
Dílčí závěr

Se zvyšujícím věkem se pachatelé dopouští stále výše trestných činů až do čtyřiceti let. Od čtyřiceti let dochází k poklesu. Starší lidé se podílejí na trestné činnosti minimálně.

Graf č. 9

Spáchané trestné činy dle věkových kategorií v absolutních číslech ve sledované skupině pachatelů trestných činů

Dílčí závěr

Nejvíce jsou zastoupeny trestné činy a to krádeže a poškození cizí věci pachateli od šestnácti let do čtyřiceti let. Například těžké zločiny jako loupež páchají osoby ve stáří od dvaceti jedna let do třiceti.

Tab. č. 9

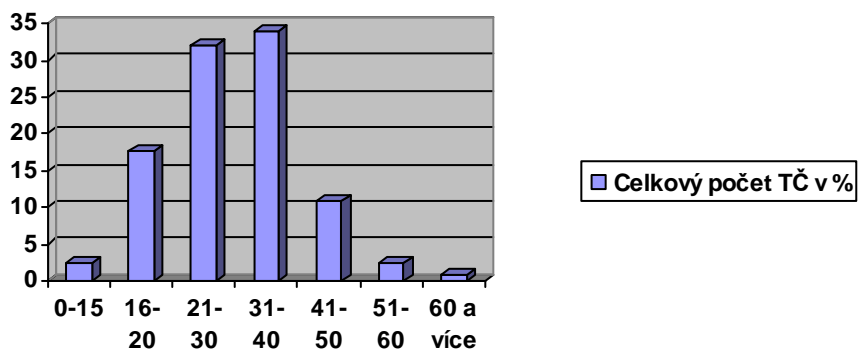
Spáchané trestné činy dle věkových kategorií ve sledované skupině pachatelů.(%)

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61 a více
Popis tr.činu	%							
TČ celkem	100	2,50	17,60	32	33,9	10,9	2,5	0,36
Řízení bez ŘP	0,36	0	0,36	0	0	0	0	0
Výtržnictví	1,46	0	0,36	0,36	0,73	0	0	0
Krádež celkem	35,76	2,5	10,1	14,9	4	3,25	0,8	0
Krádež a poškození cizí věci	35,4	2,5	10,2	14,9	23,35	3,2	0,8	0
Zpronevěra	4,01	0	0	2,18	1,1	0,73	0	0
Z toho muži	3,64	0	0	1,83	1,1	0,73	0	0
Z toho ženy	0,36	0	0	0,36	0	0	0	0

Vloupání	0,73	0	0	0,73	0	0	0	0
Podvod	7,3	0	0	2,9	2,16	1,46	0,72	0
Z toho muži	6,57	0	0	2,9	2,16	1,1	0,36	0
Z toho ženy	0,73	0	0	0	0	0,36	0,36	0
Jízda pod vl. alkoholu	0,36	0	0	0	0,36	0	0	0
Vydírání a porušování dom.svobody	2,19	0	0	0	1,83	0,36	0	0
Neoprávněné užívání cizí věci	0,36	0	0	0	0,36	0	0	0
Vydírání	0,36	0	0	0,36	0	0	0	0
Podílnictví	2,92	0	1,46	0,36	0,72	0	0	0,36
Z toho muži	2,19	0	0,73	0,36	0,72	0	0	0,36
Z toho ženy	0,73	0	0,73	0	0	0	0	0
Násilí proti skup.obyvateľ.	2,92	0	0	2,55	0	0	0,36	0
Neopr.užívání platební karty	0,36	0	0,36	0	0	0	0	0
Ohrož.výchovy mládeže	0,73	0	0,73	0	0	0	0	0
Hanobení lids.ostatků	1,82	0	0	0	0	1,82	0	0
Spolupachatelství	1,09	0	1,09	0	0	0	0	0
Ohrožení pod vl.om.látky	0,73	0	0	0	0	0,73	0	0

Graf č. 10

Celkový počet spáchaných trestných činů ve sledované skupině pachatelů ve vztahu na věk pachatelů v %.

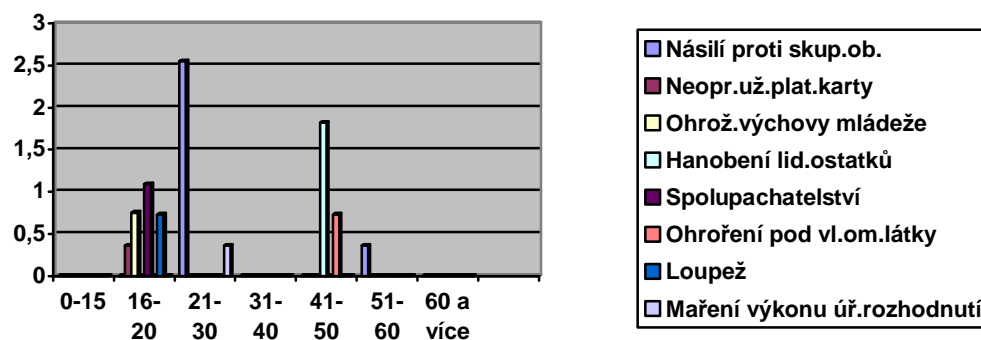
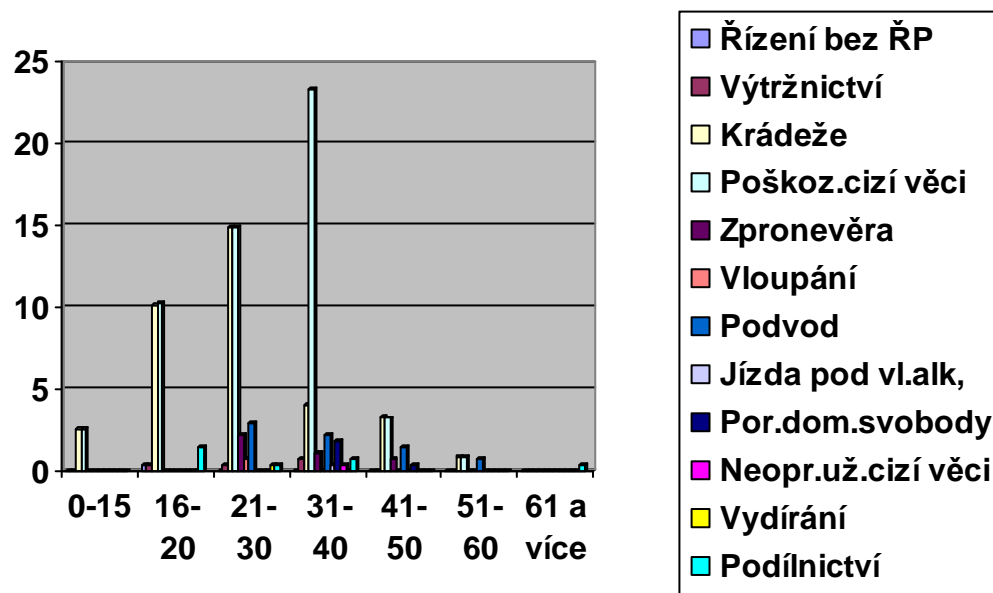

Dílčí závěr

V procentech počet trestných činů zastává nejvíce věková skupina pachatelů od dvaceti jedna let až po čtyřicet let. Pak jsou zastoupeni mladiství.

Graf č. 11

Spáchané trestné činy dle věkových kategorií v procentech ve sledované skupině pachatelů trestných činů

Dílčí závěr

V procentech spáchali pachatelé od šestnácti do čtyřiceti let nejvíce trestných činů krádeží a poškození cizí věci. Násilí proti skupině osob. Ostatní trestné činy jsou méně zastoupeny.

Způsobené škody:

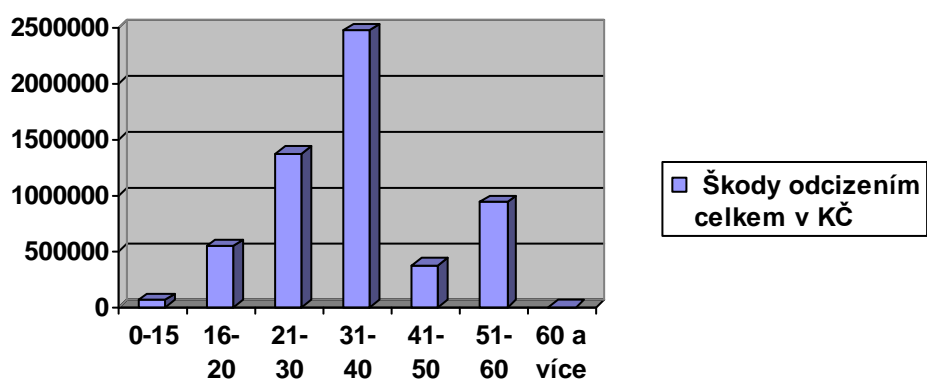
Tab. č.10

Způsobené škody odcizením

Způsobené škody odcizením v Kč			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
celkem	5771509	5310472	461037
0-15	66514	66514	0
16-20	549487	479874	69613
21-30	1371117,6	1269787,6	101330
31-40	2465524	2465524	0
41-50	378980,7	378886	0
51-60	934878	6444878	290000
61 a více	5000	5000	0

Graf č. 12

Škody odcizením celkem v Kč

Dílčí závěr

Nejvíce škod krádežemi způsobili pachatelé věkové skupiny 21 až 40 let. Dále pachatelé od padesáti jedna let po šedesát let, pak následují mladiství.

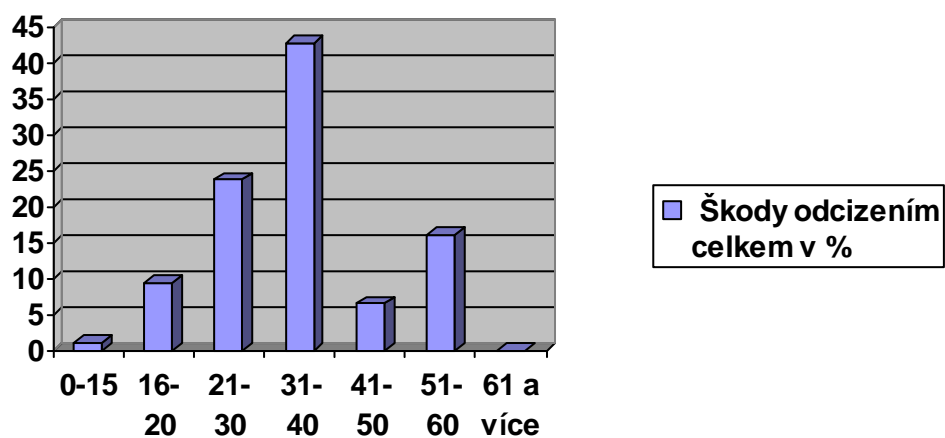
Tab. č. 11

Způsobené škody odcizením v %

Způsobené škody odcizením v %			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
celkem	100	92,01	7,98
0-15	1,15	1,15	0
16-20	9,51	8,31	1,2
21-30	23,74	21,99	1,74
31-40	42,71	42,71	0
41-50	6,564	6,562	0,0016
51-60	16,19	11,16	5,03
61 a více	0,086	0,086	0

Graf č. 13

Škody odcizením celkem v %

Dílčí závěr

Nejvíce škod krádežemi v procentech způsobili pachatelé věkové skupiny 21 až 40 let. Dále pachatelé od padesáti jedna let po šedesát let, pak následují mladiství

Způsobené škody poškozením

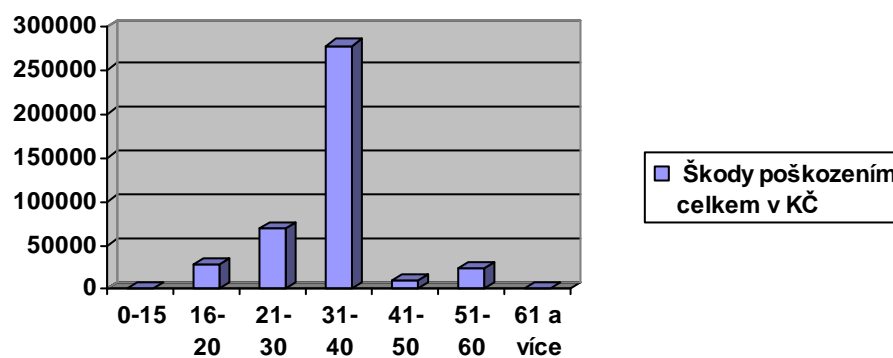
Tab. č. 13

Škody poškozením v Kč

Způsobené škody poškozením v Kč.			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
celkem	408706	403706	5000
0-15	0	0	0
16-20	28424	23424	5000
21-30	68561	68561	0
31-40	278001	278001	0
41-50	9720	9720	0
51-60	24000	24000	0
60 a více	0	0	0

Graf.č. 14

Škody poškozením dle věkových skupin celkem v Kč

Dílčí závěr

Nejvíce zastoupenou skupinou ve způsobené škodě trestnými činy je věková skupina pachatelů od jedna třiceti let do čtyřiceti let.

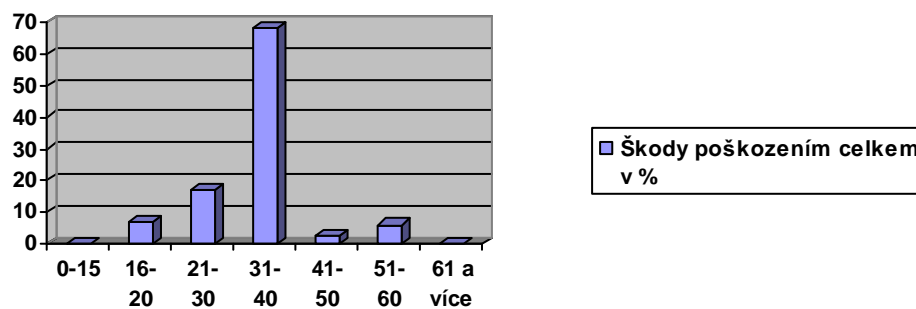
Tab. č. 13

Škody poškozením v %

Způsobené škody poškozením v %..			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
celkem	100	98,776	1,223
0-15	0	0	0
16-20	6,953	5,737	1,223
21-30	16,775	16,775	0
31-40	68,019	68,019	0
41-50	2,376	2,376	0
51-60	5,872	5,872	0
60 a více	0	0	0

Graf č. 15

Škody způsobené poškozením v %.

Dílčí závěr

Nejvíce zastoupenou skupinou ve způsobené škodě v procentech trestnými činy je věková skupina pachatelů od jedna třiceti let do čtyřiceti let.

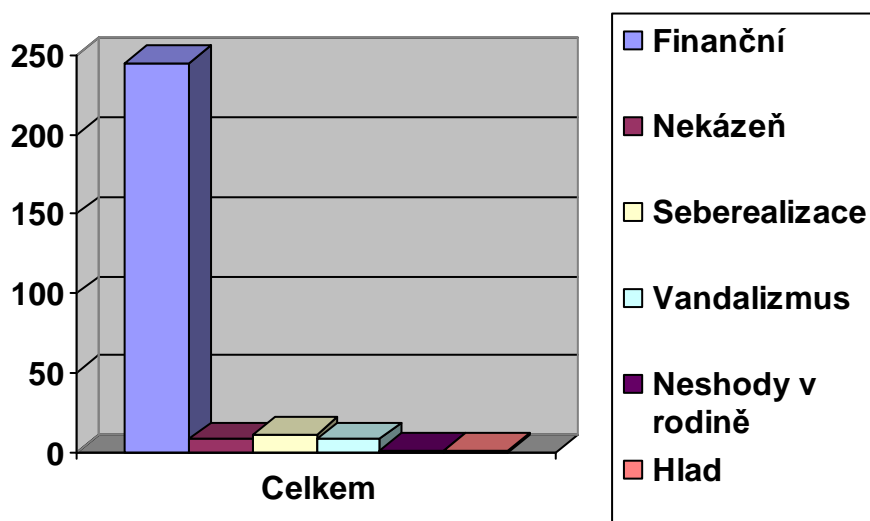
Tab. č. 14

Motivace pachatelů v počtu trestných činů

MOTIVACE PACHATELŮ v POČTU TČ.			
Motivace	Celkem	Muži	Ženy
Finanční	245	234	11
Nekázeň	8	8	0
Seberealizace	11	11	0
Vandalismus	8	8	0
Neshody v rodině	1	1	0
Hlad	1	1	0

Graf č. 16

Motivace pachatelů v počtu trestných činů celkem v absolutních číslech

Dílčí závěr

Žijeme ve spotřební společnosti, kde jsou zapotřebí peníze a tak hlavní motivací pachatelů je finanční zisk.

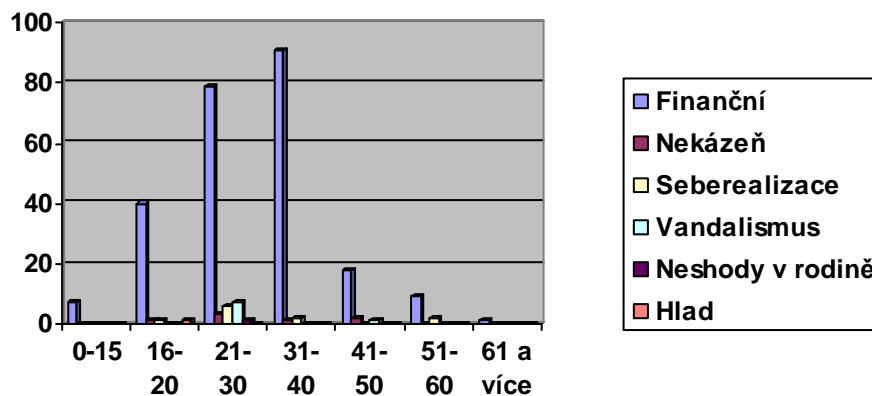
Tab č. 15

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v absolutních číslech

MOTIVACE PACHATELŮ TRESTNÉ ČINNOSTI						
Věk,sk.	Finanční	Nekázeň	Seb.real.	Vand	Rodina	Hlad
Celkem	245	8	11	8	1	1
0-15	7	0	0	0	0	0
16-20	40	1	1	0	0	1
21-30	79	3	6	7	1	0
31-40	91	1	2	0	0	0
41-50	18	2	0	1	0	0
51-60	9	0	2	0	0	0
61 a více	1	0	0	0	0	0

Graf č. 17

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v absolutních číslech

Dílčí závěr

V absolutních číslech byli motivováni pachatelé zejména věkové skupina třicet jedna let až čtyřicet let.

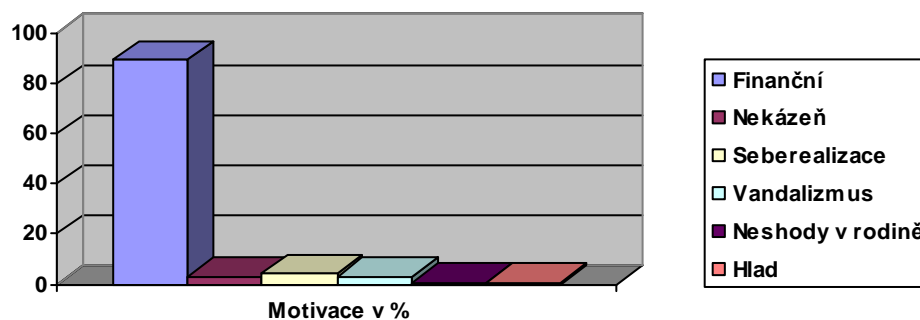
Tab. č. 16

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v absolutních číslech

MOTIVACE PACHATELŮ v % TČ.			
Motivace	Celkem	Muži	Ženy
Finanční	89,41	85,40	4,01
Nekázeň	2,91	2,91	0
Seberealizace	4,01	4,01	0
Vandalismus	2,92	2,92	0
Neshody v rodině	0,36	0,36	0
Hlad	0,36	0,36	0

Graf č. 18

Motivace pachatelů v počtu trestných činů celkem v %

Dílčí závěr

V procentech byli motivováni pachatelé zejména finančním prospěchem

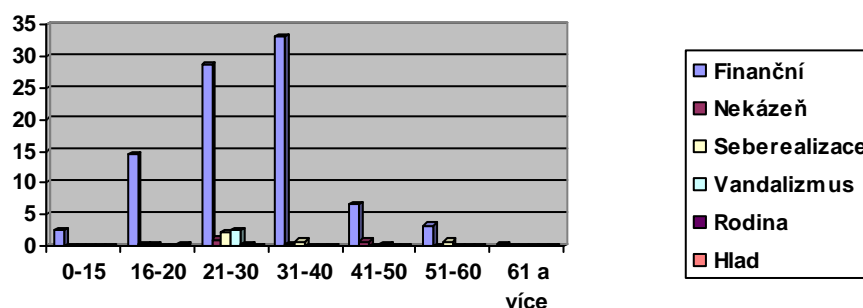
Tab č. 17

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v %

MOTIVACE PACHATELŮ TRESTNÉ ČINNOSTI v %						
Věk,sk.	Finanční	Nekázeň	Seb.real.	Vand.	Rodina	Hlad
Celkem	89,41	2,91	4,01	2,92	0,36	0,36
0-15	2,55	0	0	0	0	0
16-20	14,59	0,36	0,36	0	0	0,36
21-30	28,82	1,09	2,18	2,55	0,36	0
31-40	33,2	0,36	0,73	0	0	0
41-50	6,6	0,79	0	0,36	0	0
51-60	3,28	0	0,72	0	0	0
61 a více	0,36	0	0	0	0	0

Graf č. 19

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v %

Dílčí závěr

Nejvíce zastoupenou skupinou je věková skupina pachatelů od jedna třiceti let do čtyřiceti let.

Komunikativnost pachatelů trestných činů

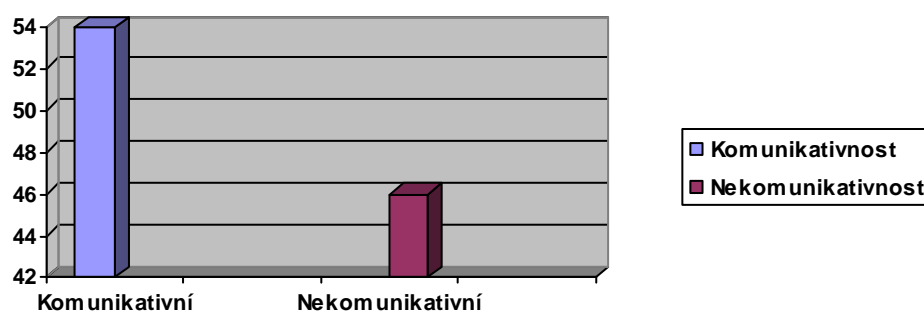
Tab. č. 18

Komunikativnost pachatelů trestných činů v %

Komunikativnost pachatelů v %.(abs.č.)		
Celkem	Komunikativní	Nekomunikativní
100 (133)	54 (72)	46 (61)

Graf č. 20

Komunikativnost pachatelů trestných činů v %

Dílčí závěr

Pachatelé komunikují po předložení důkazů, nebo z důvodu svého vykoupení umožněním propuštění domů a ne umístění do vazby.

Bydliště pachatelů trestných činů

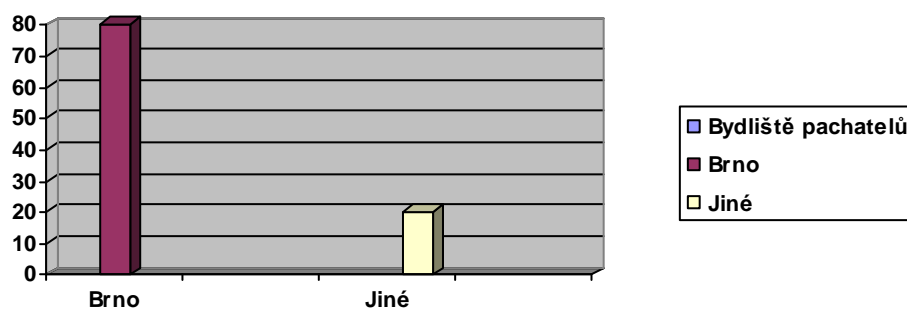
Tab. č. 19

Bydliště pachatelů trestných činů v %

Bydliště pachatelů trestných činů v %. (abs.č.)		
Celkový počet pachatelů	Brno	Jiné
100 (133)	80 (106)	20 (27)

Graf č. 21

Bydliště pachatelů trestných činů v %

Dílčí závěr

Výzkum byl prováděn v Brně, zejména v jižní části Brna, proto je značný podíl pachatelů, kteří mají bydliště v Brně.

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti

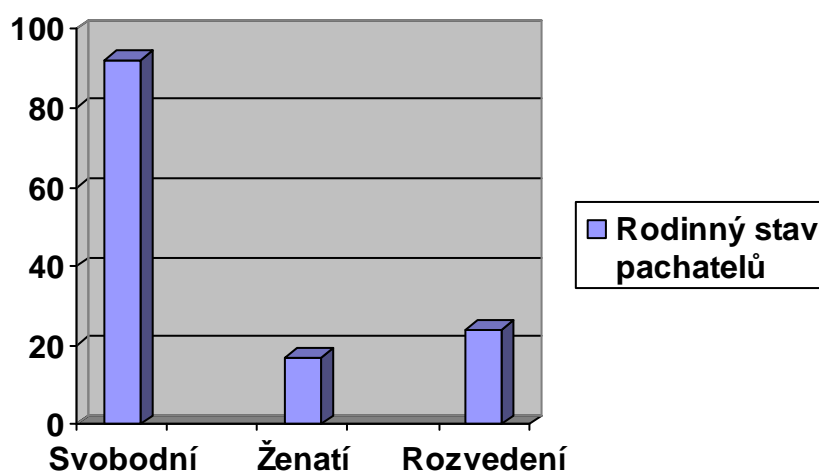
Tab. č. 20

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech

Rodinný stav pachatelů TČ, celkem v abs. číslech.			
Pachatělů celkem	Svobodní	Ženatí	Rozvedení
133	92	17	24

Graf č. 22

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech

Dílčí závěr

Největší množinu pachatelů trestné činnosti tvoří svobodní, pak v podstatně menší míře rozvedení a ženatí.

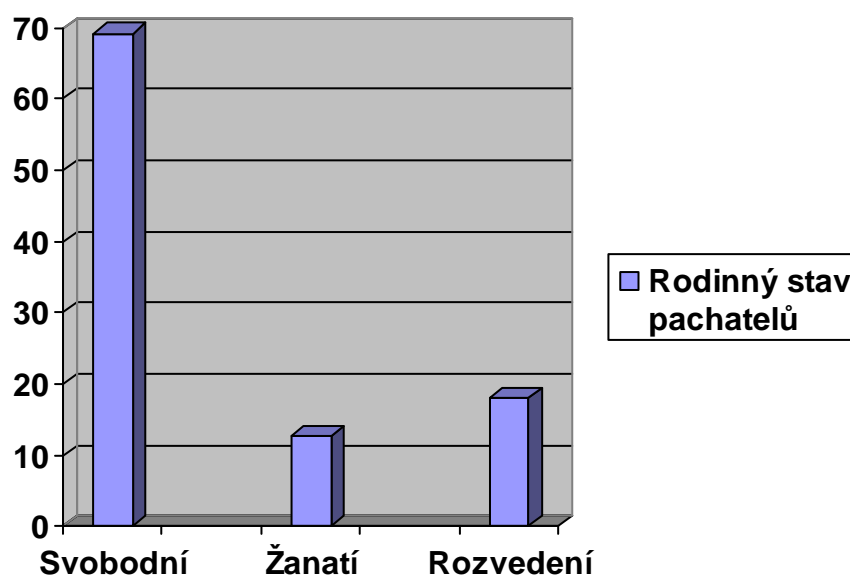
Tab. č. 21

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v %

Rodinný stav pachatelů TČ, celkem v %.			
Pachatelů celkem	Svobodní	Ženatí	Rozvedení
100	69	13	18,04

Graf č. 23

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v %

Dílčí závěr

Největší množinu pachatelů v procentech trestné činnosti tvoří svobodní, pak v podstatně menší míře rozvedení a ženatí.

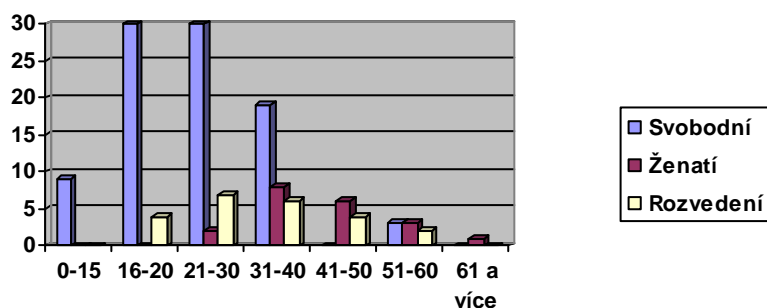
Tab. č. 22

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v absolutních číslech

Rodinný stav pachatelů TČ dle věk.skupin celkem v abs.číslech			
Věková skupina	Svobodní	Ženatí	Rozvedení
0-15	9	0	0
16-20	30	0	4
21-30	30	2	7
31-40	19	8	6
41-50	0	6	4
51-60	2	3	2
61 a více	0	1	0

Graf č. 24

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v absolutních číslech.

Dílčí závěr

V absolutních číslech jsou svobodní nejvíce zastoupení ve věkové skupině šestnáct až čtyřicet let. Ženatí a rozvedení v menší míře.

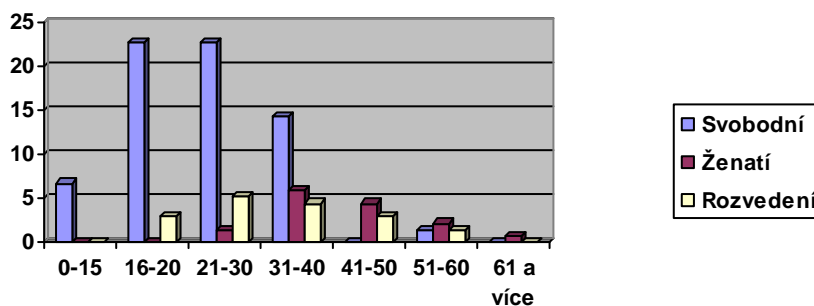
Tab. č. 23

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v %

Rodinný stav pachatelů TČ dle věk.skupin celkem v %.			
Věková skupina	Svobodní	Ženatí	Rozvedení
0-15	6,76	0	0
16-20	22,55	0	3,00
21-30	22,55	1,50	5,25
31-40	14,28	6,01	4,50
41-50	0	4,50	3,00
51-60	1,50	2,25	1,50
61 a více	0	0,75	0

Graf č. 25

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v %

Dílčí závěr

V procentech jsou svobodní nejvíce zastoupení ve věkové skupině šestnáct až čtyřicet let. Ženatí a rozvedení v menší míře.

Zaměstnání pachatelů trestných činů

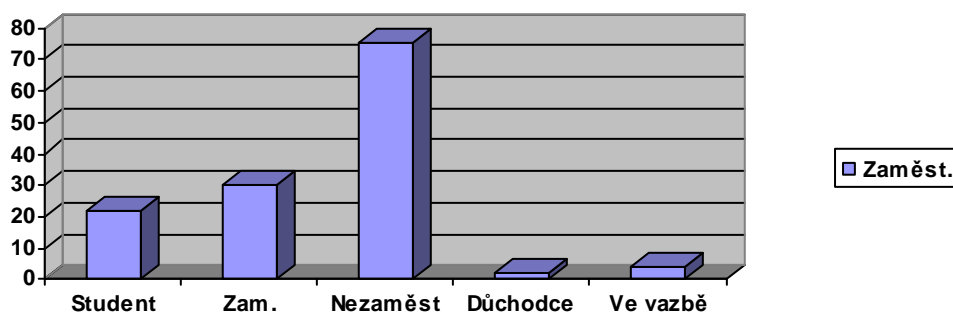
Tab. č. 24

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v absolutních číslech

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v absolutních číslech					
Pachatelů celkem	Student	Zaměstnaný	Nezaměstnaný	Důchodce	Ve vazbě
133	22	30	75	2	4

Graf č. 26

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v absolutních číslech

Dílčí závěr

Nezaměstnanost do značné míry vede nezaměstnané k páčání trestné činnosti, proto se na trestné činnosti podílejí největší mírou.

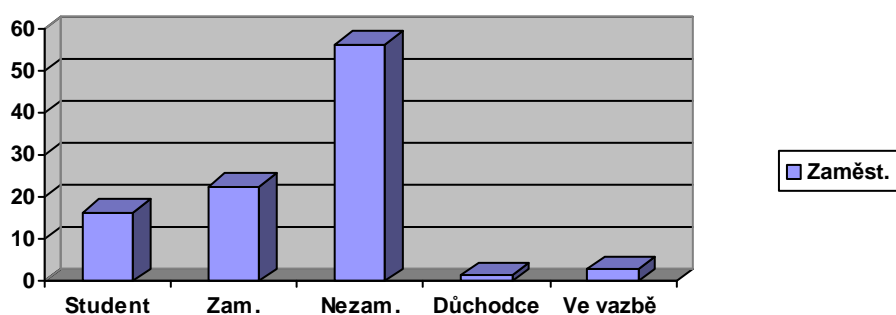
Tab. č. 25

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v %

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v %.					
Pachatelů celkem	Student	Zaměstnaný	Nezaměstnaný	Důchodce	Ve vazbě
100	16,54	22,55	56,39	1,50	3,00

Graf č. 27

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v %

Dílčí závěr

V procentuálním vyjádření opět vedou nezaměstnaní v páčání trestné činnosti, poté zaměstnaní, kteří zřejmě nevydělávají dle svých představ a poté studenti, kterým se zřejmě dostává málo finančních prostředků.

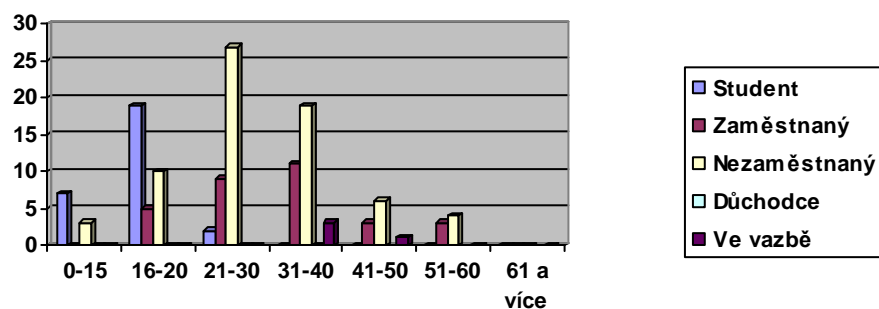
Tab. č. 26

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v absolutních číslech

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v absolutních číslech					
Věk, sk,	Student	Zaměstnaný	Nezaměstnaný	Důchodce	Ve vazbě
0-15	7	0	3	0	0
16-20	19	5	10	0	0
21-30	2	9	27	0	0
31-40	0	11	19	0	3
41-50	0	3	6	0	1
51-60	0	3	4	0	0
61 a více	0	0	0	1	0

Graf č. 28

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v absolutních číslech

Dílčí závěr

V absolutních číslech opět vedou nezaměstnaní a poté studenti.

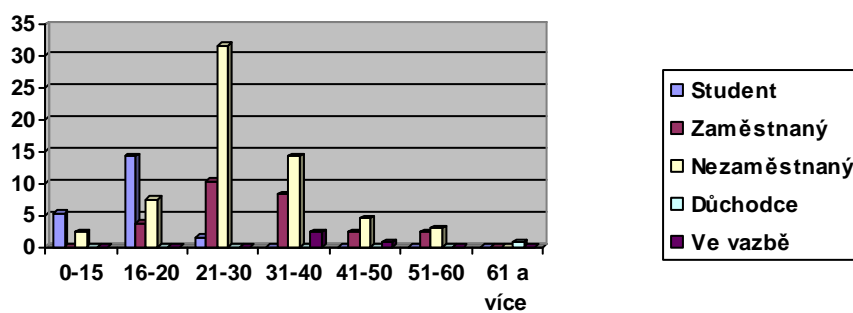
Tab. č. 27

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v %

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v % .					
Věk, sk,	Student	Zaměstnaný	Nezaměstnaný	Důchodce	Ve vazbě
0-15	5,26	0,00	2,25	0,00	0,00
16-20	14,27	3,75	7,51	0,00	0,00
21-30	1,50	10,25	31,57	0,00	0,00
31-40	0,00	8,26	14,28	0,00	2,25
41-50	0,00	2,25	4,50	0,00	0,75
51-60	0,00	2,25	3,00	0,00	0,00
61 a více	0,00	0,00	0,00	0,75	0,00

Graf č. 29

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v %

Dílčí závěr

V procentech opět vedou nezaměstnaní a poté studenti.

Počet dětí pachatelů trestných činů

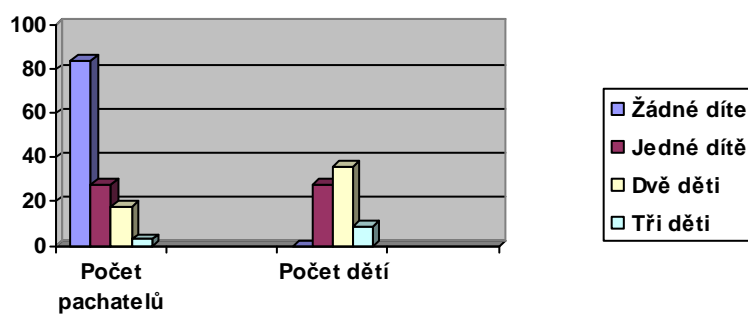
Tab. č. 28

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele v absolutních číslech

Počet dětí pachatelů trestných činů v abs.číslech.		
Název	Počet pachatelů	Počet dětí
Celkem	133	73
0 dětí	84	0
1 dítě	28	28
2 děti	18	36
3 děti	3	9

Graf č. 30

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele

Dílčí závěr

Většina pachatelů má jednoho nebo dva potomky.

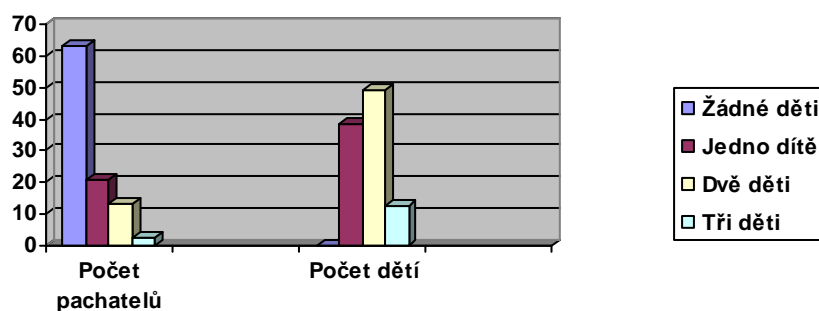
Tab. č. 29

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele v %

Počet dětí pachatelů trestných činů v %.		
Název	Počet pachatelů	Počet dětí
Celkem	100	100
0 dětí	63,15	0
1 dítě	21,05	38,35
2 děti	13,53	49,31
3 děti	2,25	12,33

Graf č. 31

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele v %

Dílčí závěr

V procentuálním vyjádření mají pachatelé nejvíce dvě děti, v menší míře jedno a v malé míře tři děti.

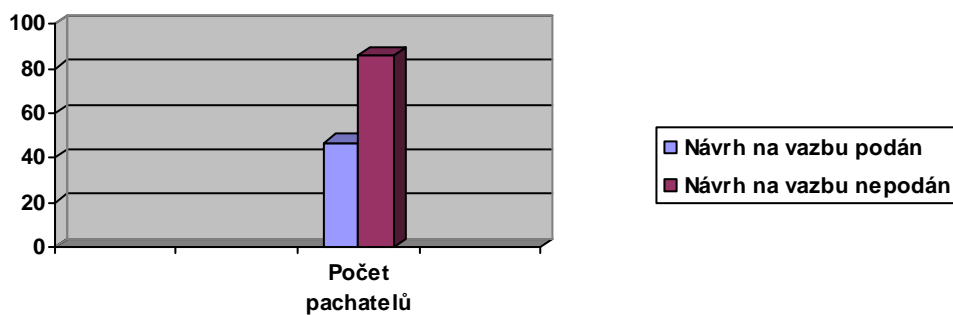
Tab. č. 30

Návrh na vazbu pro pachatele vyneseno v průběhu vyšetřování trestné činnosti v absolutních číslech

Návrh na vazbu pro pachatele v absolutních číslech.	
Název	Počet
Pachatelů celkem	133
Návrh podán	47
Návrh nepodán	86

Graf č. 32

Návrh na vazbu pro pachatele vyneseno v průběhu vyšetřování trestné činnosti v absolutních číslech

Dílčí závěr

Na většinu pachatelů nebyl podán návrh na vazbu, jelikož k tomu nebyl zákonný důvod jako ovlivňování svědků, útěku a ukrývání a v neposlední řadě pokračování trestné činnosti.

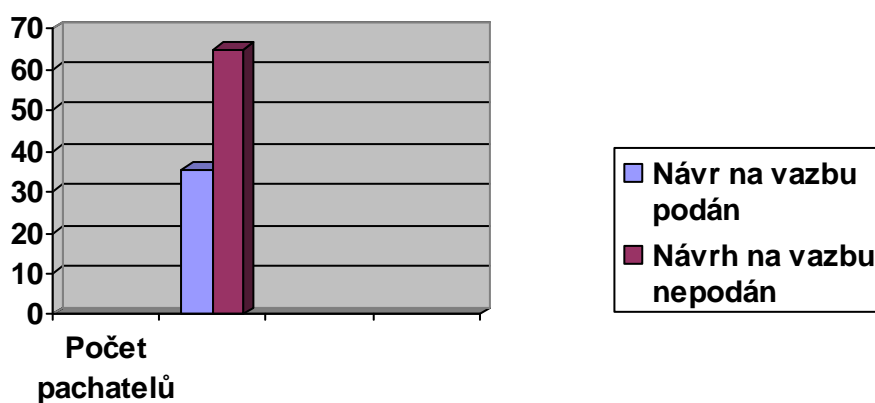
Tab. č. 31.

Návrh na vazbu pro pachatele trestné činnosti v %

Návrh na vazbu pro pachatele v % .	
Název	Počet
Pachatelů celkem	100
Návrh podán	35,33
Návrh nepodán	64,66

Graf č. 33

Návrh na vazbu pro pachatele v %

Dílčí závěr

Na většinu pachatelů v procentech nebyl podán návrh na vazbu, jelikož k tomu nebyl zákonný důvod jako ovlivňování svědků, útěku a ukrývání a v neposlední řadě pokračování trestné činnosti.

Tab. č. 32

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v absolutních hodnotách

Počet trestaných pachatelů a údaje o počtu výkonů trestů,	
Počet výkonů trestů	Počet pachatelů
Jedenkrát	32
Dvakrát	20
Třikrát	8
Čtyřikrát	1

Tab. č. 33

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % k celkovému počtu sledovaných pachatelů

Počet trestaných pachatelů a údaje o počtu výkonů testů v % .	
Počet výkonů trestů	Počet pachatelů
Jednou	24,06
Dvakrát	15,03
Třikrát	6,01
Čtyřikrát	0,75

Dílčí závěr

Jak v absolutních číslech, tak v procentuálním vyjádření je nejvíce zastoupena skupina pachatelů s jedním výkonem trestů, poté skupina pachatelů, která se dvěma výkony trestů.

Tab. č. 34

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách.	
Dosažené vzdělání pachatelů	Počet pachatelů
Pachatelů celkem	133
Základní vzdělání	89
Střední vzdělání	42
Vysokoškolské vzdělání	2

Graf č. 34

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách

Dílčí závěr

Nejvíce zastoupenou skupinou pachatelů jsou ti, kteří mají pouze základní vzdělání a tudíž i menší možnost se uplatnit na trhu práce, středoškoláci tvoří druhou největší skupinu, vysokoškoláci jsou zastoupeni minimálně.

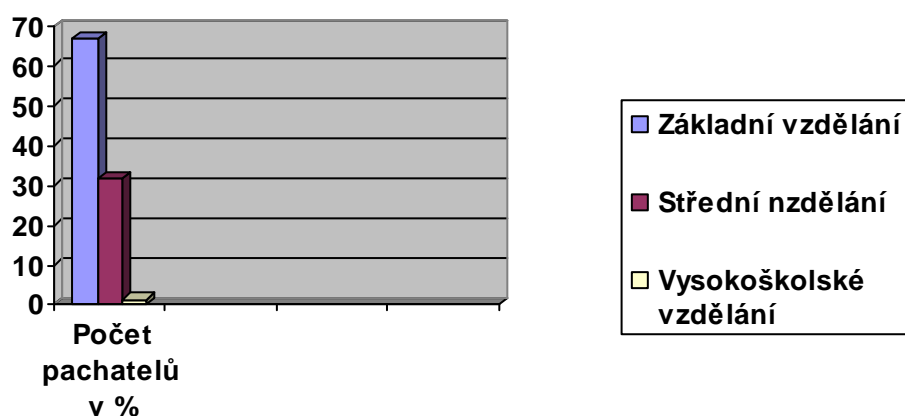
Tab. č. 35

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v %

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v %.	
Dosažené vzdělání pachatelů	Počet pachatelů
Pachatelů celkem	100
Základní vzdělání	66,91
Střední vzdělání	31,57
Vysokoškolské vzdělání	1,50

Graf č. 35

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v %

Dílčí závěr

Nejvíce zastoupenou skupinou pachatelů v procentech jsou ti, kteří mají pouze základní vzdělání a tudíž i menší možnost se uplatnit na trhu práce, středoškoláci tvoří druhou největší skupinu, vysokoškoláci jsou zastoupeni minimálně.

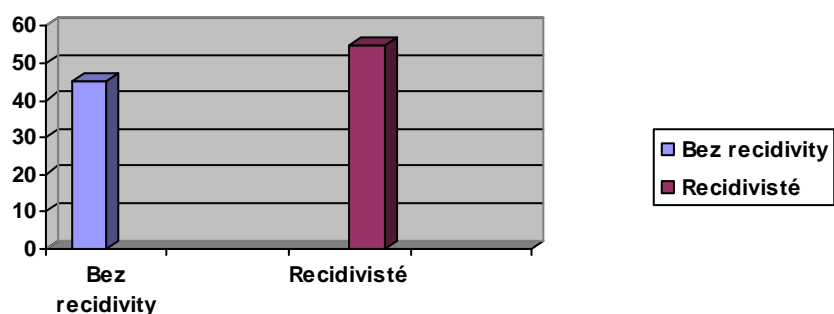
Tab. č. 36

Recidivita pachatelů trestných činů

Recidivita pachatelů trestných činů.		
Název	Počet pachatelů	
	KS	%
Pachatelů celkem	133	100
Bez recidivity	60	45,12
Recidivisté	73	54,88

Graf č. 36

Recidivita pachatelů trestných činů v %

Dílčí závěr

Větší podíl na páchání celkové kriminalitě mají bezesporu recidivisté.

Tab. č. 37

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli..			
Název.	Počet pachatelů.		
	KS	% Z celku	% Ze spolupachatelů
Pachatelů celkem	133	100	
Pachatelů se spolupachateli celkem	50	37,58	100
Jeden spolupachatel	24	18,04	48
Dva spolupachatelé	18	13,54	36
Tři spolupachatelé	8	6,01	16

Dílčí závěr

Většina pachatelů páchá trestnou činnost sama, osmnáct procent pak s jedním spolupachatelem pachatelem, se dvěma spolupachateli již jen třináct a půl procenta a čím více spolupachatelů tím menší je jejich zastoupení.

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů

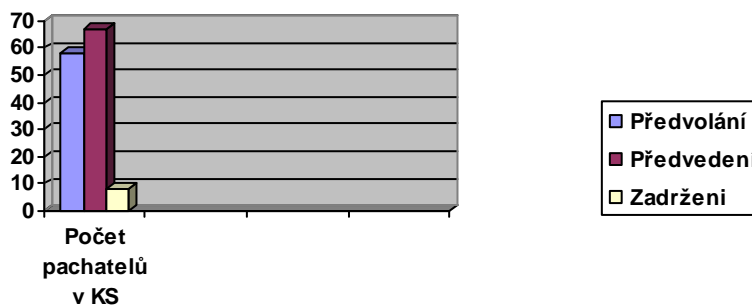
Tab. č. 38

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů		
Název	Počet pachatelů	
	KS	%
Pachatelů celkem	133	100
Předvolání	58	43,61
Předvedení	67	50,37
Zadržení	8	6,01

Graf č. 37

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů v KS

Dílčí závěr

Předvedení pachatelé trestných činů jsou na prvním místě a to z důvodu, že byly zadrženi na místě trestného činu a nebo se nedostavili bez řádné omluvy k výsledku

a pak následovalo jejich předvedení. Na předvolání se dostavila druhá největší skupina pachatelů a zadrženo podle trestního řádu byla již zanedbatelná část.

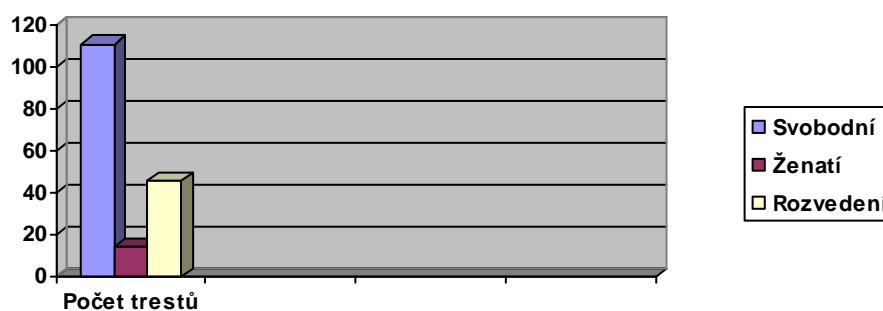
Tab. č. 39

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti		
Název	Počet trestů	
	KS	%
Počet trestů celkem	171	100
Svobodní	111	64,91
Ženatí	14	8,18
Rozvedení	46	26,90

Graf č. 38

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti v KS

Dílčí závěr

Nejvíce trestů bylo uloženo svobodným, poté rozvedeným a v malé míře ženatým.

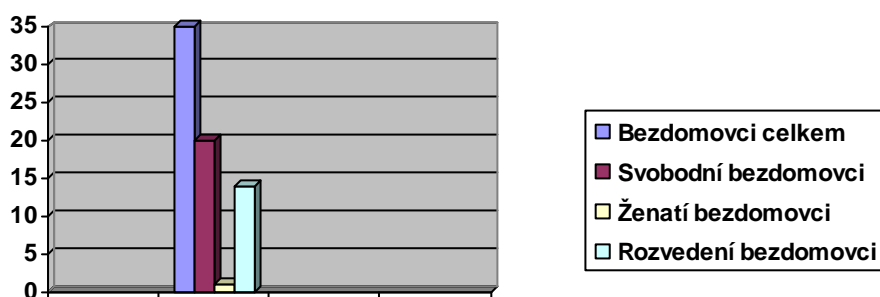
Tab. č. 40

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci

Pachatelé trestných činů, kteří jsou bezdomovci.			
Název	Počet		
	KS	% z celku	% z bezdomovců
Pachatelů celkem	133	100	
Bezdomovců celkem	35	26,31	100
Svobodní	20	15,03	57,14
Ženatí	1	0,75	2,85
Rozvedení	14	10,52	40,00

Graf č. 39

Rodinný stav pachatelů trestných činů kteří jsou bezdomovci v KS

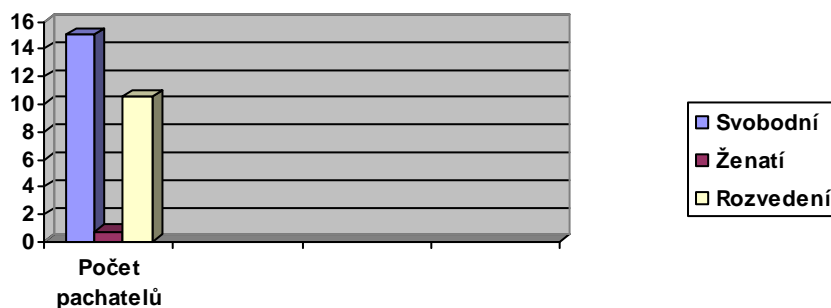

Dílčí závěr

Bezdomovci spáchali čtvrtinu trestných činů, přičemž většina je jich svobodných a pak následuje skupina rozvedených, ženatí jsou zastoupeni v minimální míře.

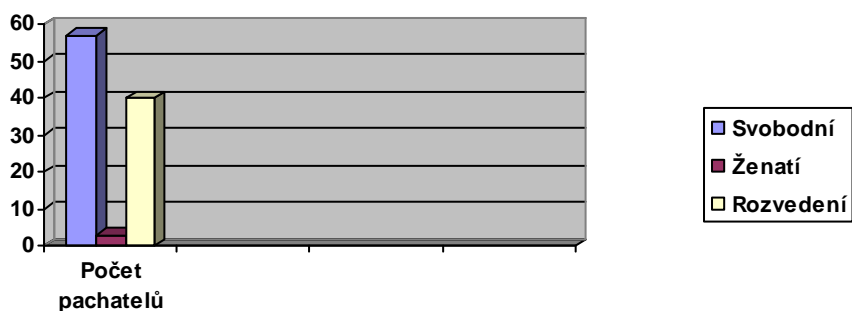
Graf č. 40

Rodinný stav pachatelů trestných činů kteří jsou bezdomovci v % z celkového počtu pachatelů

Graf č. 41

Rodinný stav pachatelů trestných činů kteří jsou bezdomovci v % z bezdomovců

Dílčí závěr

Většina bezdomovců jsou svobodní, pak následuje skupina rozvedených, ženatí jsou zastoupeni v minimální míře a to jak z celkového počtu pachatelů, tak i v procentuálním zastoupením.

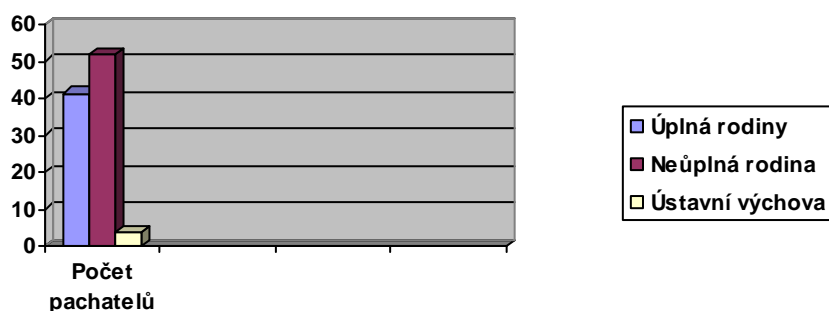
Tab. č. 41

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství.

Název	Počet v KS	Počet v %
Pachatelů celkem	133	100
Úplná rodina	59	44,36
Neúplná rodina	69	51,87
Ústavní výchova	5	3,76

Graf č. 42

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v %

Dílčí závěr

Většina pachatelů vyrůstala v neúplných rodinách, což mělo za následek jejich špatnou výchovu, která je přivedla až k páchání trestné činnosti. V našem výzkumu je tato skupina nejvíce zastoupena. Pak následují pachatelé z úplných rodin, ale i zde tyto rodiny mohly být disfunkční.

Psychický stav pachatelů trestné činnosti

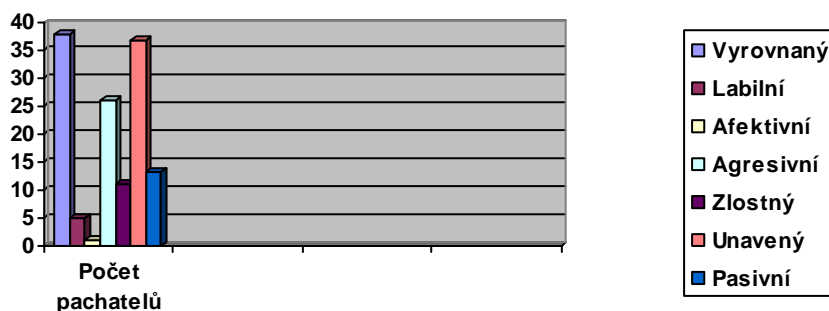
Tab. č. 42

Psychický stav pachatelů trestné činnosti

Psychický stav pachatelů trestné činnosti.		
Název	Počet v KS	Počet v %
Pachatelů celkem	133	100
Vyrovnaný	38	28,57
Labilní	5	3,76
Afektivní	1	0,75
Agresivní	26	19,54
Zlostný	11	8,27
Unavený	37	27,82
Pasivní	15	11,28

Graf č. 43

Psychický stav pachatelů trestné činnosti v %

Dílčí závěr

Větší část pachatelů po stránce psychické byla vyrovnána, jednalo se především o pachatele předvolané k výslechu, další velká část působila unaveným dojmem, jednalo se zejména o ty, co spáchali trestnou činnost a na místě zadržení, po delší době na Policii působili unaveným dojmem. Agresivní pachatele zařazují jako opilé či zdrogované a ty, kteří se dopuští násilné trestné činnosti. Další psychické stavy jsou zastoupeny v menší míře.

Vyhodnocení univariační analýzy

Tab. č. 43

Soupis minimálních a maximálních hodnot získaných ukazatelů v %

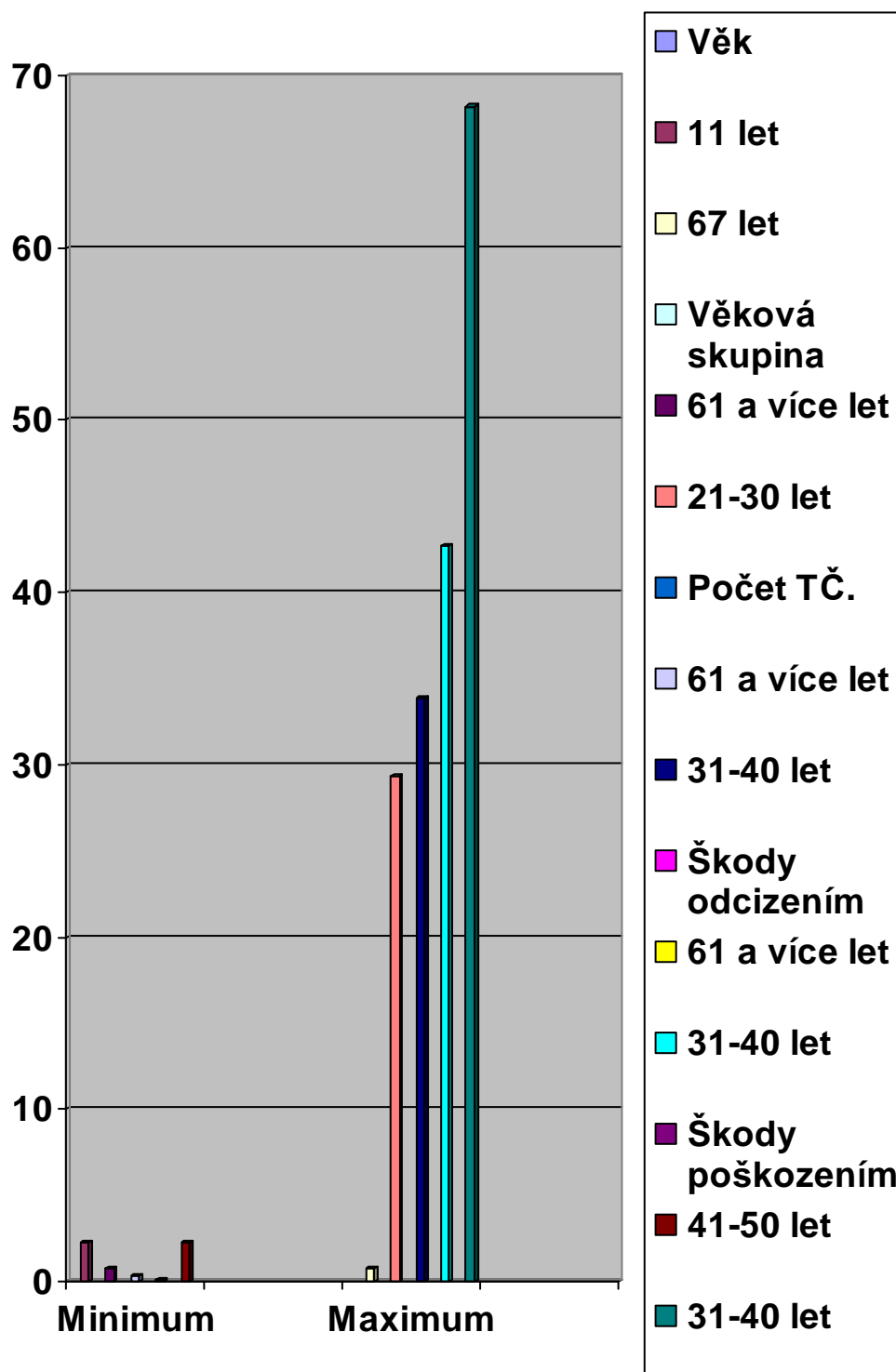
Soupis minimálních a maximálních hodnot získaných ukazatelů v %.		
Název	Min.	Max.
Věk	\\\\\\	\\\\
11 let	2,25	\\\\\\
67 let	\\\\\\	0,75
Věková skupina	\\\\\\	\\\\\\
61 a více let	0,75	\\\\\\
21-30 let	\\\\\\	29,32
Počet trestných činů.	\\\\\\	\\\\\\
Věk.skupina 61 a více let.	0,36	\\\\\\
Věk.skupina 31-40	\\\\\\	33,90
Způsobené škody odcizením	\\\\\\	\\\\\\
Věk.skupina 61 a více let	0,09	\\\\\\
Věk.skupina 31-40 let	\\\\\\	42,71

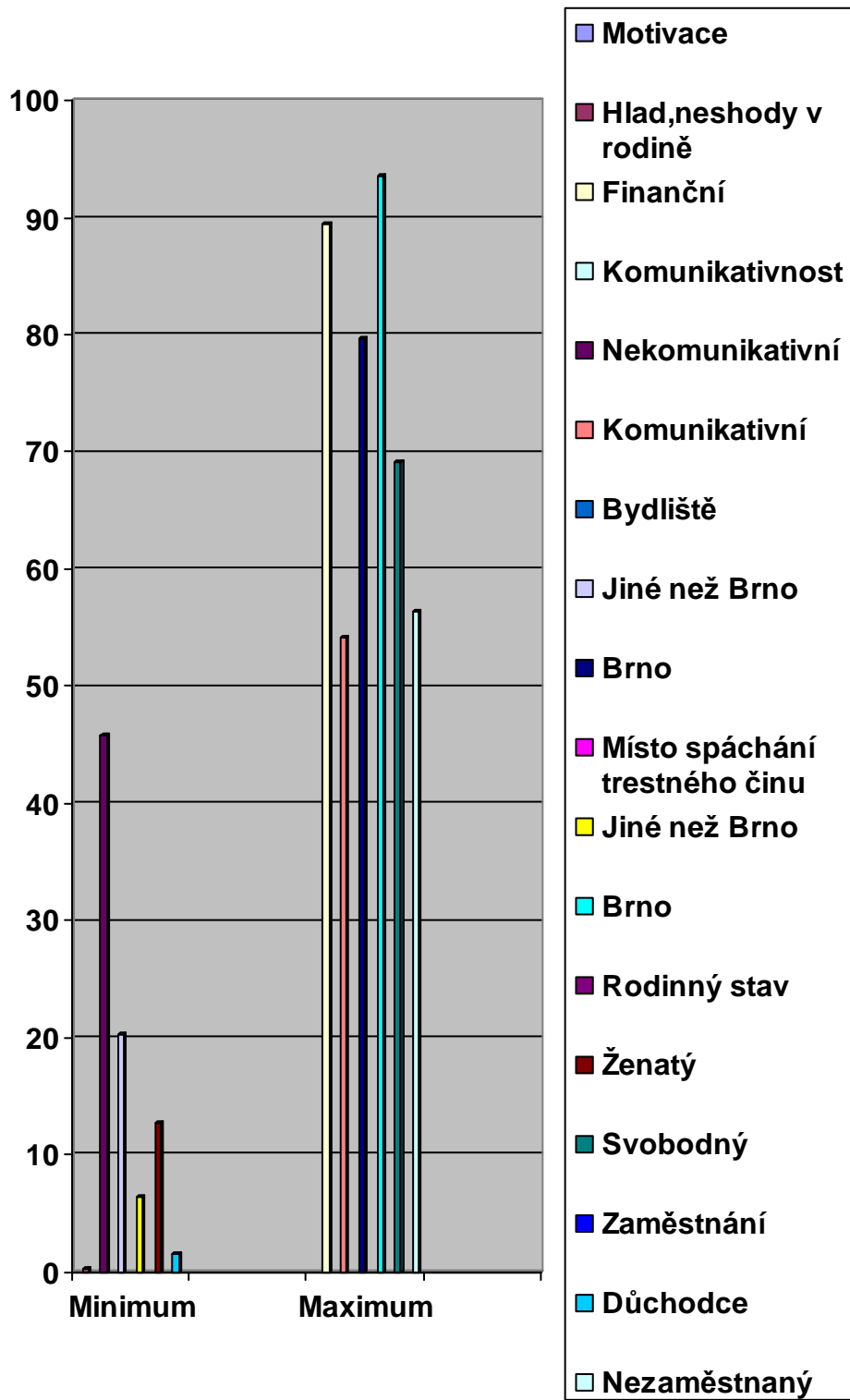
Způsobené škody poškozením	\\\\\\	\\\\\\
Věk.skupina 41-50	2,38	\\\\\\
Věk.skupina 31-40	\\\\\\	68,20
Motivace	\\\\\\	\\\\\\
Hlad ,neshody v rodině	036	\\\\\\
Finanční	\\\\\\	89,41
Komunikativnost	\\\\\\	\\\\\\
Nekomunikativní	45,86	\\\\\\
Komunikativní	\\\\\\	54,13
Bydliště	\\\\\\	\\\\\\
Jiné než Brno	20,30	\\\\\\
Brno	\\\\\\	79,70
Místo spáchání trestného činu	\\\\\\	\\\\\\
Jiné než Brno	6,47	\\\\\\
Brno	\\\\\\	93,52

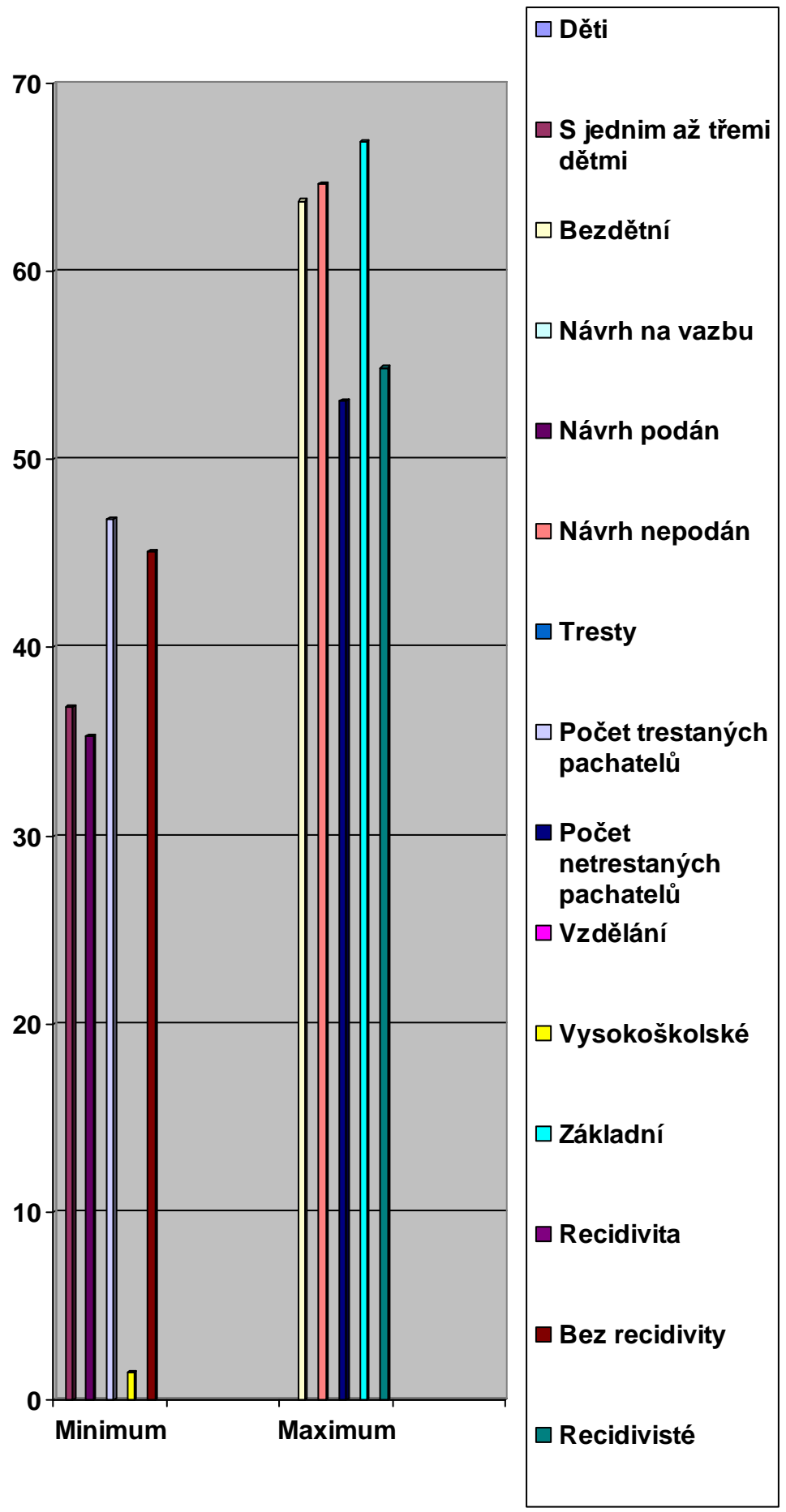
Název	Min.	Max.
Rodinný stav		
Ženatý	12,78	
Svobodný		69,18
Zaměstnání		
Důchodce	1,50	
Nezaměstnaný		56,39
Děti		
S jedním až třemi dětmi	36,85	
Bezdětní		63,15
Návrh na vazbu		
Ano	35,34	
Ne		64,66
Tresty		
Počet trestaných pachatelů	46,86	
Počet netrestaných pachatelů		53,14
Vzdělání		
Vysokoškolské	1,50	
Základní		66,91
Recidivita		
Bez recidivity	45,12	
Recidivisté		54,88
Spolupachatelé		
Se spolupachateli	37,58	
Bez spolupachatelů		62,42
Způsob zajištění výslechu		
Zadržení	6,01	
Předvedení		50,37
Počet uložených trestů		
Ženatí	8,18	
Svobodní		64,91
Rodinné prostředí v dětství		
Ústavní výchova	3,76	
Neúplná rodin		51,87
Psychický stav		
Afektivní	0,75	
Vyrovnaný		28,57

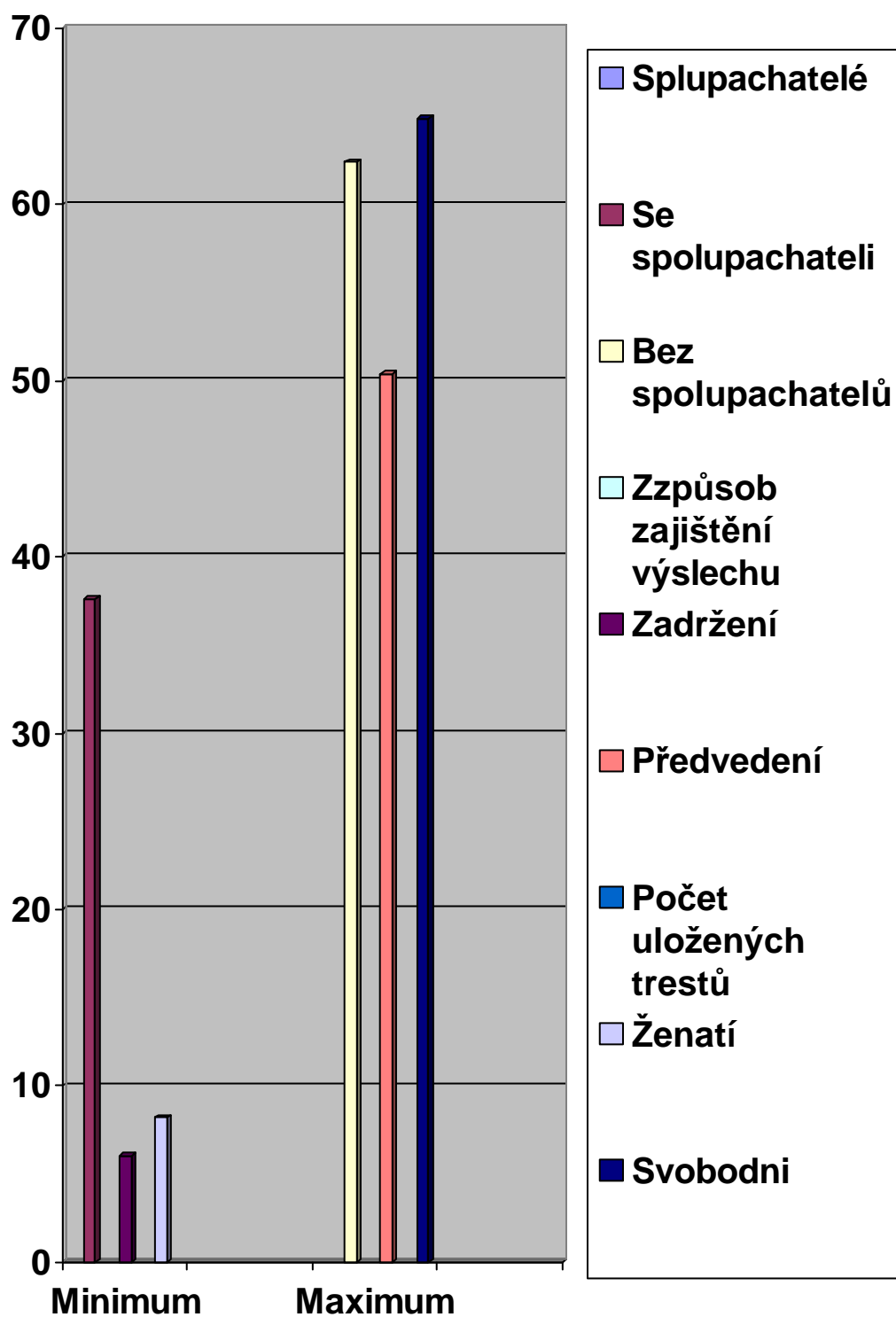
Graf č. 44

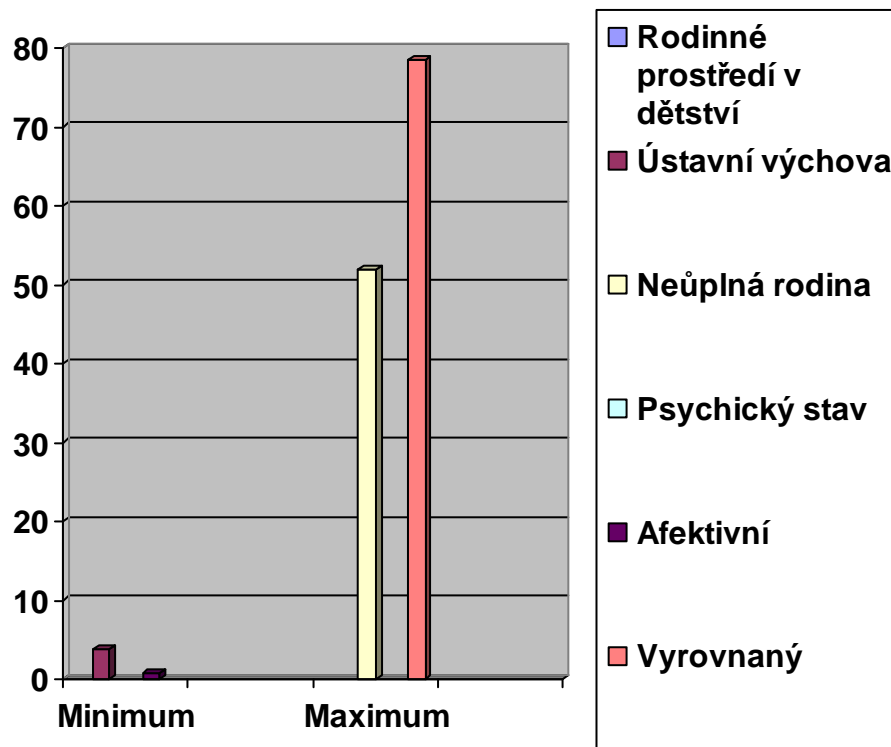
Minimální a maximální hodnoty získaných ukazatelů v %

Dílčí závěr

Univariační analýza byla vytvořena z 3990 údajů získaných kombinací dat sto třiatřiceti náhodně vybraných pachatelů trestné činnosti s třiceti různými ukazateli. Charakteristické údaje různé trestné činnosti na věku, vzdělání, sociálních poměrech a jiných vybraných ukazatelů pachatelů trestných činů jsou uvedeny v 38 tabulkách a 39 grafech.

5.3 Bivariační analýza

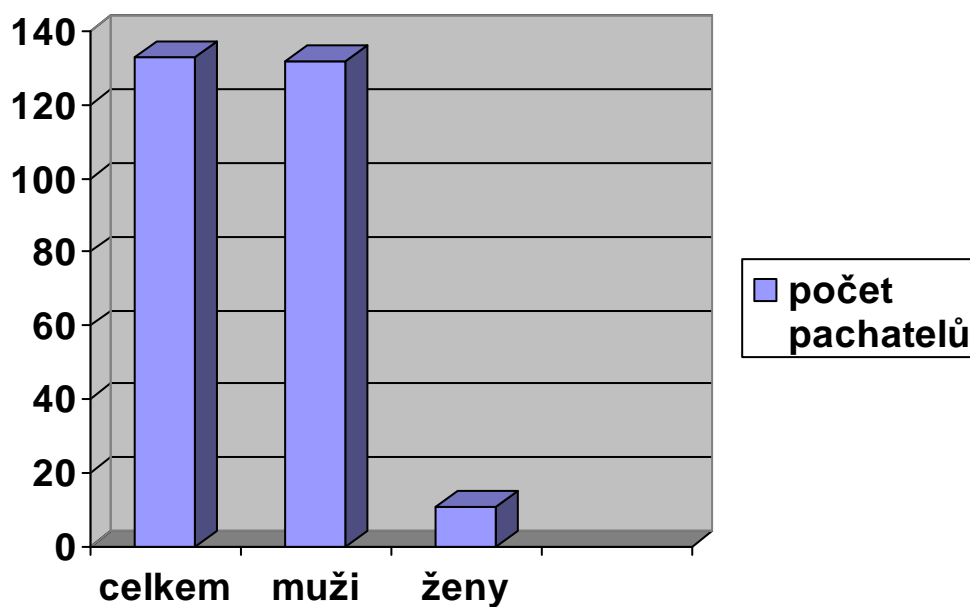
Tab. č. 44

Analýza celkového složení pachatelů trestné činnosti ve sledované skupině pachatelů v závislosti na pohlaví

Celkový počet pachatelů			Celkový věk pachatelů			Průměrný věk pachatelů		
celkem	muži	ženy	celkem	muži	ženy	celkem	muži	ženy
133	122	11	3773	3452	321	28,36	28,29	29,18

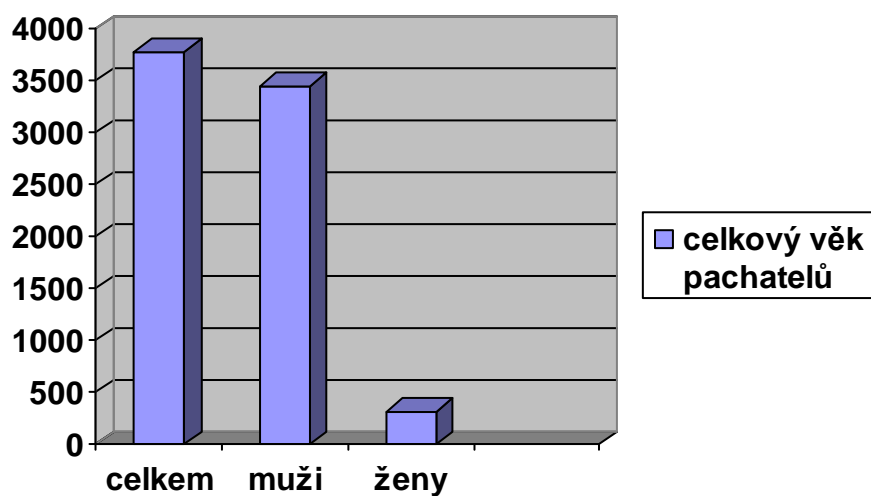
Graf č 45

Analýza celkového počtu pachatelů trestné činnosti dle pohlaví

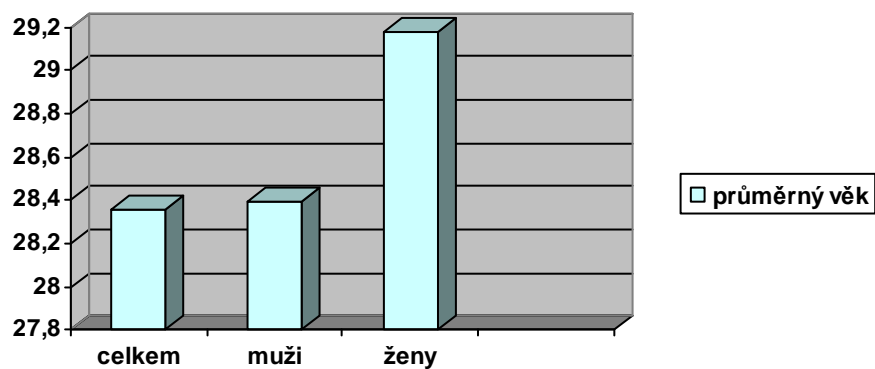
Graf č. 46

Analýza celkového věku pachatelů trestné činnosti dle pohlaví

Graf č. 47

Analýza průměrného věku pachatelů trestné činnosti dle pohlaví

Dílčí závěr

Je zcela evidentní, že muži páchají převážnou většinu trestných činů, celkový věk pachatelů je u mužů také podstatně vyšší, ale u průměrného věku v době spáchání trestného činu jsou ženy o něco málo starší jak muži.

Tab. č. 45

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví

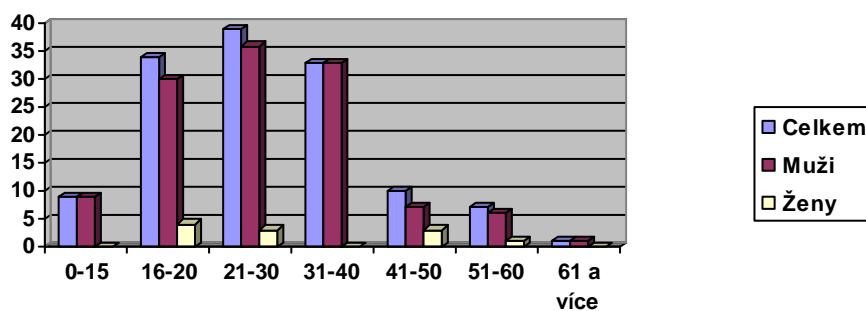
v ks

Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
0-15	9	9	0
15-20	34	30	4
21-30	39	36	3
31-40	33	33	0
41-50	10	7	3
51-60	7	6	1
61 a více	1	1	0

Graf č. 48

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví

v ks

Dílčí závěr

V absolutních číslech je zcela zřejmé, že na trestné činnosti se podílí hlavně muži.

Tab. č. 46

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví

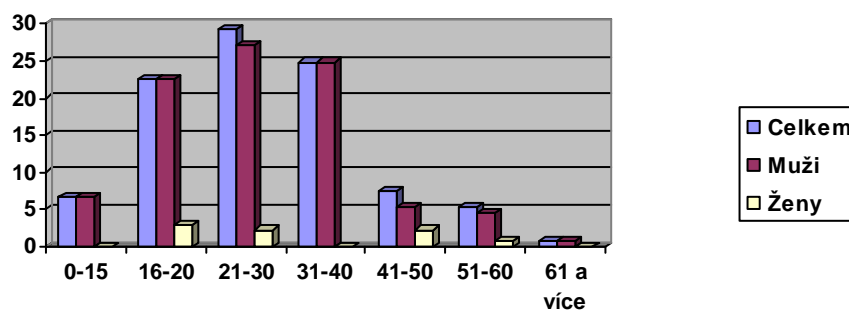
v %

Analýza pachatelů trestné činnosti podle pohlaví v %			
Věková skupina	celkem	muži	ženy
0-15	6,76	6,76	0,00
16-20	25,56	22,56	3,00
21-30	29,32	27,06	2,26
31-40	24,80	24,80	0,00
41-50	7,50	5,25	0,25
51-60	5,25	4,50	0,75
61 a více	0,75	0,75	0,00

Graf č. 49

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví

v %

Dílčí závěr

V procentuelním vyjádření spáchaných trestných činů mužů a žen je zcela evidentní, že muži podstatnou část trestných činů spáchali.

Poměr počtu trestných činů v závislosti na pohlaví pachatele u vybraných druhů trestných činů

Zpronevěra.

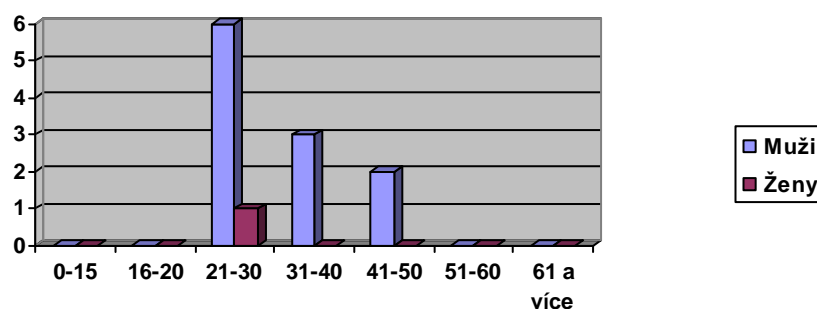
Tab. č. 47

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-více
Popis tr.činu	ks							
Zpronevěra celkem	11	0	0	6	3	2	0	0
Muži	10	0	0	5	3	2	0	0
Ženy	1	0	0	1	0	0	0	0

Graf č. 50

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Dílčí závěr

Podíl mužů v trestné činnosti zpronevěry v absolutních číslech výrazně převyšuje podíl žen na této činnosti a výrazného maxima dosahuje ve věkové skupině 21 až 30 let.

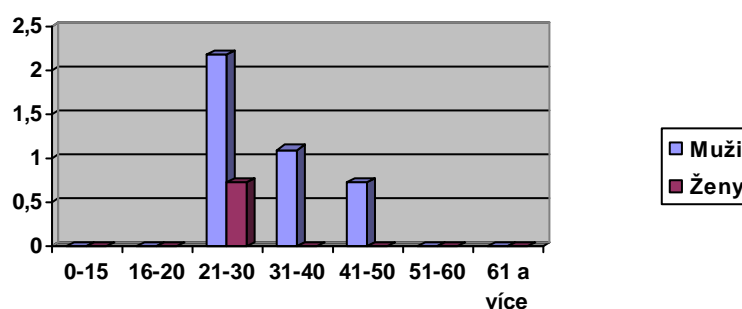
Tab. č. 48.

Podíl mužů a žen v % v závislosti na věkové skupině

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-více
Popis tr.činu	%							
Zpronevěra celkem	4,01	0	0	2,18	1,1	0,73	0	0
Muži	3,64	0	0	1,83	1,1	0,73	0	0
Ženy	0,73	0	0	0,73	0	0	0	0

Graf č. 51

Podíl mužů a žen v % v závislosti na věkové skupině

Dílčí závěr

Procentuelní podíl trestné činnosti zpronevěry mužů vzhledem k ženám v podstatě odpovídá podílu na této činnosti v absolutních číslech, při čemž je zřejmé, že ženy se zpronevěry dopustily pouze ve věkové skupině 21 až 30 let.

Podvod

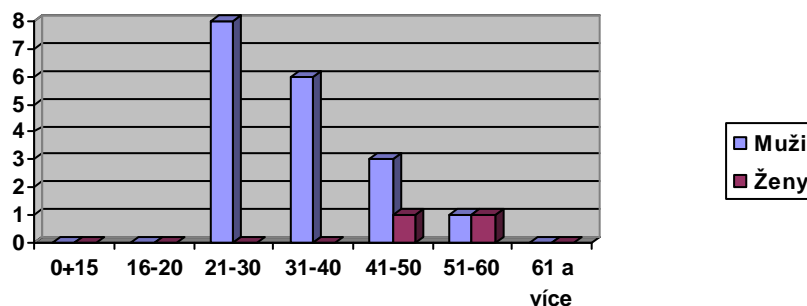
Tab. č. 49

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-více
Popis tr.činu	ks							
Podvod celkem	20	0	0	8	6	4	1	0
Muži	18	0	0	8	6	3	1	0
Ženy	2	0	0	0	0	1	1	0

Graf č. 52

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Dílčí závěr

Trestné činnosti podvodu se pachatelé trestných činů dopustili nejvíce ve věkové skupině 21 až 30 let a s narůstajícím věkem má tato trestná činnost klesající tendenci. Ženy ve sledované skupině pachatelů se této trestné činnosti dopouštějí až ve vyšším věku a to od čtyřiceti let.

Podvod

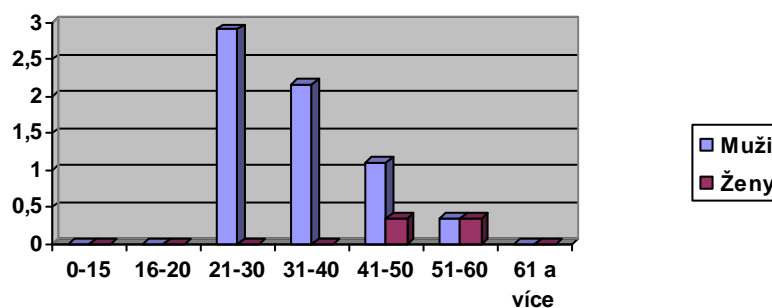
Tab. č. 50

Podíl mužů a žen v % v závislosti věkové skupině

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-více
Popis tr.činu	%							
Podvod celkem	7,30	0,00	0,00	2,90	2,16	1,46	0,72	0,00
Muži	6,57	0,00	0,00	2,90	2,16	1,10	0,36	0,00
Ženy	0,73	0,00	0,00	0,00	0,00	0,36	0,36	0,00

Graf č. 53

Podíl mužů a žen v % v závislosti věkové skupině

Dílčí závěr

Procentuelní podíl mužů a žen v závislosti na věkových skupinách v trestné činnosti podvodu kopíruje průběh této činnosti v absolutních číslech, při čemž je zřejmé, ženy se dopouštějí podvodů až ve zralém věku a to v menší míře než muži.

Podílnictví

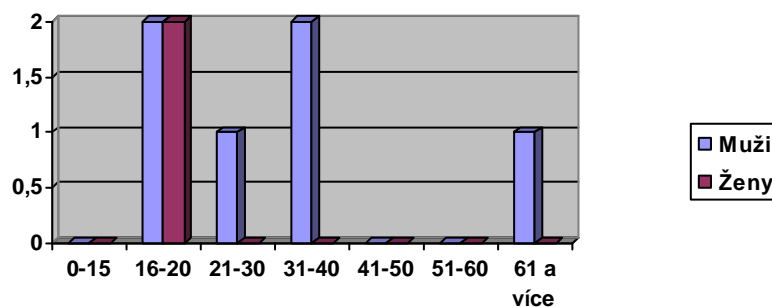
Tab. č. 51

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-více
Popis tr.činu	ks							
Podílnictví celkem	8	0	4	1	2	0	0	1
Muži	6	0	2	1	2	0	0	1
Ženy	2	0	2	0	0	0	0	0

Graf č. 54

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Dílčí závěr

Trestného činu podílnictví se ve sledované skupině pachatelů podílelo ve věkové kategorii 16 až 20 let stejné množství mužů jak žen. V ostatních věkových kategoriích se ženy na této trestné činnosti nepodílely.

Podílnictví

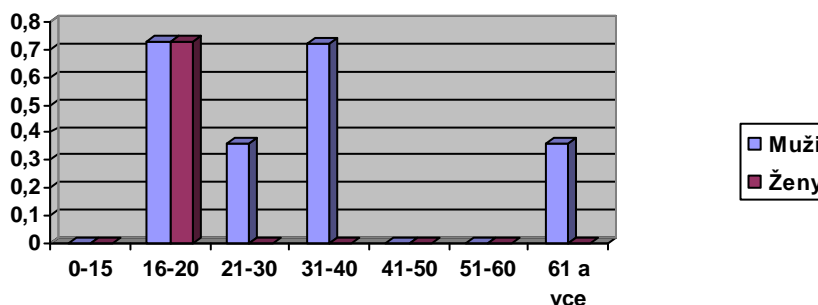
Tab. č. 52

Podíl mužů a žen v % v závislosti věkové skupině

Věková skupina		0-15	16-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-více
Popis tr.činu	%							
Podílnictví celkem	2,92	0,00	1,46	0,36	0,72	0,00	0,00	0,36
Muži	2,19	0,00	0,73	0,36	0,72	0,00	0,00	0,36
Ženy	0,73	0,00	0,73	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Graf.č. 55

Podíl mužů a žen v % v závislosti věkové skupině

Dílčí závěr

V procentuelním vyjádření podílu mužů a žen v trestné činnosti podílnictví je zřejmé, že ve věkové skupině 16 až 20 se muži a ženy podíleli na této trestné činnosti rovným dílem padesáti procent, v ostatních věkových skupinách konali tuto činnost pouze muži a to ve sto procentech, při čemž procentuelní výše této trestné činnosti k celkovému zaznamenaných trestných činů je celkem nepatrná, nedosahuje ani jednoho procenta.

Způsobené škody

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů

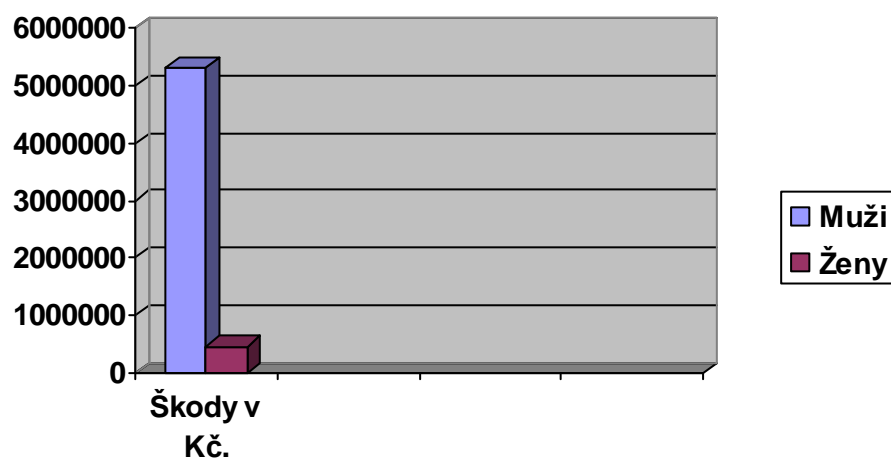
Tab. č. 53

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč celkem

Způsobené škody odcizením v Kč		
Celkem	Muži	Ženy
5771509	5310472	461037

Graf č. 56

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč celkem

Dílčí závěr

Škody způsobené odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů jsou vzhledem k poměrně krátkému sledovanému období páchaní této trestné činnosti vysoké a to jak u mužů tak i u žen. Jejich výše odpovídá počtu pachatelů dle pohlaví.

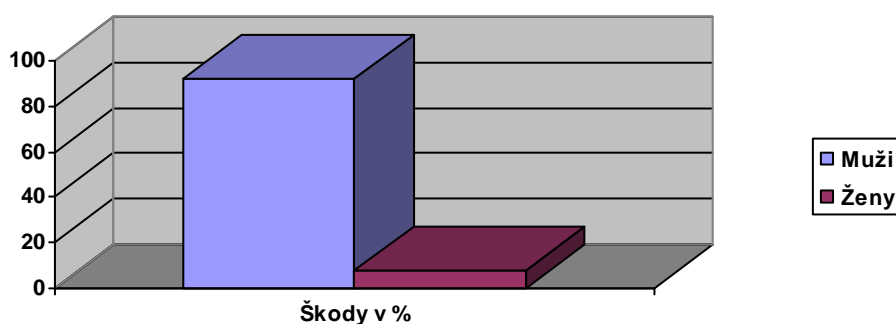
Tab. č. 54

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem

Způsobené škody odcizením v %		
Celkem	Muži	Ženy
100	92,01	7,98

Graf č. 57

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem

Dílčí závěr

V procentuelním vyjádření způsobených škod odcizením je zřejmé, že výše škod spáchané odcizením odpovídá procentuelnímu složení pachatelů dle pohlaví, což znamená, že škoda odcizením vztažená na jednoho pachatele mužského pohlaví je stejná jako škoda vztažená na pachatele ženského pohlaví.

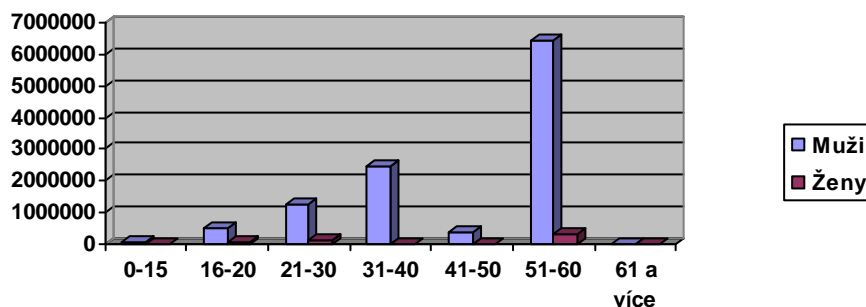
Tab. č. 55

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč. dle věkových skupin

Způsobené škody odcizením v Kč			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
0-15	66514	66514	0
16-20	549487	479874	69613
21-30	1371117,6	1269787,6	101330
31-40	2465524	2465524	0
41-50	378980,7	378886	0
51-60	934878	6444878	290000
61 a více	5000	5000	0

Graf č. 58

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč, dle věkových skupin

Dílčí závěr

Dle věkových skupiny škody způsobené odcizením V závislosti na pohlaví je zřejmé, že největší škody byly způsobeny odcizením v kategorii mužů od padesáti jedna let do šedesáti let, ale ženy v této věkové skupině způsobili také největší škody odcizením, i když oproti mužům v daleko menší míře. U ostatních věkových kategorií mužů a žen je způsobená škoda odcizením podstatně nižší.

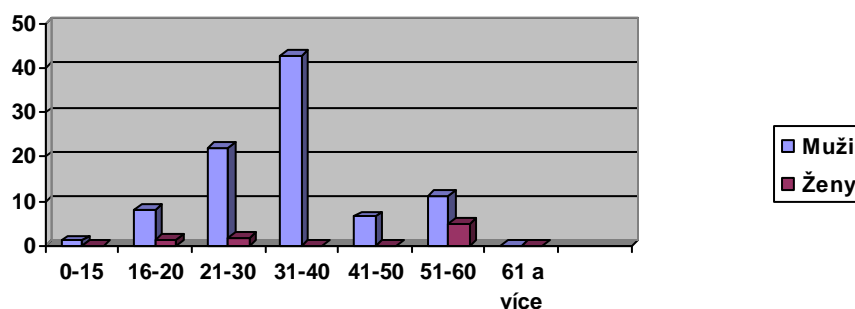
Tab. č. 56

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % dle věkových skupin

Způsobené škody odcizením v %			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
0-15	1,15	1,15	0,00
16-20	9,51	8,31	1,20
21-30	23,74	21,99	1,74
31-40	42,71	42,71	0,00
41-50	6,564	6,562	0,0016
51-60	16,19	11,16	5,03
61 a více	0,086	0,086	0-00

Graf č. 59

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % dle věkových skupin

Dílčí závěr

V procentuelním vyjádření škody způsobené odcizením mezi muži a ženy je zřejmé, že muži v porovnání se ženami způsobili odcizením výrazně vyšších škod, kde největší rozdíl můžeme vidět v kategorii třiceti jedna let až čtyřiceti let.

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů

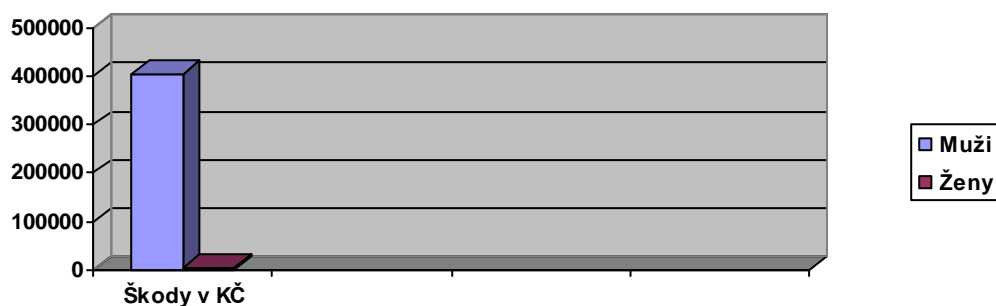
Tab. č. 57

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč celkem

Způsobené škody poškozením v Kč		
Celkem	Muži	Ženy
408706	403706	5000

Graf č. 60

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč. celkem

Dílčí závěr

Škody způsobené poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů jsou u mužů podstatně na vyšší úrovni, než škody které způsobili poškozením ženy.

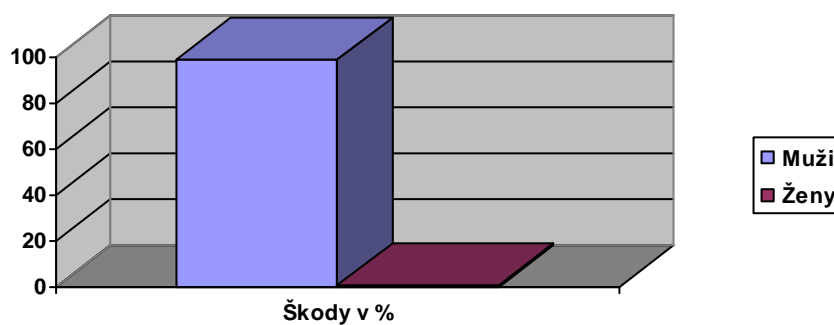
Tab. č. 58

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem

Způsobené škody poškozením v %		
Celkem	Muži	Ženy
100	98,78	1,22

Graf č. 61

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem

Dílčí závěr

Škody způsobené poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů vyjádřené v procentech jsou u mužů podstatně na vyšší úrovni, než škody, které způsobili poškozením ženy.

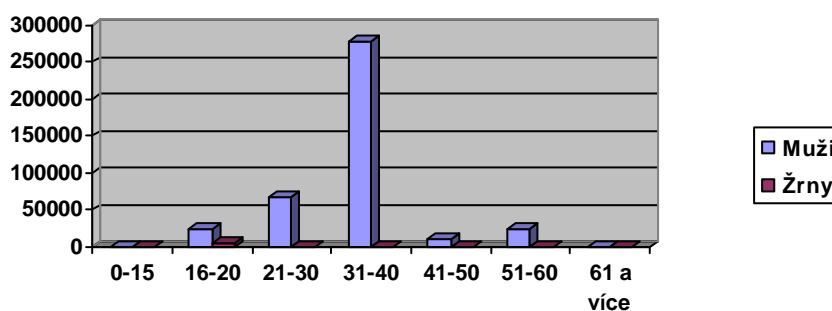
Tab. č. 59

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč dle věkových skupin

Způsobené škody poškozením v Kč			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
0-15	0	0	0
16-20	28424	23424	5000
21-30	68561	68561	0
31-40	278001	278001	0
41-50	9720	9720	0
51-60	24000	24000	0
60 a více	0	0	0

Graf č. 62

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč dle věkových skupin

Dílčí závěr

Škody způsobené poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů jsou u mužů podstatně na vyšší úrovni, než škody, které způsobili poškozením ženy. Dle věkových skupin je tento rozdíl nejvíce patrný ve věku od třiceti jedna let do čtyřiceti let.

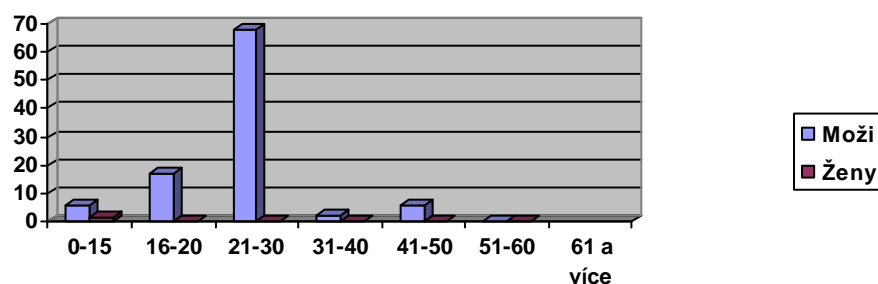
Tab. č. 60

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v % dle věkových skupin

Způsobené škody poškozením v %.			
Věková skupina	Celkem	Muži	Ženy
0-15	0,00	0,00	0,00
16-20	6,933	5,737	1,221
21-30	16,775	16,775	0,00
31-40	69,019	68,019	0,00
41-50	2,736	2,736	0,00
51-60	5,782	5,782	0,00
60 a více	0,00	0,00	0,00

Graf č. 63

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem dle věkových skupin

Dílčí závěr

V procentuálním vyjádření škody způsobené poškozením v závislosti na pohlaví jsou u mužů jednoznačně vyšší než s porovnáním se ženami. Nejvíce je markantní tento rozdíl ve věkové skupině mužů a žen od dvaceti jedna let do třiceti let.

Motivace pachatelů trestných činů k páčání trestné činnosti

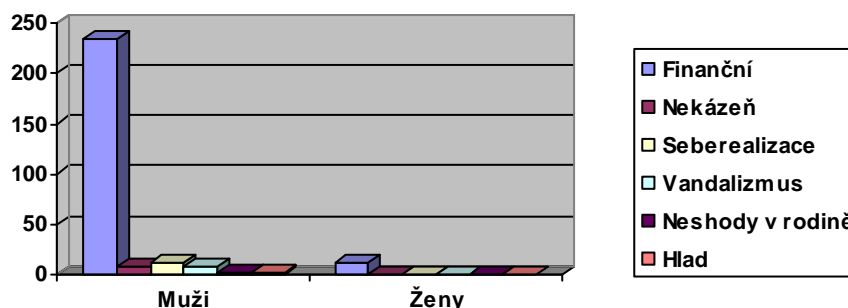
Tab. č. 61

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v absolutních číslech

MOTIVACE PACHATELŮ v POČTU TČ.			
Motivace	Celkem	Muži	Ženy
Finanční	245	234	11
Nekázeň	8	8	0
Seberealizace	11	11	0
Vandalizmus	8	8	0
Neshody v rodině	1	1	0
Hlad	1	1	0

Graf. č. 64

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v absolutních číslech

Dílčí závěr

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v absolutních číslech je zřejmé, že hlavním motivem mužů byla finanční motivace s porovnáním se ženami, které byly motivovány taky finančně. Další motivy ve srovnání pohlaví jsou výrazné pouze u mužů, kteří byli motivováni k trestným činům seberealizací, nebo jako vandalové a neshody v rodině.

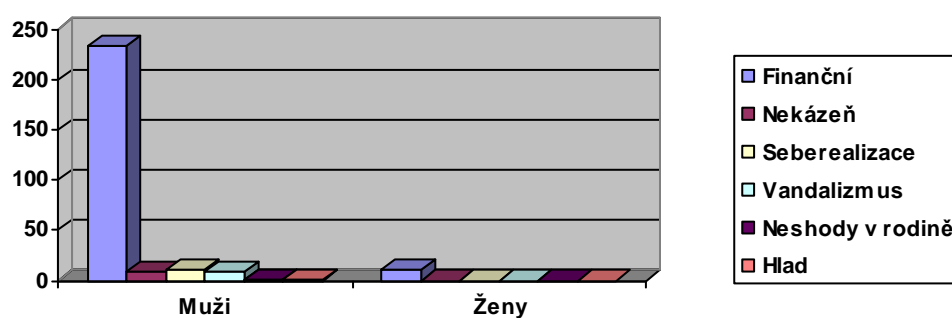
Tab. č. 62

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v %

MOTIVACE PACHATELŮ v POČTU TČ.v %			
Motivace	Celkem	Muži	Ženy
Finanční	245	95,51	4,49
Nekázeň	3,26	3,26	0,00
Seberealizace	4,49	4,49	0,00
Vandalizmus	3,26	3,26	0,00
Neshody v rodině	0,41	0,41	0,00
Hlad	0,41	0,41	0,00

Graf. č. 65

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v %

Dílčí závěr

Motivace pachatelů v procentech počtu spáchaných trestných činů ve vztahu k pohlaví je zřejmé, že hlavním motivem mužů byla finanční motivace s porovnání se ženami, které byly motivovány taky finančně.

Státní příslušnost pachatelů trestných činů

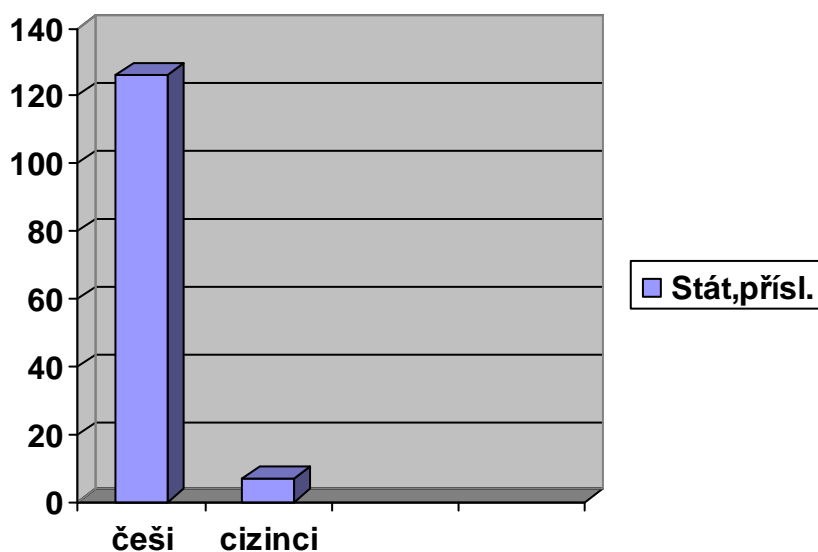
Tab. č. 63

Státní příslušnost pachatelů trestných činů v absolutních číslech

STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST PACHATELŮ v ABS. Č.		
Celkem	Česká	Cizinci
133	126	7

Graf č. 66

Analýza pachatelů trestné činnosti podle státní příslušnosti v absolutních číslech.

Dílčí závěr

Porovnáním pachatelů trestné činnosti podle státní příslušnosti v absolutních číslech se Češi dopustili v porovnání s cizinci nepoměrně vyšší trestné činnosti. Cizinců zde nežije a nepůsobí tolik, aby se hodnota v absolutních číslech přiblížila výrazně ke spáchaným trestným činům Čechů.

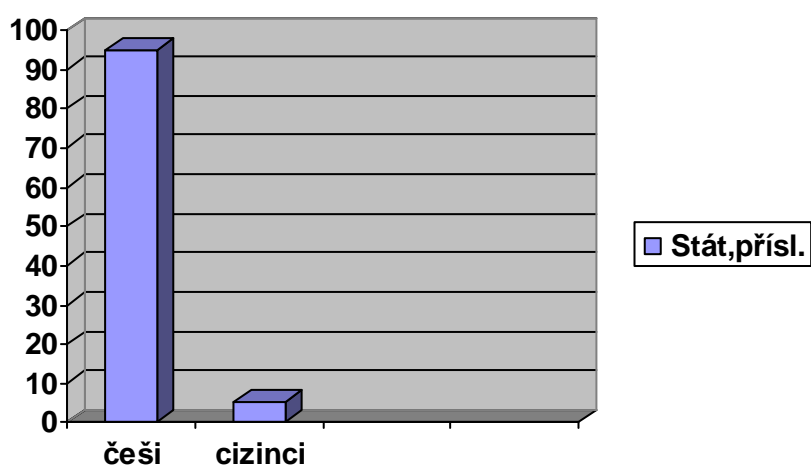
Tab. č. 64

Státní příslušnost pachatelů trestných činů v %

STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST PACHATELŮ v %		
Celkem	Česká	Cizinci
100	94,73	5,27

Graf č. 67

Analýza pachatelů trestné činnosti podle státní příslušnosti v %

Dílčí závěr

Porovnáním pachatelů trestné činnosti podle státní příslušnosti v procentech se Češi dopustili v porovnání s cizinci nepoměrně vyšší trestné činnosti. Cizinců zde nežije a nepůsobí tolik, aby se hodnota v procentech přiblížila výrazně ke spáchaným trestným činům Čechů.

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti

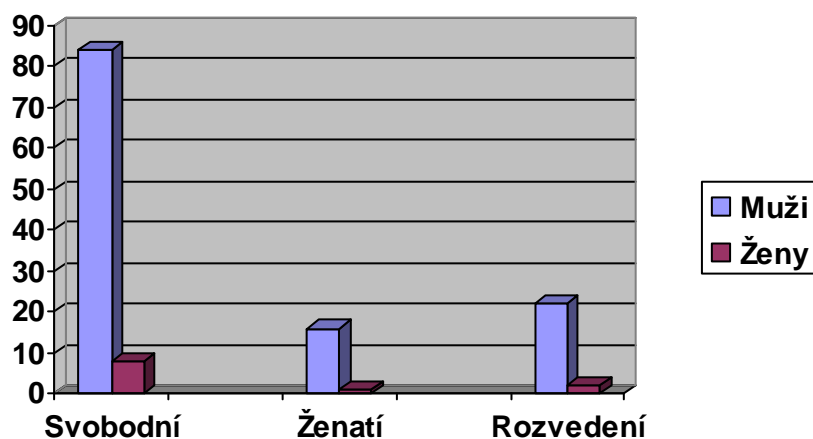
Tab. č. 65

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech v závislosti na pohlaví pachatele

Rodinný stav pachatelů v abs.č. dle pohlaví.					
Svobodní		Ženatí		Rozvedení	
Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
84	8	16	1	22	2

Graf č. 68

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech v závislosti na pohlaví pachatele

Dílčí závěr

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech v závislosti na pohlaví pachatele mezi muži a ženy ukazuje, že většina jak mužů tak i žen v počtu spáchaných trestných činů jsou svobodní, pak následují rozvedení, kde je více rozvedených mužů než žen a nakonec ženatí, kde jsou zastoupeni více muži než ženy.

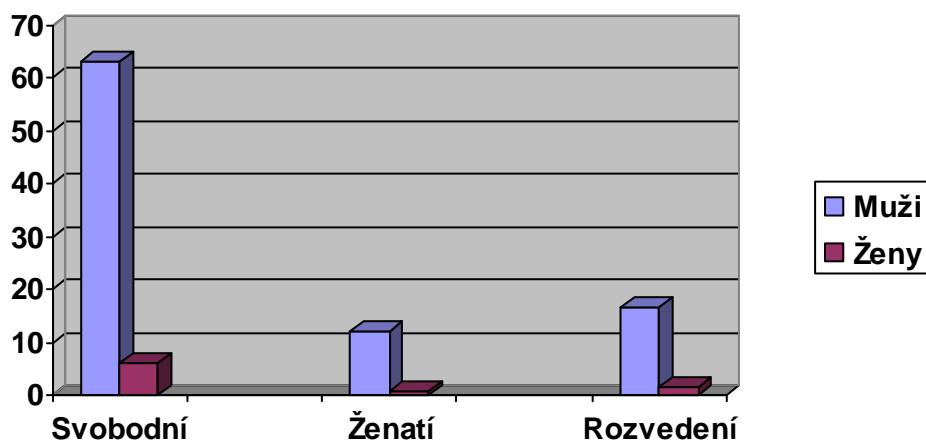
Tab. č. 66

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v % v závislosti na pohlaví pachatele

Rodinný stav pachatelů v % dle pohlaví.					
Svobodní		Ženatí		Rozvedení	
Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
63,15	6,01	12,03	0,75	16,54	1,50

Graf č. 69

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v % v závislosti na pohlaví pachatele

Dílčí závěr

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v procentech v závislosti na pohlaví pachatele mezi muži a ženy ukazuje, že většina jak mužů tak i žen v počtu spáchaných trestných činů jsou svobodní, pak následují rozvedení, kde je více rozvedených mužů než žen a nakonec ženatí, kde jsou zastoupeni více muži než ženy.

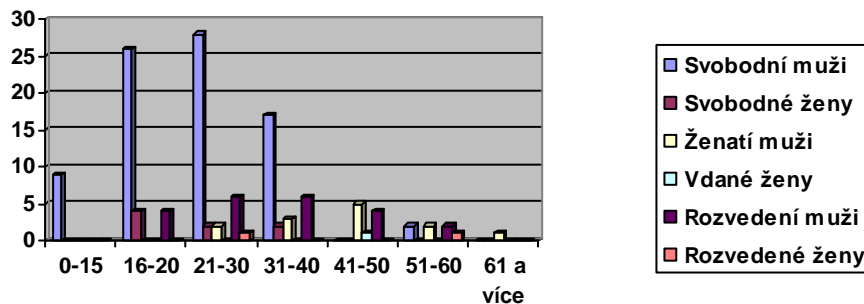
Tab. č. 67

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Rodinný stav pachatelů TČ dle věk. skupin dle pohlaví v abs. číslech.						
Věk.sk.	Svobodní		Ženatí		Rozvedení	
	M	Ž	M	Ž	M	Ž
0-15	9	0	0	0	0	0
16-20	26	4	0	0	4	0
21-30	28	2	2	0	6	1
31-40	17	2	3	0	6	0
41-50	0	0	5	1	4	0
51-60	2	0	2	0	2	1
61 a více	0	0	1	0	0	0

Graf č. 70

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Dílčí závěr

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech ukazuje, že nejvíce pachatelů jsou svobodní muži od šestnácti do čtyřiceti let oproti svobodným ženám. Ostatní hodnoty jsou zanedbatelné.

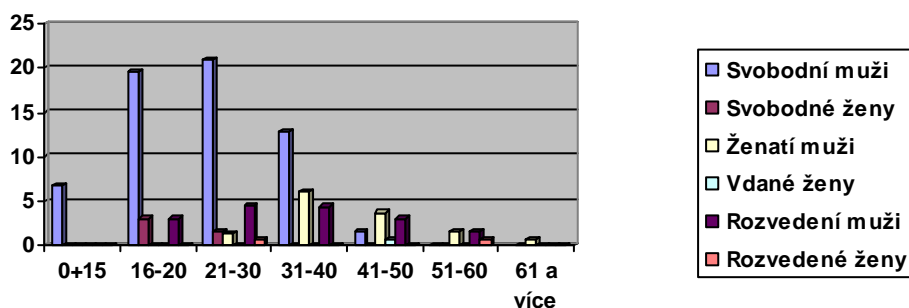
Tab. č. 68

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Rodinný stav pachatelů TČ dle věk. skupin dle pohlaví v %.						
Věk.s k.	Svobodní		Ženatí		Rozvedení	
	M	Ž	M	Ž	M	Ž
0-15	6,8	0	0	0	0	0
16-20	19,6	3	0	0	3	0
21-30	21	1,5	1,4	0	4,5	0,7
31-40	12,8	0	6	0	4,4	0
41-50	0	0	3,7	0,7	3	0
51-60	1,5	0	1,5	0	1,5	0,7
61 a více	0	0	0,7	0	0	0

Graf č. 71

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Dílčí závěr

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v procentech ukazuje, že nejvíce pachatelů jsou svobodní muži od šestnácti do čtyřiceti let proti svobodným ženám. Ostatní hodnoty jsou zanedbatelné.

Zaměstnání pachatelů trestných činů

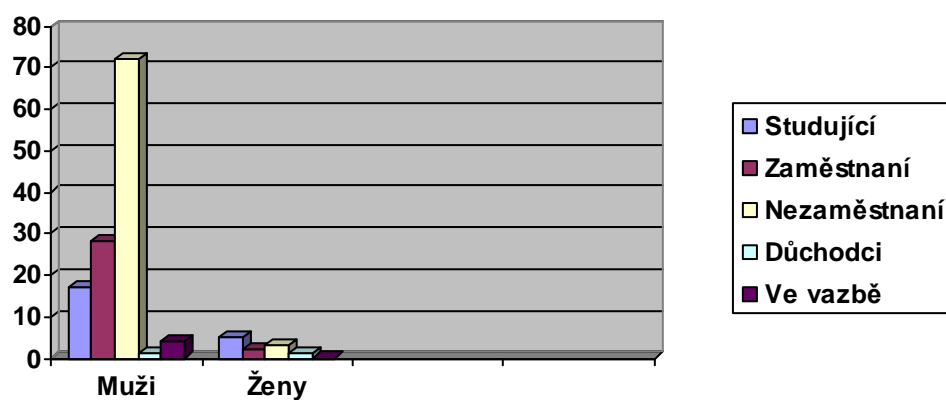
Tab. č. 69

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Zaměstnání pachatelů trestných celkem v závislosti na pohlaví v absolutních číslech.		
Zaměstnání pachatelů	Muži	Ženy
Studující	17	5
Zaměstnaní	28	2
Nezaměstnaní	72	3
Důchodci	1	1
Ve vazbě	4	0

Graf č. 72

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v absolutních číslech.

Dílčí závěr

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v absolutních číslech. Nezaměstnaných mužů je poměrně více než žen. Také zaměstnaných a studujících mužů je více než žen. Důchodci jak muži a ženy jsou stejně zastoupeni.

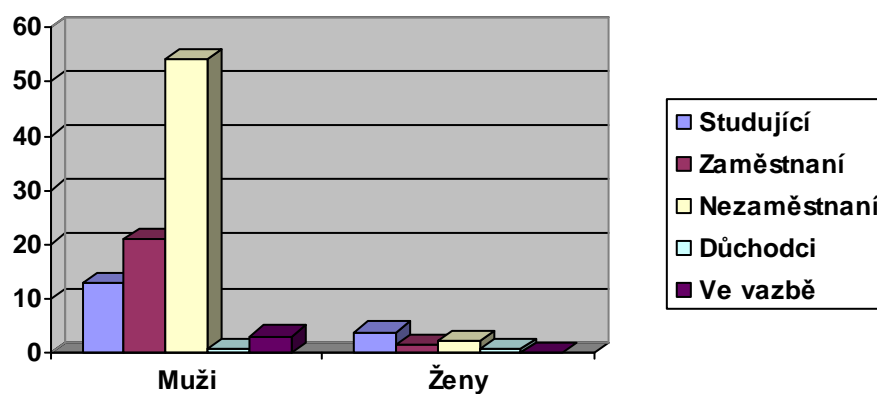
Tab. č. 70

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v %

Zaměstnání pachatelů trestných celkem v závislosti na pohlaví v %.		
Zaměstnání pachatelů	Muži	Ženy
Studující	12,75	3,75
Zaměstnaní	21,05	1,50
Nezaměstnaní	54,13	2,25
Důchodci	0,75	0,75
Ve vazbě	3,00	0

Graf č. 73

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v %

Dílčí závěr

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v procentech. Nezaměstnaných mužů je poměrně více než žen. Také zaměstnaných a studujících mužů je více než žen. Důchodci jak muži a ženy jsou stejně zastoupeni.

Tab. č. 71

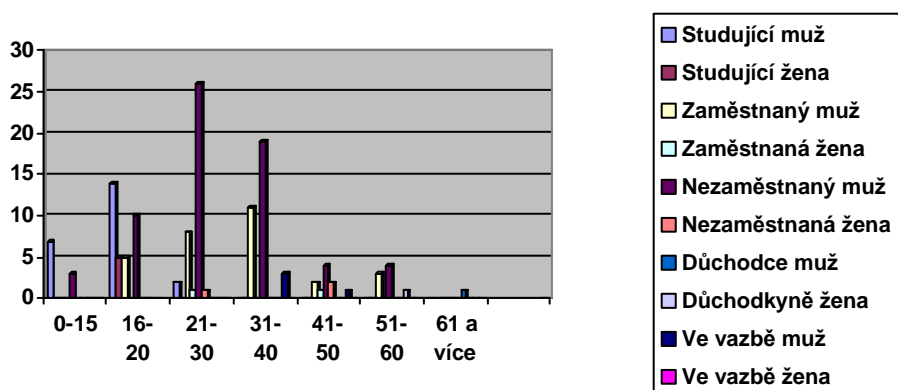
Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech.						
Věk.skupina	Student		Zaměstnaný		Nezaměstnaný	
	M	Ž	M	Ž	M	Ž
0-15	7	0	0	0	3	0
16-20	14	5	5	0	10	0
21-30	2	0	8	1	26	1
31-40	0	0	11	0	19	0
41-50	0	0	2	1	4	2
51-60	0	0	3	0	4	0
61 a více	0	0	0	0	0	0

Pokračování tabulky						
Věk.skupina	Důchodce		Ve vazbě			
	M	Ž	M	Ž		
0-15	0	0	0	0		
16-20	0	0	0	0		
21-30	0	0	0	0		
31-40	0	0	3	0		
41-50	0	0	1	0		
51-60	0	1	0	0		
61 a více	1	0	0	0		

Graf č. 74

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Dílčí závěr

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech. Převládají nezaměstnaní muži oproti nezaměstnaným ženám, ale tak i studující, zaměstnaní muži oproti ženám. Další kategorie jsou zanedbatelné.

Tab. č. 72

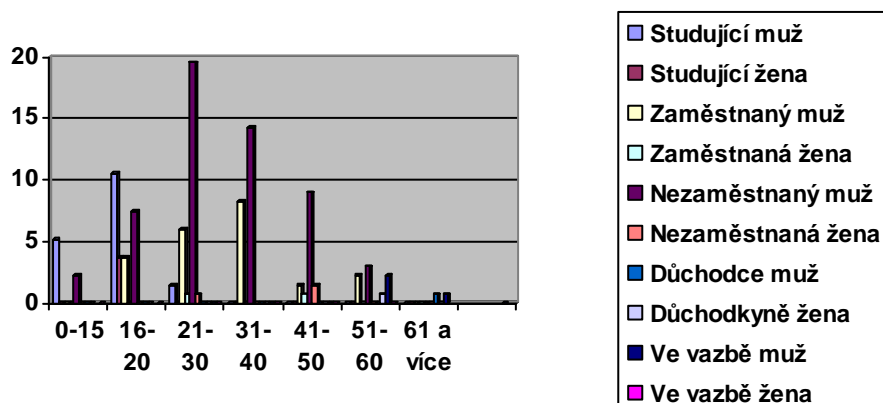
Zaměstnaní pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Zaměstnaní pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %						
Věk.skupina	Student		Zaměstnaný		Nezaměstnaný	
	M	Ž	M	Ž	M	Ž
0-15	5,26	0,00	0,00	0,00	2,25	0,00
16-20	10,53	3,75	3,75	0,00	7,51	0,00
21-30	1,50	0,00	6,00	0,75	19,54	0,75
31-40	0,00	0,00	8,26	0,00	14,28	0,00
41-50	0,00	0,00	1,50	0,75	9,00	1,50
51-60	0,00	0,00	2,25	0,00	3,00	0,00
61 a více	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Pokračování tabulky						
Věk.skupina	Důchodce		Ve vazbě			
	M	Ž	M	Ž		
0-15	0,00	0,00	0,00	0,00		
16-20	0,00	0,00	0,00	0,00		
31-30	0,00	0,00	0,00	0,00		
31-40	0,00	0,00	2,25	0,00		
41-50	0,00	0,00	0,75	0,00		
51-60	0,00	0,75	0,00	0,00		
61 a více	0,75	0,00	0,00	0,00		

Graf č. 75

Zaměstnaní pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Dílčí závěr

Zaměstnaní pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v procentuelních číslech. Převládají nezaměstnaní muži oproti nezaměstnaným ženám, ale tak i studující, zaměstnaní muži oproti ženám. Další kategorie jsou zanedbatelné.

Počet dětí pachatelů trestných činů

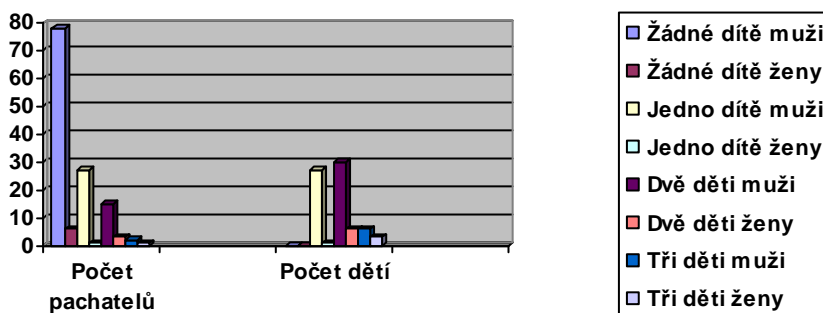
Tab. č. 73

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v absolutních číslech

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v absolutních číslech.				
Název	Muži		Ženy	
	Pachatelů	Dětí	Pachatelů	Dětí
Celkem	122	63	11	10
0 dětí	78	0	6	0
1 dítě	27	27	1	1
2 děti	15	30	3	6
3 děti	2	6	1	3

Graf č. 76

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví

Dílčí závěr

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví. Většina mužů nemá v době spáchání trestného činu dítě, ženy mají jedno dítě.

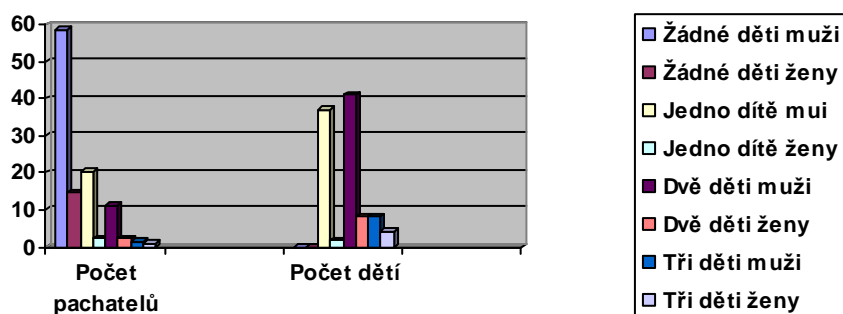
Tab. č. 74

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v %

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v % .				
Název	Muži		Ženy	
	Pachatelů	Dětí	Pachatelů	Dětí
Celkem	91,73	86,30	8,27	13,69
0 dětí	58,64	0	4,51	0
1 dítě	20,30	36,98	0,75	1,37
2 děti	11,28	41,09	2,25	8,22
3 děti	1,50	8,22	0,75	4,10

Graf č. 77

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v %

Dílčí závěr

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v procentech. Většina mužů nemá v době spáchání trestného činu dítě, ženy mají jedno dítě.

Výkon trestu

Tab. č. 75

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů		
Počet výkonů trestu	Muži	Ženy
Jedenkrát	30	2
Dvakrát	20	2
Třikrát	8	0
Čtyřikrát	1	0

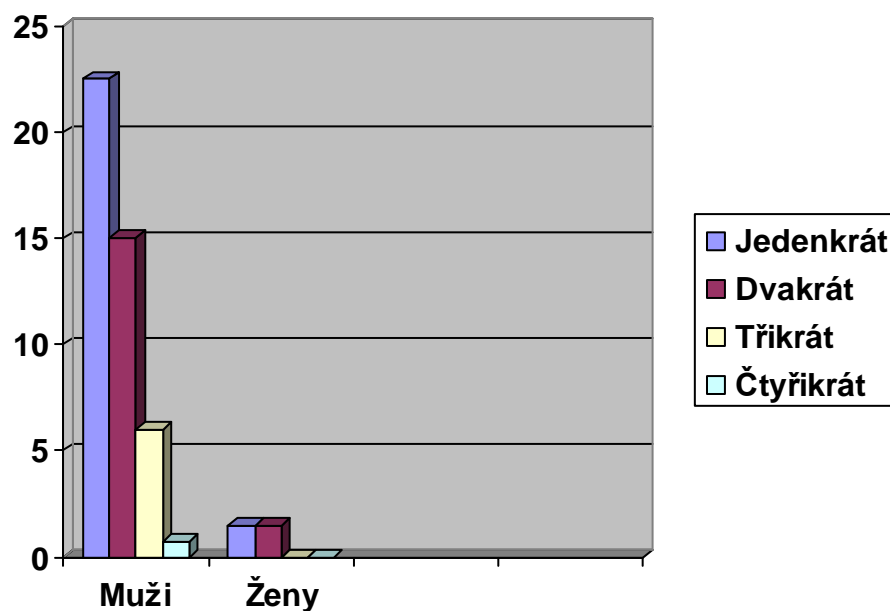
Tab. č. 76

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % k celkovému počtu sledovaných pachatelů ve vztahu k pohlaví pachatelů

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % ve vztahu k pohlaví pachatelů		
Počet výkonů trestu	Muži	Ženy
Jedenkrát	22,55	1,50
Dvakrát	15,03	1,50
Třikrát	6,01	0
Čtyřikrát	0,75	0

Graf č. 78

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % k celkovému počtu sledovaných pachatelů ve vztahu k pohlaví pachatelů

Dílčí závěr

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % k celkovému počtu sledovaných pachatelů ve vztahu k pohlaví pachatelů. Zejména muži byly oproti ženám jedenkrát či dvakrát více než ženy ve výkonu trestu. Třikrát a čtyřikrát byly věznění už jenom muži.

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů.

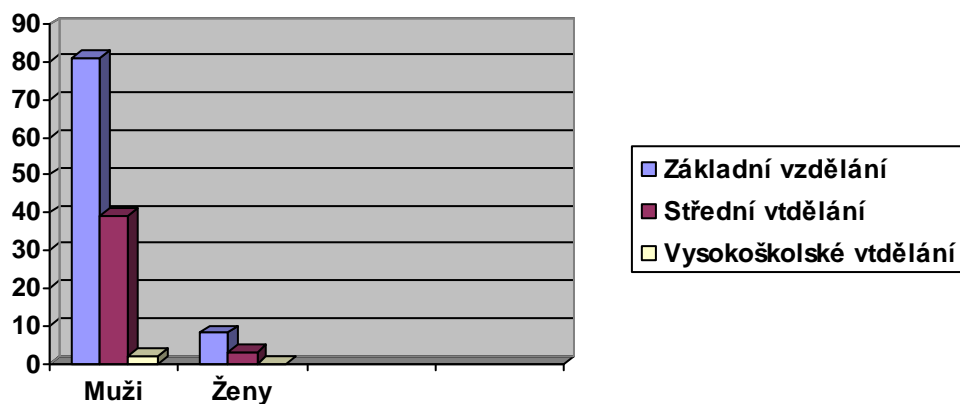
Tab. č. 77

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů.		
Dosažené vzdělání pachatelů	Počet pachatelů.	
	Muži	Ženy
Pachatelů celkem	122	11
Základní vzdělání	81	8
Střední vzdělání	39	3
Vysokoškolské vzdělání	2	0

Graf č. 79

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů

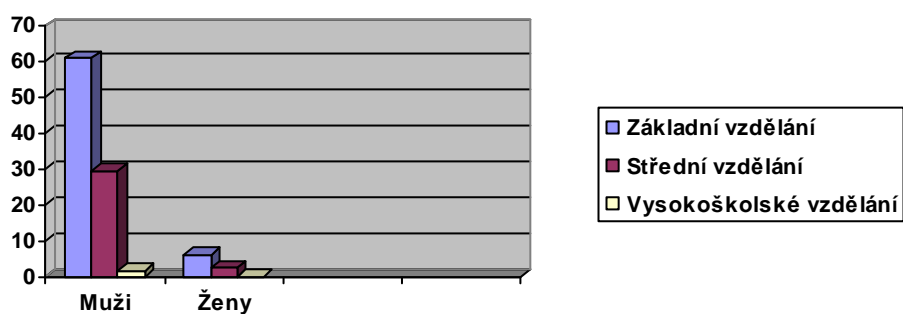
Tab. č. 78

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem ve vztahu k pohlaví pachatelů v %

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v % ve vztahu k pohlaví pachatelů.		
Dosažené vzdělání pachatelů	Počet pachatelů.	
	Muži	Ženy
Pachatelů celkem	91,72	8,27
Základní vzdělání	60,90	6,01
Střední vzdělání	29,32	2,25
Vysokoškolské vzdělání	1,50	0,00

Graf č. 80

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem ve vztahu k pohlaví pachatelů v %

Dílčí závěr

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem ve vztahu k pohlaví pachatelů v %. Většina mužů i žen má pouze základní vzdělání v době spáchání trestného činu. Jak muži tak i ženy v menší míře mají středoškolské vzdělání a jen nepatrná část vysokoškolské vzdělání.

Recidivita pachatelů trestných činů

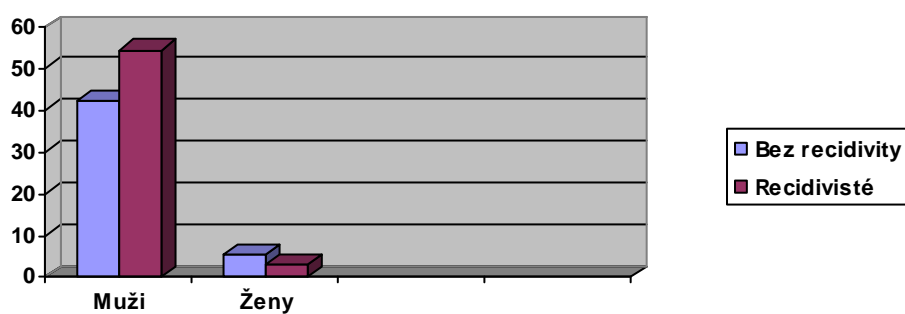
Tab. č. 79

Recidivita pachatelů trestných činů ve vztahu k pohlaví pachatelů

Recidivita pachatelů trestných činů ve vztahu k pohlaví pachatelů.				
Název.	Muži		Ženy	
	KS	%	KS	%
Pachatelů celkem	122	91,72	11	8,27
Bez recidivity	56	42,10	7	5,26
Recidivisté	73	54,44	4	3,00

Graf č. 81

Recidivita pachatelů trestných činů ve vztahu k pohlaví pachatelů v %

Dílčí závěr

Muži oproti ženám jsou recidivisté, bez recidivity jsou na tom lépe ženy.

Pachatelé páhající trestnou činností se spolupachateli

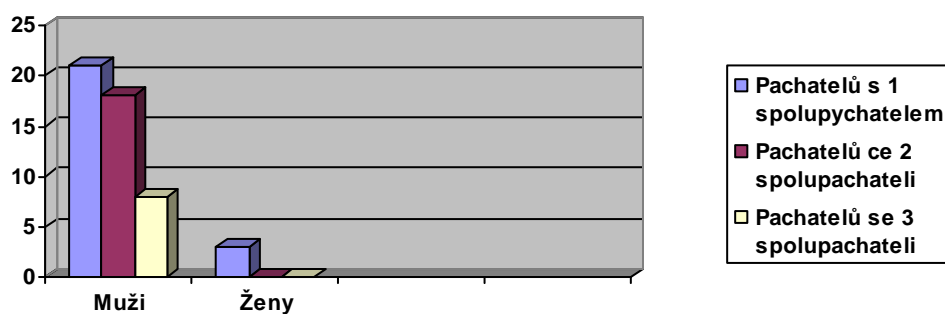
Tab. č. 80

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli ve vztahu k pohlaví pachatelů

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli ve vztahu k pohlaví pachatelů.		
Pachatelů celkem	133	
Pachatelů celkem dle pohlaví	Muži	Ženy
	122	11
Pachatelů se spolupachateli celkem	50	
Pachatelů s 1 spolupachatelem	Muži	Ženy
	21	3
Pachatelů se 2 spolupachateli	Muži	Ženy
	18	0
Pachatelů se 3 spolupachateli	Muži	Ženy
	8	0

Graf. č. 82

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli ve vztahu k pohlaví pachatelů

Dílčí závěr

V tomto vyjádření vedou jednoznačně muži, kteří měli jednoho či více spolupachatelů.

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů v závislosti na pohlaví pachatelů

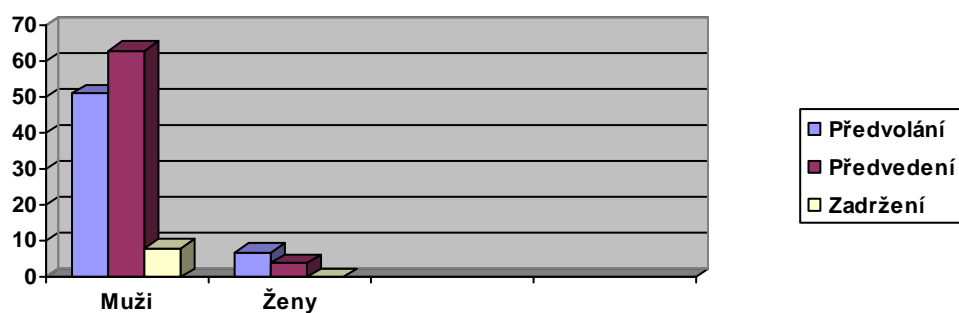
Tab. č. 81

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů v závislosti na pohlaví pachatelů

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů v závislosti na pohlaví pachatelů.				
Název.	Počet pachatelů			
	Muži		Ženy	
	KS	%	KS	%
Pachatelů celkem	122	91,73	11	8,27
Předvolání	51	38,34	7	5,26
Předvedení	63	47,36	4	3,00
Zadržení	8	6,01	0	0,00

Graf č. 83

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů v závislosti na pohlaví pachatelů v KS

Dílčí závěr

Způsob zajištění výsledku pachatelů trestných činů v závislosti na pohlaví pachatelů . Jednoznačně byli muži více předvedení než ženy. V počtu předvolání na tom byli stejně. Zadržení byli zejména muži.

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti

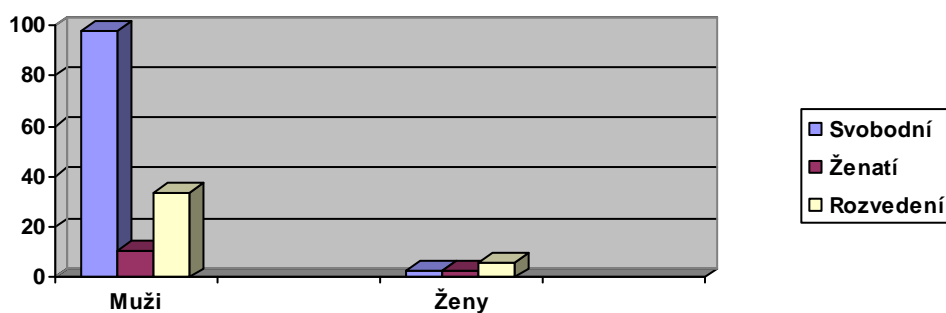
Tab. č. 82

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti v závislosti na pohlaví pachatelů trestných činů

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti v závislosti na pohlaví pachatelů trestných činů.				
Název	Počet trestů uložených pachatelům trestných činů			
	Muži		Ženy	
	KS	%	KS	%
Počet trestů celkem	159	92,98	12	7,01
Svobodní	98	57,30	3	1,75
Ženatí	11	6,43	3	1,75
Rozvedení	34	19,88	6	3,50

Graf č. 84

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti v závislosti na pohlaví pachatelů trestných činů v KS

Dílčí závěr

Zejména svobodní muži byli trestáni v minulosti jak ženy a potom rozvedení muži jak ženy byly v minulosti trestány.

Bezdomovci

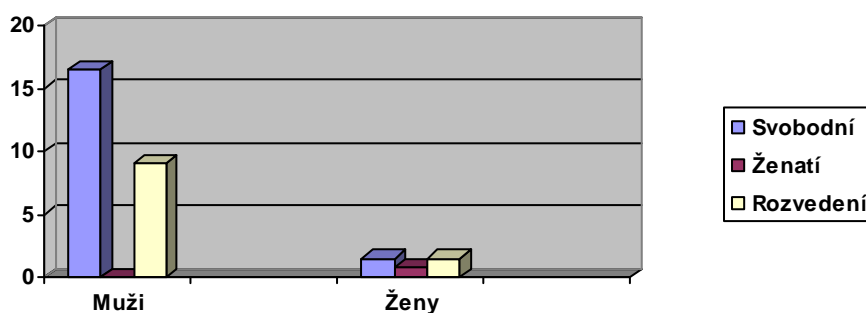
Tab. č. 83

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů.		
Název	Počet pachatelů	
	Muži v KS.	Ženy v KS
Pachatelů celkem	122	11
Bezdomovců celkem	30	5
Svobodní	18	2
Ženatí	0	1
Rozvedení	12	2
Pokračování tabulky		
Název	Počet pachatelů v % z celku.	
	Muži v %.	Ženy v %.
Pachatelů celkem	91,73	8,27
Bezdomovců celkem	22,66	3,75
Svobodní	16,53	1,50
Ženatí	0,00	0,75
Rozvedení	9,02	1,50
Název	Počet pachatelů v % z počtu pachatelů	
	Muži v %.	Ženy v %.
Bezdomovců celkem	85,71	14,28
Svobodní	51,42	5,71
Ženatí	0,00	2,85
Rozvedení	34,28	5,71

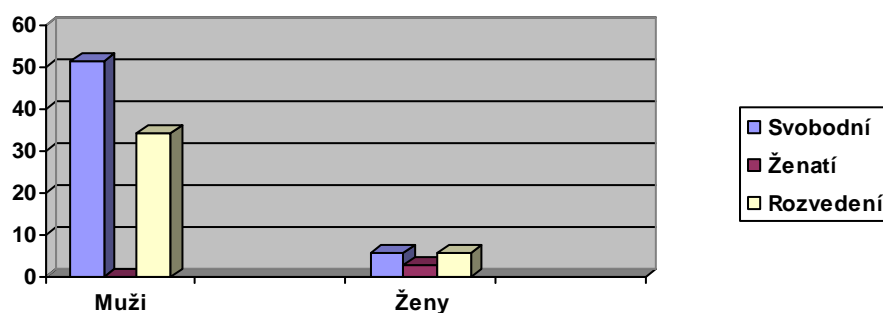
Graf č. 85

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů
v % z celkového počtu pachatelů

Graf č. 86

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů
v % z celkového počtu bezdomovců

Dílčí závěr

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů je jednoznačné, že těmito se stali svobodní bezdomovci a nebo rozvedení bezdomovci, což platí i u žen bezdomovkyň.

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství

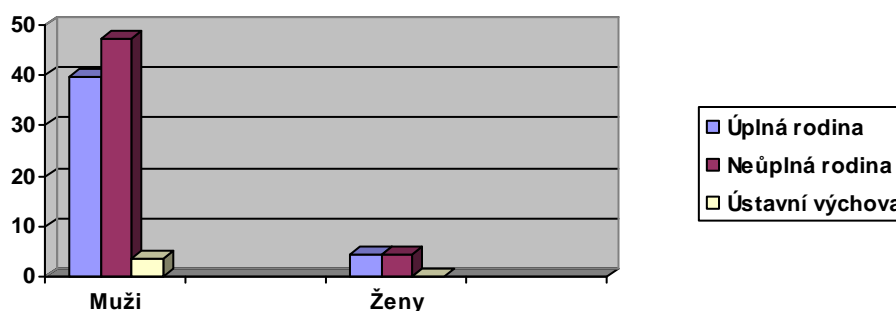
Tab. č. 84

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v závislosti na pohlaví pachatelů

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v závislosti na pohlaví pachatelů.				
Název	Muži		Ženy	
	KS	%	KS	%
Pachatelů celkem	122	91,73	11	8,57
Úplná rodina	53	39,84	6	4,51
Neúplná rodina	63	47,36	6	4,51
Ústavní výchova	5	3,76	0	0,00

Graf č. 87

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v závislosti na pohlaví pachatelů v %

Dílčí závěr

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v závislosti na pohlaví pachatelů. Zejména muži pocházejí z neúplných rodin. Ženy pocházejí stejně jak z neúplných rodin, tak i z úplných rodin.

Psychický stav pachatelů trestné činnosti

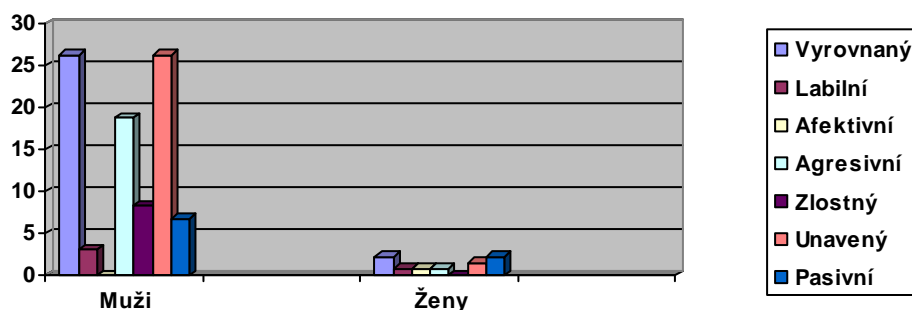
Tab. č. 85

Psychický stav pachatelů trestné činnosti v závislosti na pohlaví

Psychický stav pachatelů trestné činnosti v závislosti na pohlaví.				
Název	Muži		Ženy	
	KS	%	KS	%
Pachatelů celkem	122	91,73	11	8,57
Vyrovnaný	35	26,31	3	2,25
Labilní	4	3,00	1	0,75
Afektivní	0	0,00	1	0,75
Agresivní	25	18,79	1	0,75
Zlostný	11	8,27	0	0,00
Unavený	35	26,31	2	1,50
Pasivní	9	6,76	3	2,25

Graf č. 88

Psychický stav pachatelů trestné činnosti v závislosti na pohlaví v %

Dílčí závěr

Jak muži tak i ženy jsou unavení, ale vyrovnaní. Unavení jsou z důvodu toho, že byli na Policii předvedeni a strávili tam delší dobu v cele předběžného zadržení, kdy prostředí dlouhého čekání psychiku negativně ovlivňuje a vede k únavě.

Vyhodnocení bivariační analýzy

Soupis minimálních a maximálních hodnot získaných ukazatelů v %

Tab. č. 86

Soupis minimálních a maximálních hodnot získaných ukazatelů v %

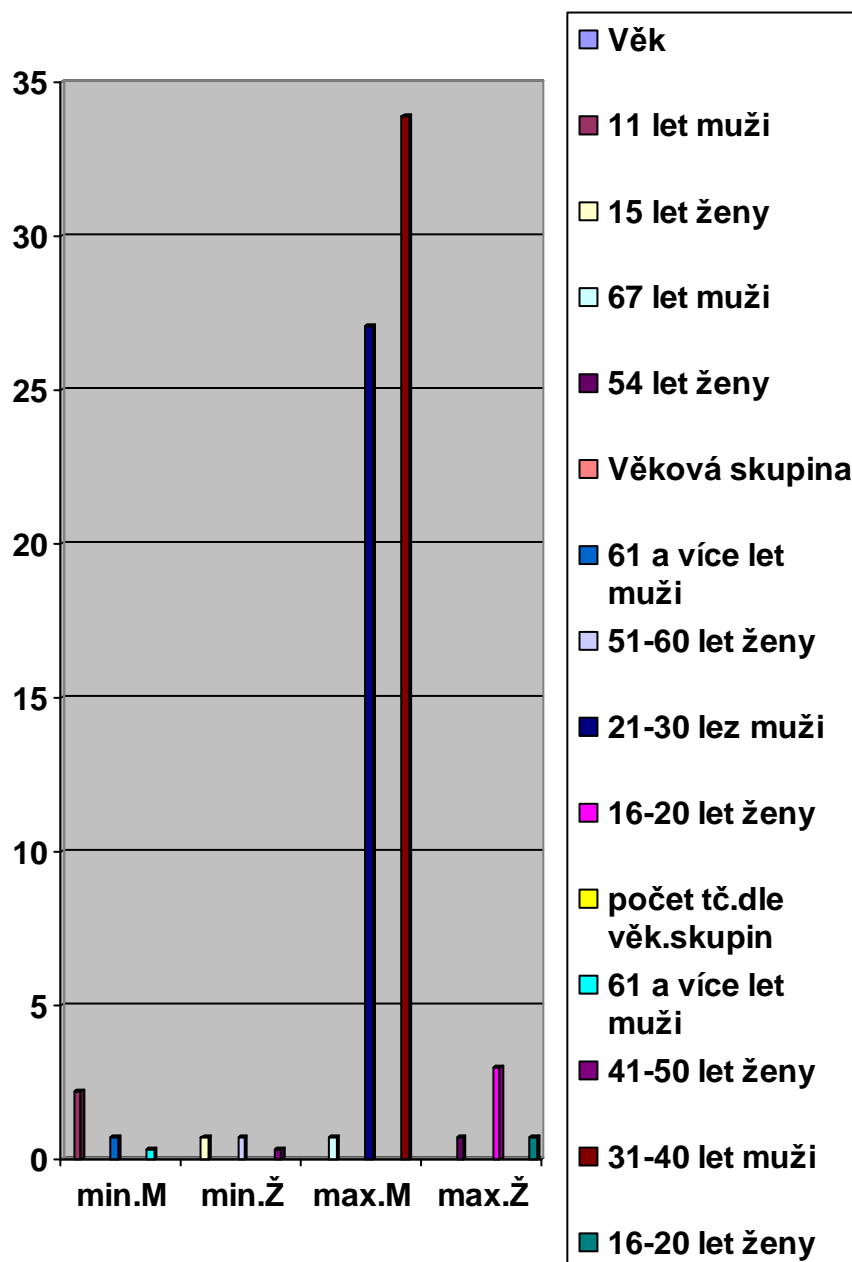
Soupis minimálních a maximálních hodnot získaných ukazatelů v %.				
Název	Min.		Max.	
	Muži	Ženy	Muži	Ženy
Min.a max. věk pachatele.	\\	\\	\\	\\
11 let muži	2,23	0,00	0,00	0,00
15 let ženy	0,00	0,75	0,00	0,00
67 let muži	0,00	0,00	0,75	0,00
54 let ženy	0,00	0,00	0,00	0,75
Věková skupina				
61 a více let muži	0,75			
51-60 let ženy		0,75		
21-30 let muži			27,06	
16-20 let ženy				3,00
Počet trestných činů dle věk.skupin				
61 a více let muži	0,36			
41-50 let ženy		0,36		
31-40 let muži			33,90	
16-20 let ženy				0,73
Způsobené škody odcizením dle věk, skupin.				
61 a více let muži	0,086			
41 50 let ženy		0,002		
31-40 let muži			42,71	
21-30 let ženy				1,47
Způsobené škody poškozením dle věk, skupin				
41-50 let muži	2,37			
0-15 let ženy		0,00		
31-40 let muži			68,02	
16-20 let ženy				1,22

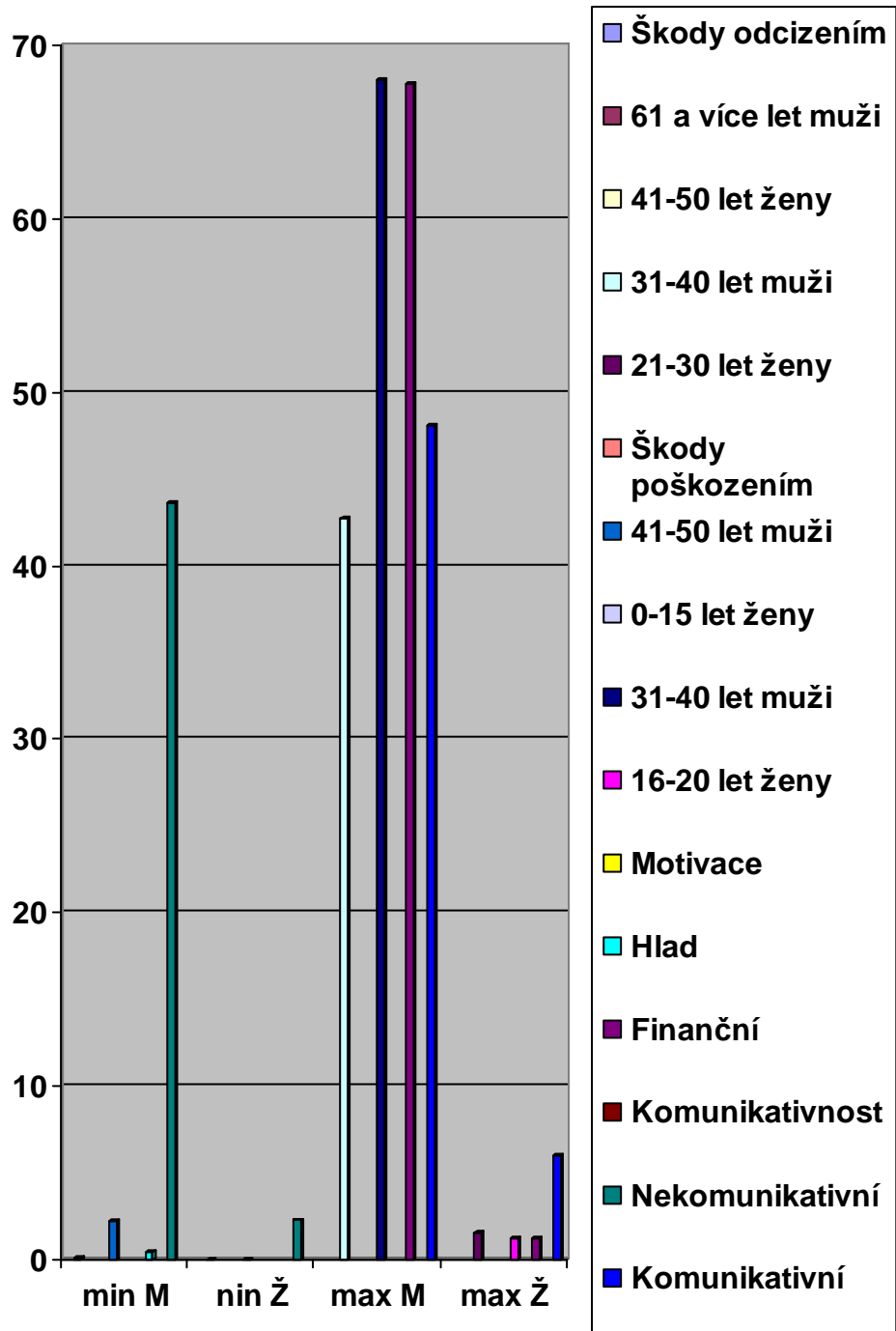
Název	Min.		Max	
	Muži	Ženy	Muži	Ženy
Motivace				
Hlad	0,36	0,00	0,00	0,00
Finanční	0,00	0,00	67,89	1,22
Komunikativnost				
Nekomunikativní	43,60	2,25	0,00	0,00
Komutativní	0,00	0,00	48,1	6,01
Bydliště pachatele				
Brno			75,18	4,51
Jiné než Brno	16,54	3,75		
Místo spáchání TČ,				
Brno			93,52	0,00
Jiné než Brno	6,01	0,40		
Rodinný stav.				
Svobodní			63,15	6,01
Ženatí	12,03	0,75		
Zaměstnání.				
Důchodce	0,75			
Nezaměstnaný			54,43	
Zaměstnaný		1,50		
Studující				3,75
Děti				
S jedním až třemi dětmi			33,08	3,75
Bezdětní	58,64	4,51		
Návrh na vazbu				
Ano	33,83	1,50		
Ne			57,89	6,75
Tresty				
Počet trestaných	44,36	3,00		
Počet netrestaných			47,36	5,26

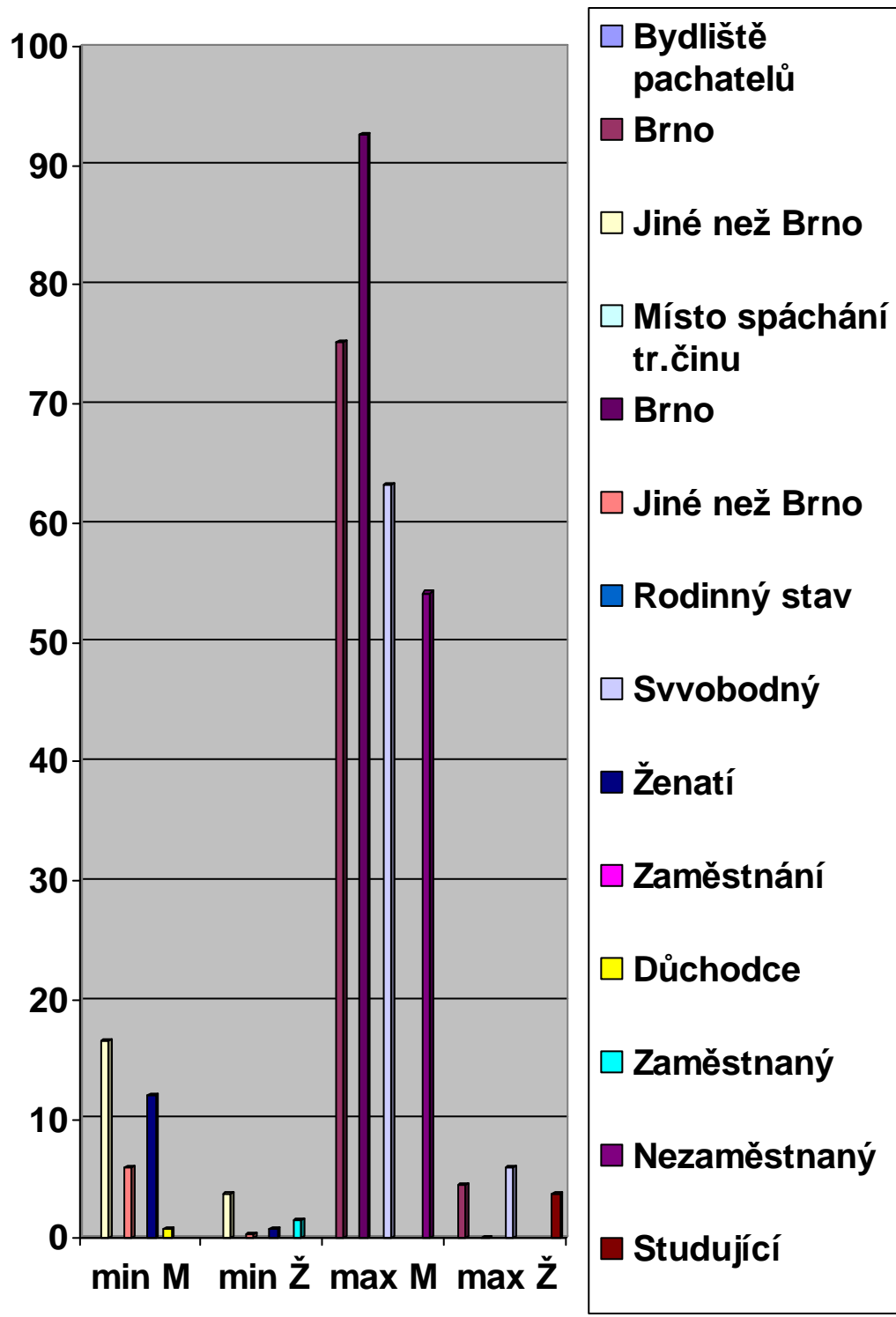
Název	Min.		Max	
	Muži	Ženy	Muži	Ženy
Vzdělání				
Vysokoškolské Základní	1,50	0,00	60,90	6,01
Recidivita				
Bez recidivity Recidivisté	42,10	5,26	54,44	3,00
Spolupachatelé				
Se spolupachateli Bez spolupachatelů	35,33	2,25	56,39	6,01
Způsob zajištění výslechu				
Zadržení Předvolání Předvedení	6,01	3	47,36	5,26
Počet uložených trestů				
Ženatí Svobodní Rozvedení	6,43	1,75	57,30	3,50
Rodinné prostředí v dětství				
Ústavní výchova Neúplná rodina	3,76	4,51	47,36	4,51
Psychický stav				
Labilní Afektivní Vyrovnaný Pasivní	3,00	0,75	26,31	2,25

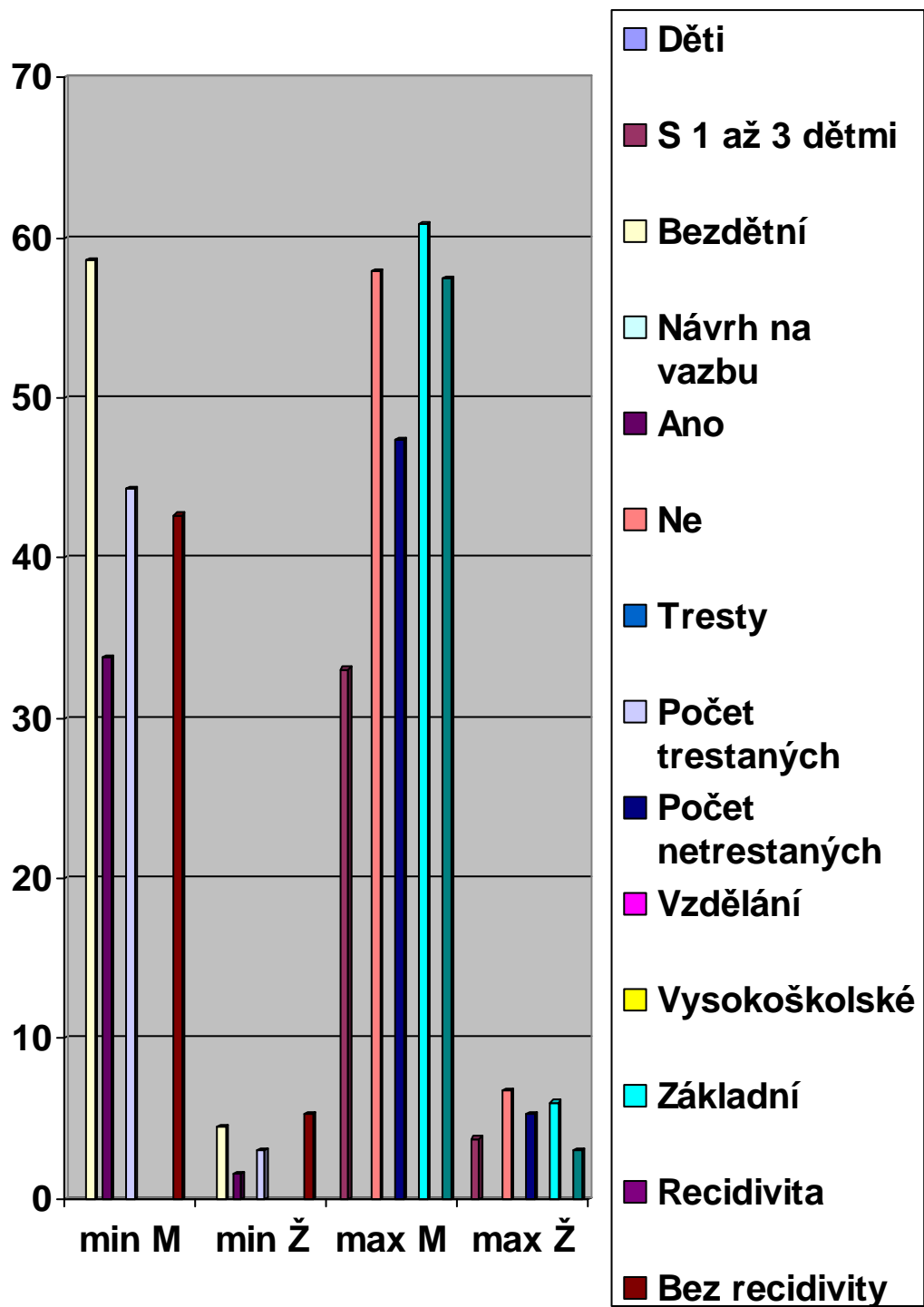
Graf č. 89

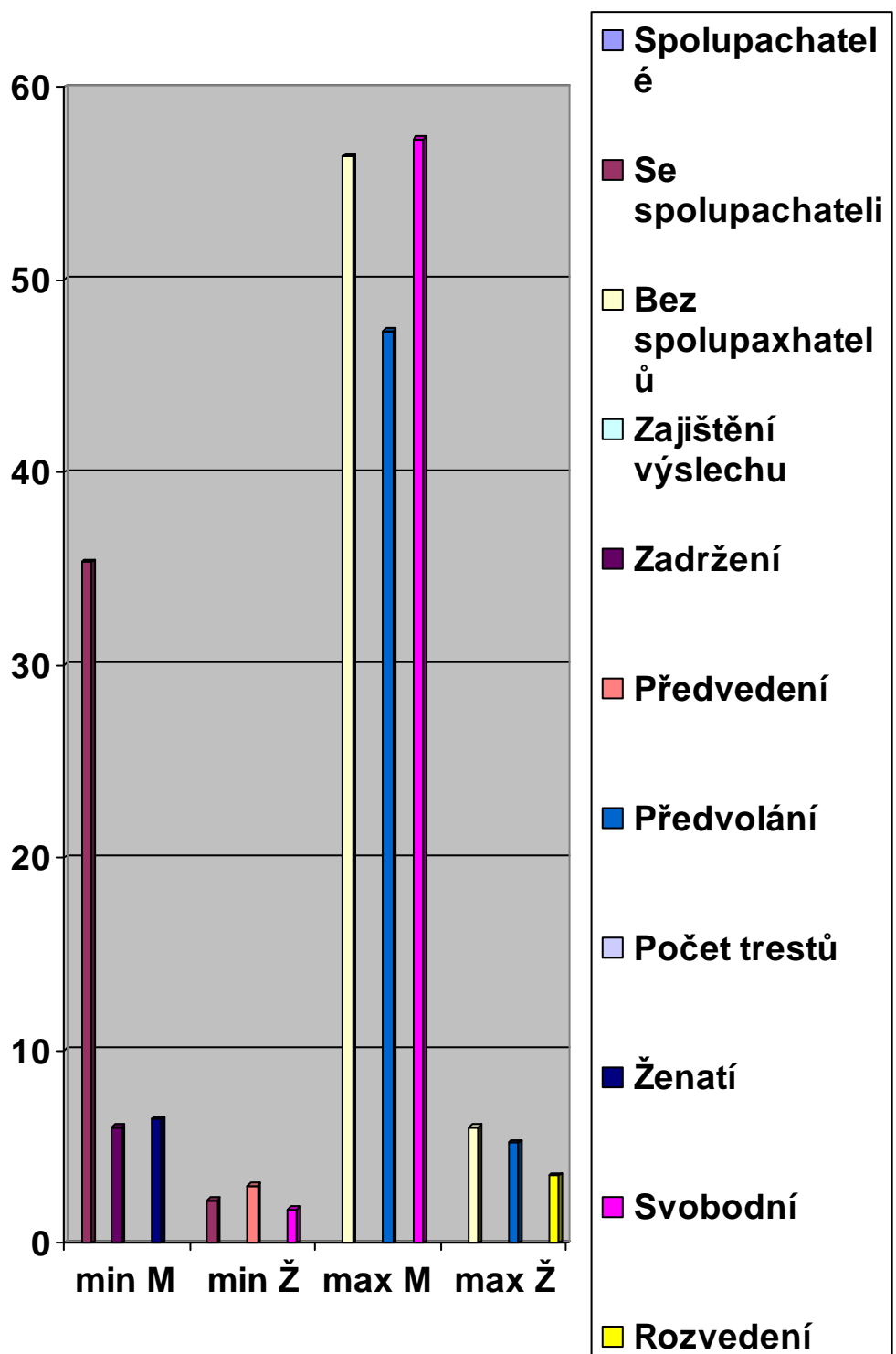
Minimální a maximální hodnoty získaných ukazatelů v %

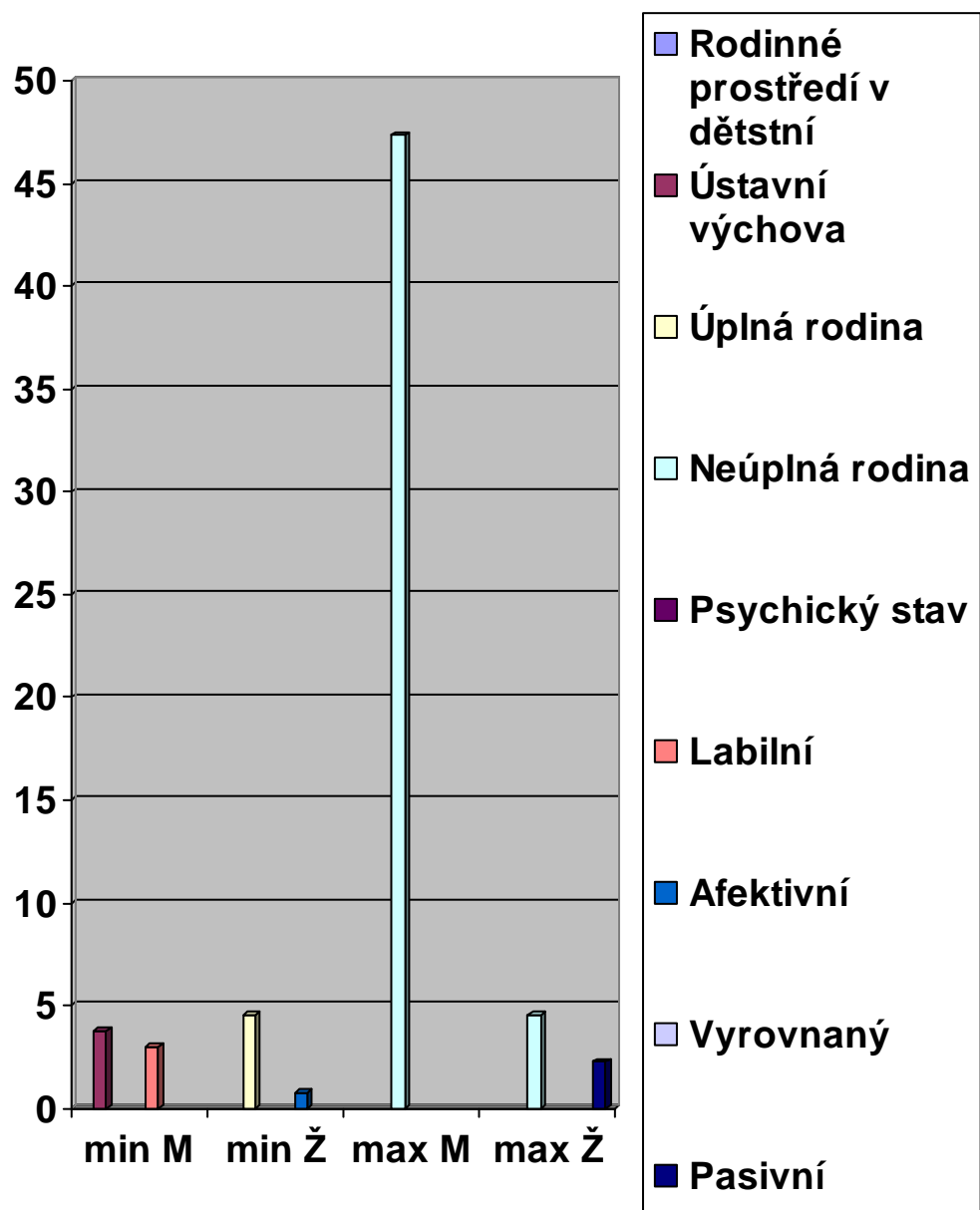

Dílčí závěr

Bivariační analýza byla vytvořena ze stejných 3990 údajů jako univariační analýza získaných kombinací dat náhodně vybraných sto třiatřiceti pachatelů trestných činů se třiceti různými ukazateli. Bivariační analýza porovnává trestnou činnost a její následky mezi muži a ženami. Z analýzy je zřejmé, že ženy se na trestné činnosti podílejí necelými deseti procenty a to jak na počtu pachatelů, tak i na počtu trestných činů a způsobnými škodami. Z analýzy je zřejmé, že ženy se chovají daleko zodpovědněji než muži, ale při porovnání trestné činnosti vztažené na jednoho pachatele jsou ženy při páčání trestné činnosti stejně nebezpečné jako muži. Kriminalitu žen nelze proto podceňovat.

5.4 Návrhy a opatření

Kriminalita jako společenský jev je stará jako lidstvo samo. Tak jak je stará kriminalita je starý i boj proti ní. Kriminalita se vyvíjela v průběhu staletí v závislosti na společenském řádu, na stavu vývoje výrobních prostředků a hlavně na množství a sortimentu materiálních statků, které bylo možno získat nepoctivým způsobem. S rozvojem společnosti se vyvíjely metody a technické prostředky pachatelů trestných činů. Tak na příklad dnešní bankovní lupič nepotřebuje ke svému řemeslu paklíče a páčidlo, ale stačí mu počítač a vhodný software. Tak jak se rozvíjely metody a technické prostředky pachatelů trestných činů, rozvíjely se i metody a technické prostředky strážců zákona od prostého špiclování až po družicové sledovací systémy. Stejně se rozvíjely i nápravné metody a opatření od mučírén a hladomoren po dnešní nápravná zařízení s kompletním sociálním zabezpečením a barevnou televizí. Průběh kriminality staletími prokázal, že kriminální činnost páchají lidé od nejútlejšího věku až po pokročilé stáří, chudí i bohatí, muži i ženy. Motivace k páchání trestné činnosti se při tom neustále opakuje. Je to především snaha získat majetek, peníze, moc, dále pak pomsta, závist, nenávist nebo si jen tak zvýšit sebevědomí. Jednou častou formou trestné činnosti je rozkrádání elektrických vodičů a částí svršků železničních tratí, rozkrádání poklopů kanalizace na silnicích a veřejných prostranstvích a kradení předmětů z barevných kovů jak na hřbitovech tak i na jiných pamětných místech. Je jasné, že uhlídat desítky tisíc kilometrů železničních tratí a silnic jakož i desetitisíce kilometrů čtverečních veřejných ploch je nemožné. Je však možné uhlídat zdroj příjmů z této trestné činnosti, kterými jsou sběrné suroviny. Znemožní-li se pachatelům směňovat ukradený materiál za peníze, nebude tato trestná činnost pro ně užitečná a přestanou ji páchat. K znesnadnění, případně i k znemožnění páchání této trestné činnosti navrhuji instalaci kamerového systému u vstupní brány každého podniku, který provozuje výkup sběrných surovin. Tato opatření by sloužila ke sledování přicházejících osob, zaznamenávalo by jejich počet, datum, čas příchodu a mohlo by sloužit i k identifikaci přiváženého materiálu. Navrhované opatření by mělo dva účely.

Majitel či provozovatel sběrných surovin by věděl, že je pod neustálou kontrolou což by ho motivovalo ke správnému výkonu svých povinností a kontrolní orgány by měly podklady pro kontrolu dokumentace, kterou je provozovatel sběrných surovin vést. Dále navrhuji zřídit speciální útvar s působností v celé České republice, který by měl pouze za úkol v krátkých ale nepravidelných intervalech kontrolovat provozovny

sběrných surovin a při zjištění že podnik obchoduje s materiálem, který pochází z trestné činnosti udělit buď vysokou finanční pokutu, nebo odebrat živnostenské oprávnění a vydat zákaz k provozování této činnosti. Další nebezpečnou trestnou činností je rozkrádání stavebního materiálu a zařizovacích předmětů u novostaveb rodinných domů. Na staveništi se vždy nachází velké množství drahého, nechráněného materiálu, který je pro zloděje velkým a snadným lákadlem. Navrhují proto, aby staveniště bylo dostupné pouze jednou komunikací a tu opatřit čtečkou státních poznávacích značek motorových vozidel, která by monitorovala příjíždějící a odjíždějící vozidla, jakož i datum a čas příjezdu a odjezdu. Záznamy z tohoto zařízení by pak mohly vést k odholení a zadržení pachatele. Uvedené technické opatření lze samozřejmě použít i na jiných inkriminovaných místech.

Pro lepší identifikaci a snadnější zadržení pachatelů trestné činnosti ve vybraných, obzvláště nebezpečných městských částech navrhuji osadit kamery kamerového systému světelnými reflektory. Reflektory by byly ovládány operátorem z dozorny operátora. v případě že operátor zpozoruje na monitoru nějakou trestnou činnost a nebo přípravu na ni, zapne reflektor a osvítí pachatele. To umožní jeho lepší identifikaci, označí pachatele přivolané policejní hlídce a donutí pachatele ukončit trestnou činnost. Uvedené návrhy a opatření se používají již jinde ve světě a tam, kde byly realizovány, byl zaznamenán pokles kriminality.

Závěr

Sledovanou skupinu sto třiatřiceti pachatelů trestné činnosti lze charakterizovat jako sociálně slabší skupinu obyvatelstva s nízkými příjmy, s nízkým vzděláním, s průměrnými rodinnými vztahy a s průměrným zabezpečením bydlení včetně poměrně značné části bezdomovců. Sledovaná skupina pachatelů trestné činnosti nepáchala nejtěžší zločiny jako jsou vraždy, bankovní loupeže či ozbrojená přepadení. Jejich aktivita spočívala v běžných krádežích zpronevěrách a domácím násilí. Motivace k trestné činnosti byla především finanční, v menší míře pak neshody v rodině. Trestnou činnost prováděly všechny věkové skupiny, muži i ženy, svobodní, ženatí i rozvedení. Celkový počet sociálních charakteristik, které byly použity k výzkumu se rovná počtu třiceti.

Tato skupina napáchala značné škody jak na odcizeném, tak i na poškozeném majetku, které nelze tolerovat a proto je nutné proti této trestné činnosti všemi prostředky bojovat a dělat rázná opatření k jejímu zamezení a znesnadnění.

Cíl práce byl splněn metodou Univariační analýzou společně s Bivariační analýzou.

RESUME

Diplomová práce má téma Sociální charakteristiky pachatelů trestné činnosti.

Trestná činnost je významným faktorem ovlivňujícím kvalitu života dnešní společnosti. Proto stojí za to zkoumat zákonitosti jejího výskytu, a to s cílem trestné činnosti předcházet. Hledání souvislostí se sociálními charakteristikami je jednou z cest, jak toho dosáhnout. Jsou zde vyhodnocovány souvislosti se sociální patologií. Při empirickém výzkumu jsou použity metody univariační a bivariační analýzy.

Tato diplomová práce je rozdělena do pěti kapitol.

První kapitola diplomové práce se teoreticky zabývá pojmoslovím sociální patologie, definuje pojmy, odlišuje sociální deviace.

Druhá kapitola staví druhý teoretický pilíř práce definováním kriminality a pojmů souvisejících s trestnou činností.

Třetí kapitola teoreticky i na základě obecně známých statistických údajů vyhodnocuje rizikové skupiny, což je důležitý podklad pro plánování empirického výzkumu.

Čtvrtá kapitola se zabývá známými postupy pro prevenci trestné činnosti. Tyto úvahy jsou rovněž důležité pro plánování empirického výzkumu, protože umožňují zaměřit se na podstatné souvislosti.

Pátá kapitola obsahuje vlastní jádro práce, jež spočívá v empirickém výzkumu a jeho vyhodnocení. Jsou přitom použity statistické metody, agregované informace jsou uvedeny v tabulkách a grafech, vyhodnocení je založeno na metodách univariační a bivariační analýzy. Jsou formulovány dílčí závěry a ty pak vedou k celkovému závěru.

RESUME

Thesis theme has social characteristics of offenders.

Criminal activity is an important factor influencing the quality of life in today's society. It is therefore worth to examine patterns of occurrence, with a view to prevent crime. Finding connections with social characteristics is one of the ways to achieve this. Are evaluated in the context of social pathologies. In empirical research methods are used univariate and bivariate analysis.

This thesis is divided into five chapters.

The first chapter of the thesis deals with the theory terminology social pathology, defines terms, distinguishes social deviance.

The second chapter will build the second pillar of the theoretical work by defining the concepts of crime and related criminal activity.

The third chapter theoretically on the basis of well-known statistical data evaluating risk group, which is an important basis for planning empirical research.

The fourth chapter deals with the known methods for preventing crime. These considerations are also important for planning empirical research because they allow to focus on the essential context.

The fifth chapter contains the very essence of the work, which consists of empirical research and evaluation. Are those used statistical methods to aggregate information in tables and graphs, the evaluation is based on the methods of univariate and bivariate analysis. Partial conclusions are formulated and they will lead to an overall conclusion.

ANOTACE

Sociální charakteristiky pachatelů trestné činnosti

Diplomová práce na téma „Sociální charakteristiky pachatelů trestné činnosti“. Trestná činnost je významným faktorem ovlivňujícím kvalitu života dnešní společnosti. Proto práce zkoumá zákonitosti jejího výskytu, a to s cílem trestné činnosti předcházet. Hledání souvislostí se sociálními charakteristikami je jednou z cest, jak toho dosáhnout. Práce je teoreticky postavena na sociální patologii, rozboru kriminality a rizikových skupin, ale také známých postupů prevence kriminality. Při empirickém výzkumu jsou použity metody univariační a bivariační analýzy a jednotlivých zkoumaných sociálních charakteristik jsou vyvozovány dílčí závěry vedoucí k navrhovaným doporučením

Klíčová slova: kriminalita, trestný čin, přestupek, děti, mládež, patologické jednání, prevence.

ANOTATION

Social characteristics of crime offenders

Thesis with theme „ Social characteristics of crime offenders “. Crime is significant factor having a influence to quality of the live current society. These thesis examines relations its occurrence, namely to prevent of crime. Searching of the relations to social characteristics is any of the ways to achieve it. These thesis are built on the social pathology, on the analyse of crime and risk groups, but on the known practise of crime prevention. The methods univariatial and bivariatial analysis are used. The partial results are deduced for the examined social characteristics, and these partial results induct the total results – recommendations.

Key words: crime, criminal act, offence, children, youth, pathological behaviour, prevention.

LITERATURA A PRAMENY

Literatura

Anzenbacher, A. Úvod do etiky. 1. vyd. Praha: Portál, 1995, 17 s. ISBN 80-7113-111-3

Bergeret, J. Toxikomanie a osobnost. Grada Publisching, a.s., 2009, 14 s. ISBN 80-7187-003-X

Cesare Beccaria (1738-1794). O zločinech a trestech.

Conwayová, H. Domácí násilí. 1. vyd. Praha 2008, 27s. ISBN 978-80-00-01550-7

Černíková, Vratislava. Kriminalita dětí a kriminalita mladistvých, kterým byla uložena ochranná opatření. 1. vyd. Praha 2002, 47 s.

Černíková, V., Makariusová, V., a kol. Sociální ochrana. 2. vyd Praha: 1998, 14 s. ISBN 80-85981-97-1

Dostálová, J., Havránek. J. Základy teorie práva. 1. vyd. Ostrava: 2007, 63 s. ISBN 978-80-87071-21-2

Escohotado, A. Stručné dějiny drog. 1. vyd. Praha: 1966, 105 s. ISBN-80-7207-512-8

From, E. Umění milovat. Grada Publisching, a.s., 2009, 57 s ISBN-80-85637-26-X

Fischer. S., Škoda Jiří. Sociální patologie-analýza příčin a možností ovlivňování závažných sociálně patologických jevů 1, vyd. Grada Praha 2009, 13 s. ISBN 978-80-247-2781-3

Fischer. S., Škoda Jiří. Sociální patologie-analýza příčin a možností ovlivňování závažných sociálně patologických jevů 1, vyd. Grada Praha 2009, 14 s. ISBN 978-80-247-2781-3

Fischer, S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publisching, a.s., 2009, 29 s. ISBN 978-80-247-2781-3

Fischer, S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publisching, a.s., 2009, 28 s. ISBN 978-80-247-2781-3

Fischer, S., Škoda, J. Speciální pedagogika. Edukace a rozvoj osob se somatickým, psychickým a sociálním znevýhodněním. Praha Triton, 2008 28 s

Fischer, S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publisching, a.s., 2009, 45s. ISBN 978 80-247-2781-3

- Fischer S., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publisching, a.s. 2009, 159 s. ISBN 978-80-247-2781-3
- Hungr. P. Úvod do teorie práva, 1 vyd. Nakladatelství STING s.r.o. 2010 15 s. ISBN 978-80-8642-86-3
- Josef, A., Badal, Y. Násilí. Grada Publisching, a.s., 2009, 37s ISBN 80-85395-41-X
- Kuchta, J., Válková, H. a kol. Základy kriminologie a trestní politiky. 1. vyd. Praha: C. H. Beck 2005. 429 s.
- Mühlpachr, P., a kol. Sociální pedagogika 2. vydal Institut mezioborových studií Brno Bony PressMühlpachr, P. a kol. Sociální Pedagogika 2. Vydal Institut mezioborových studií Brno, 2011
- Novotný, O., Zapletal, J. a kol. Kriminologie Praha. Epolex Bohemia 2001, 15 s
- Novotný, O., Zapletal, J. a kol. Kriminologie. Praha. Eurolex Bohemia 2009, 15 s. ISBN 80-07357-026-2
- Novotný, O., Zapletal, J. a kol. Kriminologie 2. přeprac. vyd. Praha. ASPI Publishing, 2004, 21 s. ISBN 80-07357-026-2 ISBN 80-07357-026-2
- Novotný, O., Zapletal, J a kol. *Kriminologie*. 2. přeprac. vyd. Praha. ASPI Publishing, 2004. s. 377. ISBN-80-7357-026-2
- Nevorálek J., Řehoř A. Kapitoly ze sociologie rodiny. vyd. Institut mezioborových studií Brno, 2004, 23 s.
- Pokorný, V., Telcová, J., Tomko. Prevence sociálně patologických jevů, manuál a praxe, Brno-ústav psychologického poradenství a diagnostiky r.s. 2003, 56 s. ISBN 80- 86568-040
- Pokorný, V., Telcová, J., Tomko. Prevence sociálně patologických jevů, manuál a praxe, Brno – Ústav psychologického poradenství a diagnostiky, vyd. 2003 ISBN 80-86568-040
- Petráčková, V., Kraus, J.: Akademický slovník cizích slov. PrahaAcademia, 1995, s. 650
- Sochůrek.Jan. Úvod do sociální patologie 1. vyd Liberec. 2009, 7 s. ISBN 978-80-7372-448-1
- Sochůrek, J. Úvod do sociální patologie. 1. vyd. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2009, 40 s. ISBN 978-80-7372-448-1

- Smejkal, V. Lexikon společenského chování. 2. vyd. Grada Publishing Praha: 1998, 63 s ISBN 80-7169-503-3
- Slavomír, F., Škoda, J. Sociální patologie. Grada Publishing, a.s., 2009, 156 s. ISBN 978-80-247-2781-3
- Solnař. V., Fenyk, J. Základy trestní odpovědnosti. 1. vyd. Grafotechna
- Solnař. V., Fenyk. J. Základy trestní odpovědnosti. 1. vyd. Grafotechna Print s.r.o, Praha 2003, 105 s . ISBN 80-86199-74-6
- Solnař, V., Fenyk. J. Základy trestní odpovědnosti. 1. vyd. Grafotech Print s.r.o, Praha 2003, 214 s. ISBN 80-86199-74-6
- Šámal, P., a kol. Zákon o soudnictví ve věcech mládeže:komentář z vydání C.M. Beck 2007 ISBN 978-80-7179-375-5
- Štábllová, R., Zoubková. I. a kol. Nekriminalita dětí a kriminalita mladistvých, kterým byla uložena ochranná opatření. 1. vyd. Praha: tiskárna MV, 2002. 69 s
- Veselá, Z. Mravní nemoci mládeže a jejich prevence BRN0: Konvoj. 1998.204. s. ISBN 80-86615-70-3
- Zimmerová, L., Morgan, J. P. Marihuana - mýty a fakta.1. vydání.Praha:Volvox Globator, 2003.s.114-118.ISBN 80-7207-463-6
- Zapletal. J. a kol. Prevence kriminality. 1. vyd. Praha 2000, 8 s. ISBN 80-7367-172-7
- Zapletal. J. a kol. Prevence kriminality. 1. vyd. Praha 2000, 23 s. ISBN 80-7367-172-7

Internetové adresy

<http://www.policie.cz/policie-cr-web-informační-servis-statistiky.aspx>

www.policie.cz/článek/ statistické přehledy

<http://dwh2.kr.vysočina.cz/Reportserver?%bezpečnost%2fkrim>

<http://dwh2.kr.vysočina.cz/ReportServer?%BEZPECNOST%2fkrim>

www.kurzy.cz/makroekonomika/nezaměstnanost

www.mvcr.cz -v části Policie ČR – statistické údaje

www.pmb.cz/odbor-prevence/

Zákony

Ústava ČR ze dne 16.12.1992, ústavní zákon 1/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 347/1977 Sb. 300/200 Sb. 448/2001 Sb.

Trestní zákoník, zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákon

Zákon č. 200/1990 o přestupcích ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 359/1999 Sb. Zákon o sociální-právní ochraně dětí ze 9.12.1999, účinnost od 1.4.2000

Zákon č. 104/1991 Sb. Úmluva o právech dítěte ze dne 20.11.1989 účinnost od 6.2.1991

Listina základních práv a svobod, Zákon č. 2/1993 Sb.

Zákon č. 218/2003 Sb. Zákon o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže ze dne 25. června 2003

Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách

Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní nebo ochranné výchovy

Jiné podklady

12. Kongres OSN o prevenci kriminality a trestní justici, Salvador, Brazílie 12-19 dubna 2010

Univariační analýza-ABZ.cz.slovník cizích slov

Bivariační analýza-ABZ.cz.slovník cizích slov

SEZNAM PŘÍLOH

Seznam tabulek

Seznam grafů

Seznam tabulek

Tab. č. 1

Statistické údaje trestné činnosti v České republice

Tab. č. 2

Dětská kriminalita

Tabulka č. 3

Trestné činy dětské kriminality

Tab. č. 4

Trestné činy mladistvých

Tab. č. 5

Míra nezaměstnanosti v České republice v procentech

Tab. č. 6

Věk pachatelů trestných činů v době spáchání trestného činu u sledované skupině pachatelů

Tab. č. 7

Roztřídění počtu pachatelů trestných činů podle věkových skupin

Tab. č. 8

Spáchané trestné činy dle věkových kategorií ve sledované skupině

Tab. č. 9

Spáchané trestné činy dle věkových kategorií ve sledované skupině pachatelů (%)

Tab. č. 10

Způsobené škody odcizením

Tab. č. 11

Způsobené škody odcizením v %

Tab. č. 12.

Škody poškozením v Kč

Tab. č. 13

Škody poškozením v %

Tab. č.14

Motivace pachatelů v počtu trestných činů

Tab. č.15

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v absolutních číslech

Tab. č. 16

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v %

Tab. č. 17

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v %

Tab. č. 18

Komunikativnost pachatelů trestných činů v %

Tab. č.19

Bydliště pachatelů trestných činů v %

Tab. č. 20

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech

Tab. č. 21.

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v %

Tab. č. 22

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v absolutních číslech

Tab. č. 23

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v %

Tab. č. 24

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v absolutních číslech

Tab. č. 25

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v %

Tab. č. 26

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v absolutních číslech

Tab. č. 27

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v %

Tab. č. 28

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele v absolutních číslech

Tab. č. 29

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele v %

Tab. č. 30

Návrh na vazbu pro pachatele vyneseno v průběhu vyšetřování trestné činnosti v absolutních číslech

Tab. č. 31

Návrh na vazbu pro pachatele vyneseno v průběhu vyšetřování trestné činnosti v %

Tab. č. 32

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v absolutních hodnotách

Tab. č. 33

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % k celkovému počtu sledovaných pachatelů

Tab. č. 34

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách

Tab. č. 35

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v % .

Tab. č. 36

Recidivita pachatelů trestných činů.

Tab. č. 37

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli

Tab. č. 38

Způsob zajištění výslechu pachatelů trestných činů

Tab. č. 39

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti

Tab. č. 40

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci

Tab. č. 41

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství

Tab. č. 42

Psychický stav pachatelů trestné činnosti

Tab. č. 43

Soupis minimálních a maximálních hodnot získaných ukazatelů v %

Tab. č. 44

Analýza celkového složení pachatelů trestné činnosti ve sledované skupině pachatelů v závislosti na pohlaví

Tab. č. 45

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví v ks

Tab. č. 46

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví v %

Tab. č. 47

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Tab. č. 48

Podíl mužů a žen v % v závislosti na věkové skupině

Tab. č. 49

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Tab. č. 51

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Tab. č. 52

Podíl mužů a žen v % v závislosti věkové skupině

Tab. č. 53

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč celkem

Tab. č. 54

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem

Tab. č. 55

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč. dle věkových skupin

Tab.č. 56

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % dle věkových skupin

Tab. č. 57

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč celkem

Tab. č. 58

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v celkem

Tab. č. 59

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč dle věkových skupin

Tab. č. 60

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v % dle věkových skupin

Tab. č. 61

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v absolutních číslech

Tab. č. 62

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v %

Tab. č. 63

Státní příslušnost pachatelů trestných činů v absolutních číslech

Tab. č. 64

Státní příslušnost pachatelů trestných činů v %

Tab. č. 65

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech v závislosti na pohlaví pachatele

Tab. č. 66

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v % v závislosti na pohlaví pachatele

Tab. č. 67

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Tab. č. 68

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Tab. č. 69

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Tab. č. 70

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v %

Tab. č. 71

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Tab. č. 72

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Tab. č. 73

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v absolutních číslech

Tab. č. 74

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v %

Tab. č. 75

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů

Tab. č. 76

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % k celkovému počtu sledovaných pachatelů ve vztahu k pohlaví pachatelů

Tab. č. 77

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů

Tab. č. 78

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem ve vztahu k pohlaví pachatelů v %

Tab. č. 79

Recidivita pachatelů trestných činů ve vztahu k pohlaví pachatelů

Tab. č. 80

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli ve vztahu k pohlaví pachatelů

Tab. č. 81

Způsob zajištění výslechu pachatelů trestných činů v závislosti na pohlaví pachatelů

Tab. č. 82

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti v závislosti na pohlaví pachatelů trestných činů

Tab. č. 83

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů

Tab. č. 84

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v závislosti na pohlaví pachatelů

Tab. č. 85

Psychický stav pachatelů trestné činnosti v závislosti na pohlaví

Tab. č. 86

Soupis minimálních a maximálních hodnot získaných ukazatelů v %

Seznam grafů

Graf č. 1

Dětská kriminalita

Graf č. 2

Trestné činy dětské kriminality

Graf č. 3

Kriminalita mladistvých celkem

Graf. č. 4

Míra nezaměstnanosti v České republice v procentech

Graf č. 5

Podíl recidivistů na počtu stíhaných osob v ČR v %

Graf č. 6

Absolutní četnost pachatelů trestných činů podle věkových skupin

Graf č. 7

Relativní četnost pachatelů trestných činů podle věkových skupin. (četnost počtu pachatelů podělena šířkou časového pásma)

Graf č. 8

Počet spáchaných trestných činů ve sledované skupině pachatelů ve vztahu na věk pachatelů v absolutních číslech

Graf č. 9

Spáchané trestné činy dle věkových kategorií v absolutních číslech ve sledované skupině pachatelů trestných činů

Graf č. 10

Celkový počet spáchaných trestných činů ve sledované skupině pachatelů ve vztahu na věk pachatelů v %

Graf č. 11

Spáchané trestné činy dle věkových kategorií v procentech ve sledované skupině pachatelů trestných činů

Graf č. 12

Škody odcizením celkem v Kč

Graf č. 13

Škody odcizením celkem v %

Graf.č. 14

Škody poškozením dle věkových skupin celkem v Kč

Graf č. 15

Škody způsobené poškozením v %

Graf č. 16

Motivace pachatelů v počtu trestných činů celkem v absolutních číslech

Graf č. 17

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v absolutních číslech

Graf č. 18

Motivace pachatelů v počtu trestných činů celkem v %

Graf č. 19

Motivace pachatelů trestné činnosti ve vztahu k věkovým skupinám v %

Graf č. 20

Komunikativnost pachatelů trestných činů v %

Graf č. 21

Bydliště pachatelů trestných činů v %

Graf č. 22

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech

Graf č. 23

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v %

Graf č. 24

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v absolutních číslech

Graf č. 25

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v %

Graf č. 26

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v absolutních číslech

Graf č. 27

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v %

Graf č. 28

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v absolutních číslech

Graf č. 29

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v %

Graf č. 30

Počet dětí pachatelů trestných činů vztahených na jednotlivé pachatele

Graf č. 31

Počet dětí pachatelů trestných činů vztahených na jednotlivé pachatele v %

Graf č. 32

Návrh na vazbu pro pachatele vyneseno v průběhu vyšetřování trestné činnosti v absolutních číslech

Graf č. 33

Návrh na vazbu pro pachatele v %

Graf č. 34

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách

Graf č. 35

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v %

Graf č. 36

Recidivita pachatelů trestných činů v %

Graf č. 37

Způsob zajištění výslechu pachatelů trestných činů v KS

Graf č. 38

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti v KS

Graf č. 39

Rodinný stav pachatelů trestných činů kteří jsou bezdomovci v KS

Graf č. 40

Rodinný stav pachatelů trestných činů kteří jsou bezdomovci v % z celkového počtu pachatelů

Graf č. 41

Rodinný stav pachatelů trestných činů kteří jsou bezdomovci v % z bezdomovců

Graf č. 42

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v %

Graf č. 43

Psychický stav pachatelů trestné činnosti v %

Graf č. 44

Minimální a maximální hodnoty získaných ukazatelů v %

Graf č. 45

Analýza celkového počtu pachatelů trestné činnosti dle pohlaví

Graf č. 46

Analýza celkového věku pachatelů trestné činnosti dle pohlaví

Graf č. 47

Analýza průměrného věku pachatelů trestné činnosti dle pohlaví

Graf č. 48

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví v ks

Graf č. 49

Analýza počtu pachatelů trestných činů ve věkových skupinách podle pohlaví v %

Graf č. 50

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Graf č. 51

Podíl mužů a žen v % v závislosti na věkové skupině

Graf č. 52

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Graf č. 53

Podíl mužů a žen v % v závislosti věkové skupině

Graf č. 54

Podíl mužů a žen v absolutních číslech v závislosti věkové skupině

Graf.č. 55

Podíl mužů a žen v % v závislosti věkové skupině

Graf č. 56

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč celkem

Graf č. 57

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem

Graf č. 58

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč, dle věkových skupin

Graf č. 59

Způsobené škody odcizením v závislosti na pohlaví pachatelů v % dle věkových skupin

Graf č. 60

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč. celkem

Graf č. 61

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem

Graf č. 62

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v Kč. dle věkových skupin.

Graf č. 63

Způsobené škody poškozením v závislosti na pohlaví pachatelů v % celkem dle věkových skupin

Graf. č. 64

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v absolutních číslech.

Graf. č. 65

Motivace pachatelů v počtu trestných činů ve vztahu k pohlaví v %

Graf č. 66

Analýza pachatelů trestné činnosti podle státní příslušnosti v absolutních číslech

Graf č. 67

Analýza pachatelů trestné činnosti podle státní příslušnosti v %

Graf č. 68

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v absolutních číslech v závislosti na pohlaví pachatele

Graf č. 69

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti celkem v % v závislosti na pohlaví pachatele

Graf č. 70

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Graf č. 71

Rodinný stav pachatelů trestné činnosti dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Graf č. 72

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Graf č. 73

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem v závislosti na pohlaví v %

Graf č. 74

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v absolutních číslech

Graf č. 75

Zaměstnání pachatelů trestných činů celkem dle věkových skupin v závislosti na pohlaví v %

Graf č. 76

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví

Graf č. 77

Počet dětí pachatelů trestných činů vztažených na jednotlivé pachatele vzhledem k pohlaví v %

Graf č. 78

Počet trestaných pachatelů s údaji o počtu výkonů trestu v % k celkovému počtu sledovaných pachatelů ve vztahu k pohlaví pachatelů

Graf č. 79

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem v absolutních hodnotách ve vztahu k pohlaví pachatelů

Graf č. 80

Dosažené vzdělání pachatelů trestných činů celkem ve vztahu k pohlaví pachatelů v %

Graf č. 81

Recidivita pachatelů trestných činů ve vztahu k pohlaví pachatelů v %

Graf.č. 82

Počet pachatelů trestné činnosti, kteří prováděli trestnou činnost se spolupachateli ve vztahu k pohlaví pachatelů

Graf č. 83

Způsob zajištění výslechu pachatelů trestných činů v závislosti na pohlaví pachatelů v KS

Graf č. 84

Počet trestů uložených pachatelům trestných činů v minulosti v závislosti na pohlaví pachatelů trestných činů v KS

Graf č. 85

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů v % z celkového počtu pachatelů

Graf č. 86

Pachatelé trestných činů kteří jsou bezdomovci v závislosti na pohlaví pachatelů v % z celkového počtu bezdomovců

Graf č. 87

Rodinné prostředí pachatelů trestných činů v jejich dětství v závislosti na pohlaví pachatelů v %

Graf č. 88

Psychický stav pachatelů trestné činnosti v závislosti na pohlaví v %

Graf č. 89

Minimální a maximální hodnoty získaných ukazatelů v %